

JSAT

JAPAN FOUNDATION
国際交流基金

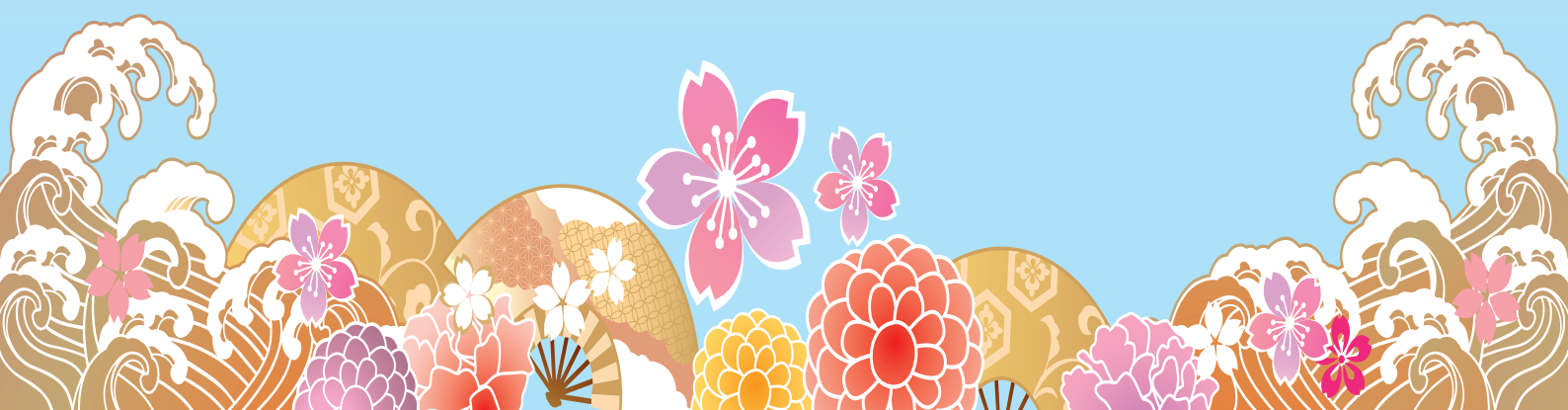

การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 13 สมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย "จาก เฮเซ สู่ เรวะ"

The 13th Annual Conference of Japanese Studies Association of Thailand "From Heisei to Reiwa"

วันที่ 14-15 พฤศจิกายน 2562

ณ ห้อง LA 107 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์

การประชุมวิชาการระดับชาติสมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 13

“จาก เฮเซ ฮู เรวะ” (from Heisei to Reiwa)

ณ อาคารคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์

วันที่ 14 – 15 พฤศจิกายน 2562

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

<https://www.arts.tu.ac.th>

พิมพ์ครั้งที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2562

จำนวน 150 เล่ม

จัดพิมพ์โดย: สมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย

สนับสนุนโดย: เจแปนฟาวน์เดชั่น และ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พิมพ์ที่ พีพี เซ็นเตอร์ ถนนวังหลัง แขวงศิริราช เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

สงวนลิขสิทธิ์เนื้อหาและรูปเล่ม โดยสมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย

ข้อความและรูปภาพทั้งหมดในหนังสือเล่มนี้ ผู้พิมพ์สงวนสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติ

การคัดลอกส่วนใด ๆ ในหนังสือไปเผยแพร่ต้องได้รับอนุญาตจากผู้พิมพ์ก่อน

ยกเว้นการอ้างอิงเพื่อการศึกษาและวิจารณ์

ข้อมูลทางบรรณานุกรม

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

การประชุมวิชาการระดับชาติสมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 13

เรื่อง “จาก เฮเซ ฮู เรวะ”

กรุงเทพฯ: การประชุมวิชาการระดับชาติสมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 13, 2562 102 หน้า

平成

สารบัญ

	หน้า
โครงการประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 13 สมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย “จาก เฮเซ สู่ เรวะ”	6
กำหนดการ การประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 13 สมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย	8
คำกล่าวรายงานในพิธีเปิด	10
โดย รศ.ทักษิณ เมธาทิรัฐ นายกสมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย	
คำกล่าวต้อนรับในพิธีเปิด	12
โดย ผศ.ดร.ภาสพงศ์ ศรีพิจารณ์ คณบดีคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	
คำกล่าวในพิธีเปิดงาน	14
โดย Mr.Norihiko Yoshioka Director-General, The Japan Foundation, Bangkok	
ตารางกำหนดการนำเสนอผลงาน วันที่ 14 พ.ย. 62	16
ตารางกำหนดการนำเสนอผลงาน วันที่ 15 พ.ย. 62	18
ปาฐกถา นำ วันที่ 14-15 พ.ย. 62	20
- A New Era of Journal Papers in Japanese Studies: Sharing Academic Knowledge with the Public	21
โดย Associate Professor Shigeki Iwai	
- Can-do Statements for Japanese Language Learners and Supporters: Consideration upon Learning Objectives in Cognitive, Affective and Psychomotor Domains	28
โดย Professor Mika SUZUKI	
บทคัดย่อ Panel Discussions วันที่ 14 พ.ย. 62	37
- Toward an Economic Influence of Japan over the CLMVT in the Heisei Era	38
Phanhpakit Onphanhdala	
- A Comparative Assessment of Industrial Policies under East Asian Economic Integration: Policy Implications for Myanmar	39
SAI Seng Sai	
- Japan-Thailand Peace and Prosperity in the Heisei Era	40
Saikaew Thipakorn	
- Vietnam-Japan Relations: a Retrospect of the Heisei Period and Prospects for the Reiwa Era	41
Thuy Thi Do	
บทคัดย่อ เสวนาพิเศษ “นานาชาติเกี่ยวกับ “โตโจไซ” การเปลี่ยนรัชสมัย ความเชื่อ และวัฒนธรรม” วันที่ 14 พ.ย. 62	
- ความหมายของพิธี “โตโจไซ” กับการเปลี่ยนผ่านในประวัติศาสตร์ญี่ปุ่น	42
เบญจรงค์ ใจใส แดร์ อาร์สลานีอง	
- “พระราชพิธีโตโจไซ” “พระราชพิธีขึ้นครองราชย์ของจักรพรรดิญี่ปุ่น” กับ “วัฒนธรรมข้าว”	44
สร้อยญา คงจิตต์	

บทคัดย่อไทย-อังกฤษ ของบทความที่นำเสนอในวันที่ 14 พ.ย. 62	47
(เรียงลำดับตามตัวอักษรรายชื่อผู้นำเสนอผลงาน)	
- การเปรียบเทียบลักษณะทางกลศาสตร์ของสระเสียงสั้นและสระเสียงยาวภาษาญี่ปุ่นที่ออกเสียงโดยผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีภาษาแม่แตกต่างกัน: กรณีศึกษาจังหวัดปัตตานี ชัยยะศ รองเดช	48
- ประสิทธิภาพของภาษาที่ใช้ในการเล่าเรื่องและระดับความสามารถทางภาษาในการอ่านภาษาที่สอง รัญญวรัตน์ สงวนศรี	50
- การศึกษานำร่องการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทย กรณีศึกษาการอ่านด้วยกลวิธี Slash Reading อธิติสรณ์ แสงอุไร	52
- การวิเคราะห์สำนวนคันจิประสม 4 ตัวอักษรที่มีตัวเลขในภาษาญี่ปุ่น นภสินธุ์ แผลงศรี	54
- การฟื้นฟูท้องถิ่นของประเทศญี่ปุ่น : ศึกษาเปรียบเทียบ “คุโรซะเบะสแควร์โมเดล” จังหวัดชิกะ กับพื้นที่เมืองเก่าย่าน “หับโห้หั่น” จังหวัดสงขลาและพื้นที่เมืองเก่า ตำบลในเวียง จังหวัดแพร่ เบญจางค์ ใจใส แดร์ อาร์สลานิ้อง	56
- ตัวละครมนุษย์กับวัฒนธรรมศึกษาในมังงะญี่ปุ่น ปพนพัชร กอบศิริธีร์วรา และ รัญวรัชญ์ กอบศิริธีร์วรา	58
- ความเป็นมนุษย์ในมนุษย์: โทโนะโมะโนะกะตะริของมิสึกิ ชิเกะรุ ภัทรอร พิพัฒนกุล	60
- การเปรียบเทียบการใช้คำแทนตัวคู่สนทนาในภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย: กรณีศึกษาในเรื่องสั้นญี่ปุ่นแปลไทย ร้อยแก้ว สิริอาชา	62
- ภาพลักษณ์ของกล้วยญี่ปุ่น (<i>Musa basjoo</i>) ในวรรณคดีโบราณ สำนวนสุภาษิต และตำนานเรื่องเล่าของญี่ปุ่น สรัญญา ชูโชติแก้ว	64
- การศึกษาเปรียบเทียบหน่วยทางโครงสร้างที่แสดงการรับผลประโยชน์ในภาษาไทยกับภาษาญี่ปุ่น ระหว่างคำบุพบท “ให้” กับกริยาช่วย 「～てあげる / てくれる / てやる / てもらう」 สลิลรัตน์ กวีจรรุมงคล	66
- ความเชื่อเกี่ยวกับเทพเจ้าที่มีอิทธิพลต่อชนชั้นนักรบและความสัมพันธ์นายบ่าว ในนิยายสงครามสมัยกลางของญี่ปุ่น สุวภา อีรภักดีกุล	68
- บทบาทของความฝันใน บันทึกชะระฉินะ อรรถยา สุวรรณระดา	70
- Buddhist Image Carvers in Modern and Contemporary Japan: Matsuhisa Hōrin's View of the Identity of Busshi Alin Gabriel Tirtara	72

- Iwaya Sazanami's Views on Children's Literature and Education as Tools for Nation-Building <i>Lisa Maria Sara Anna Beké</i>	73
บทคัดย่อไทย-อังกฤษ ของบทความที่นำเสนอในวันที่ 15 พ.ย. 62	75
(เรียงลำดับตามตัวอักษรรายชื่อผู้นำเสนอผลงาน)	
- กลวิธีการสื่อสารและความตระหนักรู้สำนวนขอร้องภาษาญี่ปุ่นของมัคคุเทศก์ชาวไทย <i>กมลลาสน์ กิตินันท์วัฒนา</i>	76
- ร้านกาแฟในฐานะ “Third place” กับการพัฒนาท้องถิ่น: กรณีศึกษาพื้นที่เกี่ยวโตคาวาระมะจิ (จากพื้นที่ย่านคาวาระมะจิถึงย่านคาราซิมะ) <i>คมพัชญ์ สิริอติวัฒน์</i>	78
- ผลกระทบของปรากฏการณ์พาวเวอร์สล็อตบูมต่อความเชื่อและพฤติกรรมการไปศาลเจ้า ของหญิงสาวชาวญี่ปุ่น <i>จิรัชญา ปันทนา</i>	80
- ทักษะคิดของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนการสอนร่วมระหว่างผู้สอนชาวไทยและชาวญี่ปุ่น ในรายวิชาการฟัง-พูดภาษาญี่ปุ่นขั้นต้น <i>ภรณ์ีย์ พินันโสตติกุล และ Yumiko Yamamoto</i>	82
- การวิเคราะห์ปัญหาด้านการใช้ภาษาญี่ปุ่นที่พบในการฝึกงาน: กรณีศึกษาผู้เรียนวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น <i>วรวิทย์ จันทโร และ ธนภัฏ สนธิรักษ์</i>	84
- พระราชกรณียกิจของสมเด็จพระจักรพรรดิอากิฮิโตะ: รูปแบบการเปลี่ยนแปลงและลักษณะเด่น <i>สรวิศ จินานุรักษ์</i>	86
- ประโยชน์ของการศึกษาต่อที่ญี่ปุ่นและการบรรลุผลของนักเรียนไทย ภายใต้การรับทุนรัฐบาลญี่ปุ่น ระหว่าง ปี ค.ศ 1954 -2014 - The Benefits of Studying in Japan and the Achievements of Thai Students Receiving a Japanese Government (Monbukagakusho-MEXT) Scholarship from 1954 to 2014 <i>สุพัตรา โพธิ์ทอง</i>	88
- The Present Condition of Japanese Elementary and Junior High School Instruction to Children with Roots in Foreign Countries In Maebashi City, Gunma prefecture, Japan <i>Yuki Takahashi</i>	90
รายนามผู้นำเสนอผลงานทางวิชาการในการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 13 สมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย	91
รายนามคณะกรรมการเครือข่ายญี่ปุ่นศึกษาในประเทศไทย 2006-2008 และ 2009-2011	92
รายนามคณะกรรมการบริหารสมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย 2012-2015	93
รายนามคณะกรรมการบริหารสมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย 2016-2018	94
รายนามคณะกรรมการบริหารสมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย 2019-2021	95
รายนามสมาชิกตลอดชีพ และสมาชิกรายปี ณ เดือนตุลาคม 2562	96
รายนามคณะกรรมการดำเนินงานโครงการจัดประชุมวิชาการระดับชาติ ร่วมกับสมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย	100

โครงการประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 13 สมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย

“จาก เฮเซ ฮู เรวะ” (from Heisei to Reiwa)

ณ อาคารคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์

วันที่ 14 – 15 พฤศจิกายน 2562

หลักการและเหตุผล

การประชุมวิชาการระดับชาติ ถือเป็นเวทีสำคัญที่จะทำให้ นักศึกษา นักวิจัย คณาจารย์ ได้นำผลงาน การศึกษา ค้นคว้า วิจัย มาเผยแพร่ต่อสาธารณชน และ ก่อให้เกิดการต่อยอดองค์ความรู้ให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น นับเป็น การสร้างบรรยากาศทางวิชาการให้มีความคึกคัก มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่าง อาจารย์ นักวิจัย นักวิชาการ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ตลอดจนเป็นการกระตุ้นให้มีการสร้างผลงานวิจัยอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะนำไปสู่ การวิจัยเพื่อพัฒนาประเทศและแก้ไขปัญหาได้อย่างสัมฤทธิ์ผล เนื่องในโอกาสที่ปี 2562 นี้ เป็นปีที่ประเทศ ญี่ปุ่นมีการเปลี่ยนรัชศกใหม่เป็น เรวะ อีกทั้งยังครบรอบ 10 ปีความสัมพันธ์ลุ่มน้ำโขงกับญี่ปุ่น สมาคมญี่ปุ่น ศึกษาแห่งประเทศไทยซึ่งประกอบด้วยสมาชิกรักวิจัยและคณาจารย์ระดับอุดมศึกษาจากทั่วประเทศ จึง ร่วมกับคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นเจ้าภาพจัดประชุมวิชาการระดับชาติขึ้น ในการประชุม นี้ยังถือเป็นการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก อาทิ สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ศูนย์ญี่ปุ่นศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยมีวิทยากรรับเชิญจากประเทศญี่ปุ่นและประเทศใน ภูมิภาคอาเซียนมาร่วมนำเสนอผลงานเพื่อสร้างบรรยากาศทางวิชาการที่เป็นนานาชาติ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นเวทีให้แก่นักวิชาการ นักวิจัย นักศึกษาระดับปริญญาตรี โทและเอกด้านญี่ปุ่นศึกษา ได้นำเสนอและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ
2. เพื่อเปิดโอกาสให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และสนับสนุนให้เกิดการขยาย เครือข่ายความสัมพันธ์ในหมู่นักวิชาการด้านญี่ปุ่นศึกษา
3. เพื่อประชาสัมพันธ์สมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทยในด้านการเป็นแหล่งรวบรวมความรู้และ ประสบการณ์เรื่องญี่ปุ่นศึกษาอย่างรอบด้าน

วัน เวลา และสถานที่จัดการประชุมวิชาการ

วันพฤหัสบดีที่ 14 และวันศุกร์ที่ 15 พฤศจิกายน 2562 เวลา 08.30 – 17.00 น.

ณ อาคารคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์

กลุ่มเป้าหมาย

จำนวนผู้เข้าร่วมงานประมาณ 150 คน ได้แก่

1. กลุ่มผู้เสนอบทความทางวิชาการ ประมาณ 30 คน

1.1 คณาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย

- 1.2 นักศึกษาระดับปริญญาตรี โทและเอก
2. กลุ่มผู้เข้าร่วมฟังการเสนอบทความทางวิชาการ ประมาณ 100 คน
 - 2.1 นักวิชาการ นักวิจัย
 - 2.2 นักศึกษาระดับปริญญาตรี-โท-เอก
 - 2.3 บุคคลทั่วไป
3. วิทยาการและแขกรับเชิญจากหน่วยงานราชการ สถาบันการศึกษาและองค์กรที่เกี่ยวข้องประมาณ 20 คน

รูปแบบของการประชุมวิชาการ

1. การปาฐกถาพิเศษและการเสวนา
2. การนำเสนอบทความทางวิชาการของนักวิชาการ นักวิจัย นักศึกษาระดับปริญญาตรี โทและเอก

ผู้รับผิดชอบโครงการ

1. สมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย
2. คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ผู้สนับสนุนโครงการ

1. เจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ
2. สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. ศูนย์ญี่ปุ่นศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้เข้าประชุมได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิดและมีความเข้าใจเกี่ยวกับญี่ปุ่นในสถานการณ์ปัจจุบัน
2. ผู้เข้าประชุมได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ
3. ประชาสัมพันธ์กิจกรรมของสมาคมให้เป็นที่รู้จักทั้งในและต่างประเทศ

กำหนดการ การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 13 สมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย

“จาก เฮเซ สู่ เรวะ”

JSAT

กำหนดการ

การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 13 สมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย

“จากเฮเซ สู่ เรวะ”

วันที่ 14-15 พฤศจิกายน 2562

ณ ห้อง LA 107 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์

วันพฤหัสบดีที่ 14 พฤศจิกายน 2562

09.00 - 09.30	ลงทะเบียน
09.30 - 09.50	พิธีเปิดการประชุม คำกล่าวรายงาน นายกสมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย คำกล่าวต้อนรับ คณบดีคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คำกล่าวเปิดงาน ผู้อำนวยการเจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ ถ่ายภาพที่ระลึกร่วมกัน
09.50 - 10.40	ปาฐกถา “A New Era of Journal Papers in Japanese Studies: Sharing Academic Knowledge with the Public” Assoc. Prof. Shigeki IWAI, Center for Japanese Language and Culture, Osaka University
10.40 - 10.55	พักรับประทานอาหารว่าง
10.55 - 12:30	เสวนานานาชาติ “ญี่ปุ่นกับอาเซียน” Panel Discussion “Japan-Mekong: Peace and prosperity in the Heisei Era” 1) Dr. Phanhpakit Onphanhdala Deputy Director, Center for Enterprise Development and International Integration Policy, Lao 2) Assoc. Prof. Dr. Sai Seng Sai, Department of Economics, Myanmar Yangon University of Economics 3) Dr. Do Thi Thuy, Faculty of International Politics and Diplomacy, Diplomatic Academy of Vietnam, Hanoi 4) Dr. Saikaew Thipakorn, Institute of Asian Studies, Chulalongkorn University
12.30 - 13.30	พักรับประทานอาหารกลางวัน
13.30 - 16.00	นำเสนอบทความ กลุ่มย่อย
16.00 - 17.00	ประชุมใหญ่สามัญประจำปีของสมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย
17.00 - 18.00	นำเสนอเกี่ยวกับ “ไดโจไซ” การเปลี่ยนรัชสมัย ความเชื่อ และวัฒนธรรม โดย ผศ.เบญจรงค์ ใจใส แดร์ อาร์สลาโน่ และ อ.สรัญญา คงจิตต์ ศูนย์ญี่ปุ่นศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
18.00 - 20.00	รับประทานอาหารค่ำ

วันศุกร์ที่ 15 พฤศจิกายน 2562

09.00 - 09.30	ลงทะเบียน
09:30 - 10.20	ปาฐกถา “Can-do Statements for Japanese Language Learners and Supporters: Consideration of the Learning Objectives in Cognitive, Affective and Psychomotor Domains” Professor Mika SUZUKI, Tokyo University of Foreign Studies, Japan
10.30 - 12.30	การนำเสนอของนักศึกษาปริญญาตรี
12.30 - 14.00	นำเสนอบทความ กลุ่มย่อย (ต่อ) พิธีปิดการประชุม และรับประทานอาหารกลางวันร่วมกัน

“จาก เฮเซ สู่ เรวะ” “From Heisei to Reiwa”

The 13th JSAT Conference

“From Heisei to Reiwa”

14-15 November 2019

LA 107 Faculty of Liberal Arts Thammasat University (Tha Phrachan Campus)

November 14, 2019

09.00 - 09.30	Registration
09.30 - 09.50	Opening Address Report from President of Japanese Studies Association of Thailand Welcome Address: Dean, Faculty of Liberal Arts, Thammasat University Opening Speech: Director of Japan Foundation Bangkok Office Group Photo Session
09.50 - 10.40	Keynote Speech 1 “A New Era of Journal Papers in Japanese Studies: Sharing Academic Knowledge with the Public” Assoc. Prof. Shigeki IWAI, Center for Japanese Language and Culture, Osaka University
10.40 - 10.55	Coffee break
10.55 - 12:30	Panel Discussion “Japan-Mekong: Peace and Prosperity in the Heisei Era” 1) Dr. Phanhpakit Onphanhdala Deputy Director, Center for Enterprise Development and International Integration Policy, Lao PDR 2) Assoc. Prof. Dr. Sai Seng Sai, Department of Economics, Yangon University of Economics, Myanmar 3) Dr. Do Thi Thuy, Faculty of International Politics and Diplomacy, Diplomatic Academy of Vietnam, Hanoi, Vietnam 4) Dr. Saikaew Thipakorn, Institute of Asian Studies, Chulalongkorn University, Thailand
12.30 - 13.30	Lunch Break
13.30 - 16.00	Parallel Session
16.00 - 17.00	JSAT Annual Meeting
17.00 - 18.00	Special talk: “Dajjosai” Ceremony: a Focus on Imperial Transition, Belief and Culture Asst. Prof. Benjang Jaisai de Arslanian & Lecturer Saranya Kongjit Japanese Studies Center, Faculty of Humanities, Chiang Mai University
18.00 - 20.00	Welcome Dinner

November 15, 2019

09.00 - 09.30	Registration
09:30 - 10.20	Keynote Speech 2 “Can-do Statements for Japanese Language Learners and Supporters: Consideration of the Learning Objectives in Cognitive, Affective and Psychomotor Domains” Professor Mika SUZUKI, Tokyo University of Foreign Studies
10.30 - 12.30	Undergraduate students’ oral presentations Parallel Session (continued)
12.30 - 14.00	Closing Ceremony & Lunch

คำกล่าวรายงานในพิธีเปิด

การประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 13 สมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย

วันที่ 14 – 15 พฤศจิกายน 2562

โดย รองศาสตราจารย์ทัศนีย์ เมธาพิสิฐ นายกสมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย

ณ ห้องประชุม LA107 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์

เรียน ท่านคณบดี คณะศิลปศาสตร์ ท่านผู้อำนวยการเจแปนฟาวน์เดชั่น องค์ปาฐก ผู้ทรงคุณวุฒิในด้านการอภิปรายกลุ่ม วิทยากร รับเชิญ ที่ปรึกษาสมาคมฯ สมาชิกสมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย และแขกผู้มีเกียรติทุกท่าน

ในนามของตัวแทนคณะผู้จัดการประชุมวิชาการระดับชาติญี่ปุ่นศึกษาครั้งที่ 13 ขอขอบพระคุณท่านที่กรุณาให้เกียรติมาร่วมในการประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 13 ของสมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย

ปีนี้เป็นปีแห่งการเฉลิมฉลองพระราชพิธีสำคัญของทั้งไทยและญี่ปุ่น มีพิธีสำคัญ ๆ ตลอดปี และวันนี้ ก็ยังเป็นวันสำคัญสำหรับประเทศญี่ปุ่น ซึ่งจะมีพระราชพิธีไฉโฮ ซึ่งจะมีเพียงครั้งเดียวในรัชสมัยของวะระ ถือเป็นนิมิตหมายอันดีสำหรับงานในวันนี้

ขออนุญาตเกริ่นนำคร่าว ๆ เกี่ยวกับ กิจกรรมของสมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย สมาคมฯ เริ่มต้นจากกลุ่มอาจารย์ที่สำเร็จศึกษาจากประเทศญี่ปุ่นและได้กลับมาประจำอยู่ในสถาบันการศึกษาทั่วประเทศ มีการก่อตั้งเป็นเครือข่ายญี่ปุ่นศึกษาตั้งแต่ ค.ศ. 2006 และเริ่มจัดการประชุมวิชาการครั้งแรกเมื่อปี 2007 และจัดเรื่อยมาทุกปี ซึ่งปัจจุบันเป็นปีที่ 13 โดยได้รับความอนุเคราะห์ด้านเงินทุนสนับสนุนจากเจแปนฟาวน์เดชั่น และจากสถาบันการศึกษาของสมาชิกที่เป็นกรรมการบริหารทุกแห่ง รวมไปถึงคณะกรรมการส่งเสริมการวิจัยที่ให้ทุนสนับสนุนโครงการสันติไมตรีไทย-ญี่ปุ่น ปัจจุบันสมาคมฯ มีคณะกรรมการบริหารจำนวน 17 คน มีสมาชิกประเภทตลอดชีพ 90 ราย และประเภทรายปี 10 ราย

สำหรับกิจกรรมการประชุมวิชาการครั้งที่ 13 นี้ คงจะเป็นไปไม่ได้ หากไม่ได้รับการสนับสนุนอย่างเข้มแข็ง จากท่านคณบดี คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาสพงศ์ ศรีพิจารณ์ รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายส่งเสริมกิจกรรมทางวิชาการ ผู้บริหารทุกท่าน รวมทั้งคณาจารย์ เลขานุการคณะฯ และเจ้าหน้าที่ของคณะศิลปศาสตร์ทุกคน ที่กรุณาให้การสนับสนุนกิจกรรมครั้งนี้ ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

กิจกรรมหลักของสมาคมฯ ที่ส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการด้านญี่ปุ่นศึกษา มี 3 ประการ คือ

- 1) การจัดประชุมวิชาการระดับชาติประจำปี ซึ่งเป็นงานที่รวมตัวของผู้เชี่ยวชาญในศาสตร์ด้านญี่ปุ่นศึกษา
- 2) การจัดทำวารสารวิชาการ ชื่อวารสารเครือข่ายญี่ปุ่นศึกษา ซึ่งออก 2 ฉบับต่อปี
- 3) จัดกิจกรรมทางวิชาการในรูปแบบอื่น ๆ โดยร่วมกับหน่วยงานภายนอก

ในปี 2019 นี้ เราได้รับเกียรติจากผู้ทรงคุณวุฒิที่กล่าวปาฐกถานำ 2 ท่าน จาก 2 มหาวิทยาลัย ได้แก่ Assoc. Prof. Shigeki Iwai จาก Osaka University และ Prof. Mika SUZUKI จาก Tokyo University of Foreign Studies ซึ่งมหาวิทยาลัยทั้งสองแห่งมีความสัมพันธ์อันดีกับคณะศิลปศาสตร์ มาอย่างยาวนาน โดยการสนับสนุนของ Prof. Dr.Hitoshi KATO Director, Center for Japanese Language and Culture, Osaka University และ Prof. Dr.Tsutomu TOMOTSUNE, Director International Center for Japanese Studies Tokyo University of Foreign Studies ในครั้งนี้จึงจัดให้มีปาฐกถานำเป็นเวลา 2 วัน

นอกจากนี้ เนื่องด้วยในปีนี้เป็นปีแห่งการเฉลิมฉลองครบรอบ 10 ปี ความร่วมมือประเทศลุ่มน้ำโขงกับญี่ปุ่น (Mekong-Japan Exchange Year 2019) สมาคมฯ ยังได้รับเกียรติจาก ดร.ทรายแก้ว ทิพากร หัวหน้าศูนย์ญี่ปุ่น-อาเซียนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ร่วมกับ Dr.Phanhakit Onphanhdala จาก National University of Laos ประเทศลาว Assoc. Prof. Dr.Sai Seng Sai, Yangon University of Economics ประเทศเมียนมา และ Dr.Do Thi Thuy จาก Diplomatic Academy of Vietnam ประเทศเวียดนาม มาร่วมเสวนาในหัวข้อ “Japan-Mekong: Peace and Prosperity in the Heisei Era”

สำหรับช่วงเย็นจะมีเสวนาพิเศษ เรื่อง “น่านาสาระเกี่ยวกับไฉโฮ การเปลี่ยนรัชสมัย ความเชื่อ และวัฒนธรรม” โดยความร่วมมือของศูนย์ญี่ปุ่นศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ วิทยากรรับเชิญได้แก่ ผศ.เบญจรงค์ ใจใส แดร์ อาร์สลานออง และ อาจารย์สร้อยญา คงจิตต์

บทความที่ส่งเข้ามาพร้อมนำเสนอในครั้งนี้ มีทั้งหมด 23 บทความจาก 11 มหาวิทยาลัย ในจำนวนนี้มีนักศึกษาปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก นักวิจัย และอาจารย์ ถือเป็นารวมกลุ่มนักวิชาการทุกระดับจากในและต่างประเทศ และมีผู้ลงทะเบียนล่วงหน้าเข้าร่วมรับฟังทั้งหมด รว 80 คน รวมผู้ที่เข้าร่วมงานประชุมวิชาการครั้งนี้ ทั้งสิ้นราว 120-150 คน

บัดนี้ ได้เวลาอันสมควรแล้ว ขอเรียนเชิญท่านคณบดีกล่าวต้อนรับเพื่อเป็นเกียรติแก่ แขกผู้มีเกียรติ ผู้เข้าร่วมการประชุมและคณะผู้จัดต่อไป

Opening Remarks at the Opening Ceremony of National Academic Conference, Organized by the Japanese Studies Association of Thailand

November 14-15, 2019 (Thursday and Friday)

By Associate Professor Tasanee Methapisit, President of the Japanese Studies Association of Thailand
At Meeting Room LA 107, Faculty of Liberal Arts, Thammasat University

Dean of the Faculty of Liberal Arts, Director of the Japan Foundation (Bangkok), Keynote Speakers, Panel Discussion Experts, Guest Scholars, Advisors and Members of the Japanese Studies Association of Thailand, and distinguished guests:

On behalf of the organizing members, I would like to express my deepest gratitude for your participation in the 13th National Academic Conference organized by the Japanese Studies Association of Thailand.

This year marks the year of royal and imperial celebrations, with a range of commemorative ceremonies unfolding at public display throughout the year in both Thailand and Japan alike. In fact, today coincides with the Daijousai ceremony, the Japanese ritual held only once for each imperial reign including Reiwa, marking auspicious occasion to kick off our event today.

Allow me to give a short introduction of the Japanese Studies Association of Thailand, JSAT. JSAT was originally founded in 2006 as the Japanese Studies Network or JSN by a group of scholars with education background from Japan who were then playing a key role in academic institutions across Thailand. The 1st Academic Conference on Japanese Studies took place in 2007 and has been held annually ever since, marking the 13th anniversary this year, under the financial support from the Japan Foundation, from all of the academic institutions whose faculty members form JSAT's Executive Committee Members, and from the Research Promotion Committee who sponsors the Japan Watch Project. JSAT currently has 17 executive committee members, with lifetime and annual memberships of 90 and 10, respectively.

JSAT's 13th Annual Academic Conference held today would not have been possible without strenuous support from Assistant Professor Dr. Passapong Sripicharn, Dean of the Faculty of Liberal Arts, Thammasat University, including all of the Faculty's Executive Committee Members led by the Associate Dean for Academic Affairs and the Assistant Dean for the Promotion of Academic Activities. I would like to also thank all faculty members, Secretary to the Faculty's Executive Committee, and all the Faculty's staff members for their kind support that helps make today's event possible.

JSAT is committed to promoting academic advancement on Japanese studies through three major activities:

- 1) Organizing the JSAT National Annual Conference that brings together expertise in the field of Japanese studies;
- 2) Publishing the biannual academic journal, the Japanese Studies Network Journal, also known as jsn Journal;
- 3) Organizing other relevant academic activities in collaboration with external agencies.

Thanks to the recommendation by Professor Dr. Hitoshi KATO, Director of the Center for Japanese Language and Culture, Osaka University and Professor Dr. Tsutomu TOMOTSUNE, Director of the International Center for Japanese Studies, Tokyo University of Foreign Studies, we are honored this year to welcome two distinguished scholars from two universities with a longstanding relationship with the Faculty of Liberal Arts to deliver keynote speech on each day of our two-day conference: Associate Professor Shigeki Iwai from Osaka University and Professor Mika SUZUKI from Tokyo University of Foreign Studies.

In commemorating the Mekong-Japan Exchange Year 2019, also known as the 10-year anniversary of Mekong-Japan Cooperation, we are honored to be joined by Dr. Saikaew Thiphakorn, Director of the Center for Japan-ASEAN Studies, Institute of Asian Studies, Chulalongkorn University, along with three distinguished panelists—Dr. Phanpakit Onphanhdala, National University of Laos, Lao People's Democratic Republic; Associate Professor Dr. Sai Seng Sai, Yangon University of Economics, Republic of the Union of Myanmar; and Dr. Do Thi Thuy, Diplomatic Academy of Vietnam, Socialist Republic of Vietnam—in a panel discussion entitled “Japan-Mekong: Peace and Prosperity in the Heisei Era.”

In collaboration with the Japanese Studies Center, Chiang Mai University, we end our first day with a special talk entitled “‘Daijousai’ Ceremony: A Focus on Imperial Transition, Belief and Culture.” Leading the discussion are two invited guest speakers, Assistant Professor Benjang Jaisai de Arslanian and Lecturer Saranya Kongjit.

A total of 23 articles were accepted for presentation this year. The authors include a wide range of scholars—from undergraduate and graduate students, researchers, to the faculty—from 11 academic affiliations, domestic and foreign, representing a variety of academic perspectives. A total of 100 prospective attendees who made advance registration actually confirmed their attendance, making the total conference audience fall somewhere between 150 and 180.

May I now invite Assistant Professor Dr. Passapong Sripicharn, Dean of the Faculty of Liberal Arts, to deliver address welcoming distinguished guests and all attendees, and kick off our event.

“จาก เฮเซ สู่ เรวะ” “From Heisei to Reiwa”

คำกล่าวต้อนรับในพิธีเปิด

การประชุมวิชาการระดับชาติสมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 13

วันที่ 14 – 15 พฤศจิกายน 2562

โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาสพงศ์ ศรีพิจารณ์ คณะบดีคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ณ ห้อง LA107 อาคารคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์

สวัสดีครับ ท่านผู้อำนวยการเจแปนฟาวนด์เซ็น กรุงเทพฯ Mr..Norihiko Yoshioka,
นายกสมาคมและคณะกรรมการสมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย
Prof. Mika SUZUKI Associate Prof. Dr. Shigeki IWAI, และแขกผู้มีเกียรติทุกท่าน

ผมรู้สึกปลาบปลื้มใจและเป็นเกียรติอย่างสูง ที่ท่านประธานและแขกทุกท่าน ได้ให้เกียรติแก่ทางคณะศิลปศาสตร์ได้ร่วมเป็นเจ้าภาพในการประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 13 ของสมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย

คณะศิลปศาสตร์ เปิดสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นมาราวครึ่งศตวรรษ ปัจจุบันมีสาขาวิชาญี่ปุ่นศึกษาในระดับปริญญาโท ซึ่งได้ผลิตมหาบัณฑิตไปเป็นอาจารย์ตามมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทั่วประเทศ ทั้งคณาจารย์และนักศึกษาของคณะฯ ได้รับการสนับสนุนอย่างดียิ่งจากเจแปนฟาวนด์เซ็นมาโดยตลอด คณะฯ ได้ส่งนักศึกษาแลกเปลี่ยนไปยังมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในประเทศญี่ปุ่นโดยทุนรัฐบาลญี่ปุ่นและทุนจากมหาวิทยาลัยคู่สัญญาซึ่งมีทั้งหมด 68 แห่ง อีกทั้งยังมีโครงการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม โครงการฝึกงาน อีกมากมาย ผมมั่นใจเป็นอย่างยิ่งว่า กิจกรรมครั้งนี้เป็นกิจกรรมสำคัญอีกกิจกรรมหนึ่งที่จะช่วยยกระดับคุณภาพทางวิชาการด้านญี่ปุ่นศึกษาให้แก่ประเทศไทย

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในครั้งนี้ ได้มีการขยายเครือข่ายครอบคลุมประเทศในภูมิภาคอาเซียนด้วย ทำให้เรามีความหลากหลายทางวิชาการมากขึ้น ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่นักศึกษาในโครงการที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ของคณะด้วย ได้แก่ South East Asian Studies Program และ International Studies ASEAN-China Program

ในนามตัวแทนของคณะศิลปศาสตร์ จึงขอกล่าวต้อนรับท่านผู้มีเกียรติทุกท่าน หวังเป็นอย่างยิ่งว่าในช่วงเวลา 2 วันนี้ จะเป็นวันที่ท่านผู้เข้าร่วมทุกท่านได้เรียนรู้จักกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และกระชับความสัมพันธ์ทั้งในมิติด้านวิชาการและด้านมิตรภาพ ให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

หากจะมีข้อที่จะให้ทางคณะศิลปศาสตร์ ช่วยเหลือประการใด สามารถติดต่อกับผมหรือเจ้าหน้าที่ของคณะฯ ได้ทุกคน คณะศิลปศาสตร์ยินดีดูแลและให้การต้อนรับท่ามกลางบรรยากาศที่เป็นกันเองริมแม่น้ำเจ้าพระยานี้ ขอให้ทุกท่านได้ประสบความสำเร็จตามความมุ่งหวัง สมดังวัตถุประสงค์ของการจัดงานประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 13 ในครั้งนี้

ขอบคุณมากครับ

**Welcome Address at the Opening Ceremony of the 13th National Academic Conference,
Organized by the Japanese Studies Association of Thailand
November 14-15, 2019 (Thursday and Friday)**

***By Assistant Professor Dr. Passapong Sripicharn, Dean of the Faculty of Liberal Arts
At Meeting Room LA 107, Faculty of Liberal Arts, Thammasat University***

Mr. Norihiko Yoshioka, Director-General, The Japan Foundation, Bangkok,
President and Executive Committee of the Japanese Studies Association of Thailand,
Prof. Shigeki Iwai, Prof. Mika Suzuki, and distinguished guests:

It is a great honor and privilege for the Faculty of Liberal Arts to co-host the 13th National Academic Conference organized by the Japanese Studies Association of Thailand.

The Japanese Section under the supervision of the Faculty of Liberal Arts has been around for half a century. Recent years have seen students graduated from our Graduate Program in Japanese Studies play a key role as faculty members in universities across the country. Over the years, our faculty members and students have been fortunate enough to obtain financial support from the Japan Foundation, grants from the Japanese government, as well as scholarships from our 68 partner universities, opening tremendous access to regular exchange programs with universities across Japan, including countless numbers of cultural exchange programs, internship programs, among others. I am confident that academic activities such as JSAT Conference, which brought us together today, will add to the rising academic standards in the field of Japanese studies in Thailand.

A special note should be given to JSAT's initiative to expand its networks to include ASEAN countries for the first time this year, enriching unprecedented academic diversity to the great benefit the Faculty of Liberal Arts' students majoring in related programs under our supervision, such as South East Asian Studies (SEAS) Program or International Studies ASEAN-China (IAC) Program.

On behalf of the Faculty of Liberal Arts, I would like to welcome distinguished guests to the 13th JSAT Annual Conference. I strongly hope that the next two days would provide all participants with a great opportunity to get to know one another, to openly exchange views and ideas, and to strengthen further ties, both in terms of scholarship and personal relationship.

Playing host to this year's JSAT conference, we, the Faculty of Liberal Arts, know what it takes to be surrounded by the cozy atmosphere overlooking Chao Phraya River. Over the course of your two-day stay, if we can be of any help, please feel free to contact me or any of the Faculty's staff members. Finally, I wish distinguished guests every success in their respective roles in the 13th JSAT Annual Academic Conference.

Thank you very much.

คำกล่าวในพิธีเปิดงาน

การประชุมวิชาการระดับชาติสมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 13

วันที่ 14 – 15 พฤศจิกายน 2562

โดย Mr.Norihiko Yoshioka Director-General, The Japan Foundation, Bangkok

ณ ห้อง LA107 อาคารคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาสพงศ์ ศรีพิจารณ์ คณบดีคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
รองศาสตราจารย์ทัศนีย์ เมธาพิสิฐ นายกสมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย
คณะกรรมการผู้ดำเนินงานฯ วิทยากร และแขกผู้มีเกียรติทุกท่าน

ผมรู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ได้มาร่วมการประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 13 ของสมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย โดยมีคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์กรุณารับเป็นเจ้าภาพจัดงานในปีนี้

เจแปนฟาวนด์ชั่นเป็นหน่วยงานที่ส่งเสริมความร่วมมือด้านการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ความรู้ด้านภาษาและสังคม ระหว่างญี่ปุ่นและประเทศอื่น ๆ ทั่วโลก ภารกิจที่สำคัญประการหนึ่งคือ การจัดการและให้ความร่วมมือในการจัดประชุมสัมมนาและโครงการต่าง ๆ เพื่อสร้างเครือข่ายและมีมิตรภาพอันดี ระหว่างบุคคลและระหว่างประเทศ เราพร้อมสนับสนุนโครงการที่เกี่ยวข้องกับญี่ปุ่นศึกษาและจัดสรรทุนเพื่อให้นักวิชาการสามารถทำการศึกษาวิจัยและต่อยอดองค์ความรู้เกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่นให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น เจแปนฟาวนด์ชั่นกรุงเทพฯ ยินดีที่ได้เป็นส่วนหนึ่งในการสนับสนุนการจัดการประชุมวิชาการญี่ปุ่นศึกษาร่วมกับสมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทยเสมอมา

ผมยินดีอย่างยิ่งที่ได้ทราบว่า ในปีแห่งการเฉลิมฉลองรัชสมัยใหม่ของญี่ปุ่น การประชุมวิชาการครั้งนี้มีหัวข้อหลักคือ “From Heisei to Reiwa” ซึ่งผมเชื่อว่าจะได้รับฟังเรื่องราวเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงของยุคสมัยในหลายด้าน ผ่านการมองในหลายมุมมอง ขอขอบคุณคณาจารย์ นักวิจัย ผู้เชี่ยวชาญที่เดินทางมาจากญี่ปุ่นและประเทศในกลุ่มน้ำโขง เพื่อมาร่วมงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ผมประทับใจที่ได้ทราบว่าผู้สนใจส่งบทความมานำเสนอมากมายเหมือนเช่นทุกปี ผมเผ้าคอยจะรับฟังความรู้ แนวคิด และผลงานการวิจัยของท่านซึ่งย่อมแสดงถึงศักยภาพและความทุ่มเทต่องานด้านญี่ปุ่นศึกษาเป็นอย่างดี และ ขอขอบคุณคณะกรรมการดำเนินงานทีมงานของคณะศิลปศาสตร์ ที่ให้การต้อนรับอย่างอบอุ่น

ขอเป็นกำลังใจให้คณะกรรมการดำเนินงาน สมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย ที่ได้รับเริ่มและจัดกิจกรรมที่เกิดประโยชน์ต่อสังคมเช่นนี้เป็นประจำทุกปี ขอให้งานประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 13 นี้ประสบความสำเร็จดังวัตถุประสงค์ สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณผู้สนใจด้านญี่ปุ่นศึกษาที่เข้าร่วมงานทุกท่าน หวังว่าจะมีกิจกรรมแลกเปลี่ยนทางวิชาการ เป็นโอกาสให้เกิดการสร้างสรรค์ผลงานและการเรียนรู้ในวงกว้างเช่นนี้ต่อเนื่องต่อไป

ขอบคุณครับ

Address Delivered at the Opening Ceremony of the 13th National Academic Conference,
Organized by the Japanese Studies Association of Thailand
November 14-15, 2019 (Thursday and Friday)

By Mr. Norihiko Yoshioka, Director-General, The Japan Foundation, Bangkok
At Meeting Room LA 107, Faculty of Liberal Arts, Thammasat University

Assistant Professor Dr. Passapong Sripicharn, Dean of the Faculty of Liberal Arts, Thammasat University;
Associate Professor Tasanee Methapisit, President of the Japanese Studies Association of Thailand;
Organizing Committee; Guest Scholars; and distinguished guests:

I feel privileged and honored to be attending the 13th National Academic Conference organized by the Japanese Studies Association of Thailand, JSAT, in association with the Faculty of Liberal Arts, Thammasat University.

The Japan Foundation seeks to promote international collaboration focusing on language and cultural exchanges and the exchange of knowledge on social dynamism between Japan and countries around the world. One of our important missions is to encourage and organize network and relationship building on both local and international levels, by means of sponsorship of numerous seminars, conferences and projects. We stand ready to support initiatives relating to Japanese studies, and to encourage scholars to pursue research that expands and deepens the body of knowledge about Japan through the provision of sponsorships, grants and scholarships. Over the years, it has been of great pleasure to the Japan Foundation (Bangkok) to play a supporting role in organizing academic conferences on Japanese studies in close collaboration with JSAT.

I am particularly delighted to learn of the center topic of this year's conference, "From Heisei to Reiwa," from which I am excited to learn about many aspects of imperial transition from different perspectives. I thank all professors, researchers and experts from Japan and countries in Mekong subregion for coming to share insight in this learning process. I am impressed to learn of the fact that a lot of papers were submitted and accepted for presentation this year, as has been the case for previous years. I look forward to every of the research discoveries laid out in the accepted papers, which are a testament to the researchers' wisdom and dedication to Japanese studies. I am grateful to the hosting committee and the Faculty of Liberal Arts' staff for their warm welcome.

I would like to acknowledge the JSAT organizing committee for their initiative and for making this annual event possible. I wish the 13th Conference a success. Finally, I thank all attendees who share interest in Japanese studies for coming. I hope that an academic forum like this will continue to inspire creative and thoughtful research and to expand learning opportunities for all concerned.

Thank you very much.

“จาก เฮเซ สู่ เรวะ” “From Heisei to Reiwa”

ตารางนำเสนอผลงาน
การประชุมวิชาการระดับชาติสมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 13
วันที่ 14 พฤศจิกายน 2562

Room 1 (LA 201)	A				
	ผู้ดำเนินรายการ: ผศ.ดร.โสภณ มะสินาริ				
	13.30 - 14.00	14.00 - 14.30	14.30 - 15.00	15.00 - 15.30	15.30 - 16.00
	การฟื้นฟูท้องถิ่นของประเทศไทย: ศึกษาเปรียบเทียบ “คุโรซะเบะเนะแควร์โมเดล” จังหวัดชิกะ กับพื้นที่เมืองเก่าย่าน “ทับโห้ทั้น” จังหวัดสงขลาและพื้นที่เมืองเก่าตำบลในเวียง จังหวัดแพร่	Buddhist Image Carvers in Modern and Contemporary Japan: Matsuhisa Hōrin	นโยบายและสภาพปัจจุบันในการจัดการศึกษาและดูแลเด็กปฐมวัยในประเทศไทย	The Benefits of Studying in Japan and the Achievements of Thai Students Receiving a Japanese Government (Monbukagakusho-MEXT) Scholarship from 1954 to 2014	ตัวละครมนุษย์กับวัฒนธรรมศึกษาในมังงะญี่ปุ่น
	ผู้วิพากษ์: ศ.ดร.สุวัฒน์ อาคามิ	ผู้วิพากษ์: ผศ.ดร.ประทุม อังกูโรวิท	ผู้วิพากษ์: ผศ.ดร.นริศ คังรังชัย	อ.ดร.ทรายแก้ว ทิพากร	ผศ.ดร.นันทยา มหาวชิษฐ์
	เบญจางค์ ไชย ไอร์สถานีอง	Alin Gabriel Tirtara	ฉันทนา จันทร์บรรจง	สุพัตรา โพธิ์ทอง	ปพนพัชร กอบศิริธีราร
					รณวิทย์ กอบศิริธีราร
หมายเหตุ: นำเสนอผลงาน บทความละ 20 นาที และวิพากษ์บทความประมาณ 10 นาที					
Room 2 (LA 202-203)	B				
	ผู้ดำเนินรายการ: ผศ.สุณิศา อรรณวิวัฒน์				
	13.30 - 14.00	14.00 - 14.30	14.30 - 15.00	15.00 - 15.30	15.30 - 16.00
	ประสิทธิภาพของภาษาที่ใช้ในการเล่าเรื่องและระดับความสามารถทางภาษาในการอ่านภาษาที่สอง	การวิเคราะห์ส่วนต้นจีประสม 4 ตัวอักษรที่มีตัวเลขในภาษาญี่ปุ่น	การแสดงการรับผลประโยชน์ของกริยา “ให้” ในภาษาไทยที่ทำหน้าที่เป็นคำบุพบท : เปรียบเทียบกับการช่วย (一てあげる/一てくれる/一てもらう) ในภาษาญี่ปุ่น	การศึกษานำร่องการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทย กรณีศึกษาการอ่านด้วยกลวิธี Slash Reading	การเปรียบเทียบลักษณะทางกลศาสตร์ของเสียงสระสั้นยาวในภาษาญี่ปุ่นที่ออกเสียงโดยผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้
	ผู้วิพากษ์: ผศ.ดร.ปิยวรรณ อัศวราชันย์	ผู้วิพากษ์: ผศ.ดร.อภัยยุทธ ชูศรี	ผู้วิพากษ์: อ.ดร.อวิช คำทองทิพย์	ผู้วิพากษ์: รศ.ทัศนีย์ เมธาพิสิฐ	ผู้วิพากษ์: ผศ.ดร.ยุพกา พุกขิม่า
	ชัยญารัตน์ สงวนศรี	นภสินธุ์ แผลงศร	สถิตรัตน์ กริงานมงคล	อิติสรณ์ แผลงอุไร	ชัยยศ รอดเดช
หมายเหตุ: นำเสนอผลงาน บทความละ 20 นาที และวิพากษ์บทความประมาณ 10 นาที					
Room 3 (LA 206-207)	C				
	ผู้ดำเนินรายการ: ผศ.ดร.วินัย จามรัสสุยา				
	13.30 - 14.00	14.00 - 14.30	14.30 - 15.00	15.00 - 15.30	15.30 - 16.00
	Iwaya Sazanami's Views on Children's Literature and Education as Tools for Nation Building	บทบาทของความฝันในบันทึกชะระฉินะ	ความเป็นมนุษย์ในมนุษย์โพโนโมะโนะกะตะริของมิสึกิ ชิเกะรุ	ความเชื่อเกี่ยวกับเทพเจ้าที่มีอิทธิพลต่อชนชั้นนักรบและความสัมพันธ์นาย-บ่าวในนิยายสงครามสมัยกลางของญี่ปุ่น	การเปรียบเทียบการใช้คำแทนตัวคุณพ่อนในภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย: กรณีศึกษาในเรื่องสั้นญี่ปุ่นแปลไทย
	ผู้วิพากษ์: ศ.ดร.สิริมนพร สุริยะวงศ์ไพศาล	ผู้วิพากษ์: ผศ.ดร.กมลภัทร รื่นภิรมย์	ผู้วิพากษ์: ผศ.ดร.ทนพร ตริรัตน์สกุลชัย	ผู้วิพากษ์: อ.ดร.นั้โส ดันติสุข	ผู้วิพากษ์: ผศ.ดร.ชนาดา ศิริสาร
	Lisa Maria Sara Anna Beké	อรธดา สุวรรณระดา	ภัทรอร พัทธมกุล	สุภา อธิกติกุล	ร้อยแก้ว สิริอาชา
หมายเหตุ: นำเสนอผลงาน 20 นาที และวิพากษ์และถามตอบ 10 นาที					

Oral Presentation schedule

13th JSAT Conference

14 November, 2019

Room 1 (LA 201)	A				
	Moderator: Asst. Prof. Dr. Sopa Matsunari				
	13.30 - 14.00	14.00 - 14.30	14.30 - 15.00	15.00 - 15.30	15.30 - 16.00
	Japanese Local Revitalization: A Comparison between "Kurokabe Square" in Shiga Province, "Hab Ho Hin Historical Area" in Songkhla Province, and "Naiwang Old Town" in Phrae Province	Buddhist Image Carvers in Modern and Contemporary Japan: Matsuhisa Hōrin's view of the identity of a busshi	Policies and the Current State of Early Childhood Education and Care in Japan	The Benefits of Studying in Japan and the Achievements of Thai Students Receiving a Japanese Government (Monbukagakusho-MEXT) Scholarship from 1954 to 2014	Non-human Beings and Cultural Studies in Japanese Manga
	Commentator: Assoc. Prof. Dr.Su wattana Thadaniti	Commentator: Asst. Prof. Dr.Pratoom Angurarahita	Commentator: Asst. Prof. Dr.Nareenoot Damrongchai	Commentator: Dr.Saikaew Thipakorn	Commentator: Asst. Prof. Dr.Nanchaya Mahakhan
	Benjang Jaisai Der Arslanian	Alin Gabriel Tirtara	Chantana Chanbanchong	Supatra Pothong	Paphonphat Kobsirithiwa Ranwarat Kobsirithiwa
Note: Oral Presentation 20 Minute and Review 10 Minute					
Room 2 (LA 202)	B				
	Moderator: Asst. Prof. Sunisa Thammasawat				
	13.30 - 14.00	14.00 - 14.30	14.30 - 15.00	15.00 - 15.30	15.30 - 16.00
	The Effectiveness of L1 and L2 on Recall Tasks and Language Proficiency in L2 Reading Comprehension	Analysis of Japanese Four-character Idiomatic Compounds with Numbers	A Comparative Study of Structural Units Expressing the Beneficent Meaning between the Thai Preposition "hāy" and the Japanese Auxiliary Verbs "-te ageru/te kureru/te yaru/te morau"	A Pilot Study on Improving Japanese Reading Ability for Thai Learners: A Case Study of Slash Reading	A Comparison of the Acoustic Characteristics of Short and Long Vowels in Japanese Produced by Thai Learners in 3 Southern Border Provinces with Difference Mother Tongues: A Case Study of Pattani Province in Thailand
	Commentator: Asst. Prof. Dr.Piyawan Asawarathan	Commentator: Asst. Prof. Dr.Asadayuth Chusri	Commentator: Dr.Tawat Khamthongthip	Commentator: Assoc.Prof. Tasanee Methapisit	Commentator: Asst. Prof. Dr.Yupoka Fukushima
	Thanyarat Sanguansri	Napasin Plaengsorn	Salitrat Kaweejarumongkol	Thitsorn Saeng-urai	Chaiyot Rongdech
Note: Oral Presentation 20 Minute and Review 10 Minute					
Room 3 (LA 206-207)	C				
	Moderator: Asst. Prof. Dr. Winal Jomonsuriya				
	13.30 - 14.00	14.00 - 14.30	14.30 - 15.00	15.00 - 15.30	15.30 - 16.00
	Iwaya Sazanami's Views on Children's Literature and Education as Tools for Nation-Building	The Role of Dreams in <i>Sarashina Nikki</i>	Humanness in the Nonhumans: Mizuki Shigeru's Tales of Tōno	The Beliefs about Gods that Influenced Master-retainer Relations in Japanese Medieval War Tales	A Comparative Study of the Use of Address Terms in Japanese and Thai: A Case Study of Japanese Short Stories Translated into Thai
	Commentator: Prof. Dr.Sirimonporn Suriyawongpaisal	Commentator: Asst. Prof. Dr.Kanapat Ruenpirom	Commentator: Asst. Prof. Dr.Thanabhorn Treeratsakulchai	Commentator: Dr.Namsai Tantisuk	Commentator: Asst. Prof. Dr.Chomnard Setisam
	Lisa Maria Sara Anna Beké	Attaya Suwanrada	Pat-on Phipatanakul	Suwapa Theerakittikul	Roykaew Siriacha
Note: Oral Presentation 20 min. and comments, Q&A 10 min.					

ตารางนำเสนอผลงาน

การประชุมวิชาการระดับชาติสมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 13

วันที่ 15 พฤศจิกายน 2562

Room 1 (LA 206-207)	A			
	ผู้ดำเนินรายการ: อาจารย์ ดร.เสกสรร จันทระจัน			
	10.30 - 11.00	11.00 - 11.30	11.30 - 12.00	12.00 - 12.30
	ภาพลักษณ์ของกล้วยญี่ปุ่น (Musa basjoo) ในวัฒนธรรมญี่ปุ่น	ทัศนคติของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนการสอนร่วมระหว่างผู้สอนชาวไทยและชาวญี่ปุ่นในรายวิชาการฟัง-พูดภาษาญี่ปุ่นขั้นต้น	กลวิธีการสื่อสารและความตระหนักรู้สำนวนขอร้องภาษาญี่ปุ่นของมัคคุเทศก์ชาวไทย	การวิเคราะห์ปัญหาด้านการใช้ภาษาญี่ปุ่นที่พบในการฝึกงาน: กรณีศึกษาผู้เรียนวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น
	ผู้วิพากษ์: ผศ.ดร.นันทชัย มหาจันทร์	ผู้วิพากษ์: ผศ.ดร.ยุพกา พุกขิมา	ผู้วิพากษ์: อ.ดร.เศกสิทธิ์ ปักซี่	ผู้วิพากษ์: ผศ.ดร.ศิริวรรณ มุนินทร์วงศ์
	สรัญญา ชูโชติแก้ว	ภรณ์ีย์ พินันโสติกุล และ Yumiko Yamamoto	กมลასน์ กิตินันท์วัฒนา	วรลธิ์ จันทโร และ ธนภัส สนธิรักษ์
หมายเหตุ: นำเสนอผลงาน บทความละ 20 นาที และวิพากษ์บทความประมาณ 10 นาที				
Room 2 (LA 201)	B			
	ผู้ดำเนินรายการ: อาจารย์ ดร.ภัทรอร พิพัฒนกุล			
	10.30 - 11.00	11.00 - 11.30	11.30 - 12.00	12.00 - 12.30
	The Present Condition of Japanese Elementary or Junior High School Instruction to Children with Roots in Foreign Countries in Maebashi city, Gunma	ร้านกาแฟในฐานะ “Third place” กับการพัฒนาท้องถิ่น: กรณีศึกษาพื้นที่เกี่ยวโตคาวาระมะจิ (จากพื้นที่ย่านคาวาระมะจิถึงย่านคาราซึมะ)	พระราชกรณียกิจของสมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าสิริบุญมา และรูปแบบการเปลี่ยนแปลงและลักษณะเด่น	ผลกระทบของปรากฏการณ์พาวเวอร์สโตนูมในญี่ปุ่นต่อความเชื่อและพฤติกรรมการไปศาลเจ้าของหญิงสาว
	Yuki Takahashi	คมพัชญ์ สิริดิวัฒน์	สรวิศ จินานุรักษ์	จิรัชญา ปันทนา
นำเสนอผลงาน 20 นาที และวิพากษ์และถามตอบ 10 นาที				

Oral Presentation schedule

13th JSAT Conference

15 November, 2019

Room 1 (LA 206-207)	A			
	Moderator: Dr. Seksan Chantarachamnong			
	10.30 - 11.00	11.00 - 11.30	11.30 - 12.00	12.00 - 12.30
	The Perceptions of the Japanese Banana in Japanese Literature, Proverbs, and Folktales	Thai Students' Attitudes toward Co-teaching between Thai Teachers and Japanese Teachers: the Case of a Conversation Class for Beginners	A Study of Communication Strategies on Japanese Request Expressions of Thai Tourist Guides	An Analysis of the Problems of Japanese Language Use during an Internship Program: a Case Study of Students Majoring in the Japanese Language
	Commentator: Asst. Prof. Dr.Nanchaya Mahakhan	Commentator: Asst. Prof. Dr.Yupaka Fukushima	Commentator: Dr.Sakesit Paksee	Commentator: Asst. Prof. Dr.Siriwon
	Saranya Choochootkaew	Poranee Pinunsottikul Yumiko Yamamoto	Kamalas Keeratinanwatthana	Waralee Sirimool Tanapat Sontirak
Note: Oral Presentation 20 Minute and Review 10 Minute				
Room 2 (LA 201)	B			
	Moderator: Dr. Pat-on Phipatanakul			
	10.30 - 11.00	11.00 - 11.30	11.30 - 12.00	12.00 - 12.30
	The Present Condition of Japanese Elementary and Junior High School Instruction to Children with Roots in Foreign Countries in Maebashi City, Gunma Prefecture, Japan	The Regional Revitalization through Coffeehouses as a "Third Place" : A Study Taking Kyoto's Kawaramachi (from Kawaramachi- dōri to Karasuma- dōri) as an Example	The Royal Duties of Japan's Emperor Akihito: Image Changes and Characteristics	The Effects of the "Power Spot" Phenomenon on Young Japanese Women's Behaviour and Faith
	Yuki Takahashi	Kompat Siriatiwat	Sorawit Jeenanurak	Jiratchaya Puntana
	Note: Oral Presentation 20 min. and comments, Q&A 10 min.			

Keynote Speech

November 14 - 15, 2019

LA 107 Faculty of Liberal Arts,
Thammasat University
Tha Prachan Campus

論文時代の到来-専門知を共有する

“A New Era of Journal Papers in Japanese Studies:

Sharing Academic Knowledge with the Public”

Associate Professor Dr. Shigeki IWAI

Center for Japanese Language and Culture, Osaka University

email: i.shige2315@gmail.com

はじめまして。ただいまご紹介にあずかりました大阪大学日本語日本文化教育センター准教授の岩井茂樹と申します。本日はあまり固いお話ではないので、どうかリラックスして聞いていただければと存じます。	สวัสดิ์ศิริรับ ผมชื่อ ชิงเกิ อิไวอิ รองศาสตราจารย์ ประจำ ศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่น ของมหาวิทยาลัยโอซาก้า วันนี้จะพูดเรื่องเบา ๆ ขอให้ฟังแบบสบาย ๆ
私の専門分野は日本文化および比較文化で、通常は外国人留学生を対象に日本文化について授業と研究指導を行なっております。本日は「平成から令和へ」という大きいタイトルのもと、「論文の時代-専門知を共有する」という題目で基調講演をさせていただきたいと思います。	ความเชี่ยวชาญของผมคือ วัฒนธรรมญี่ปุ่น และวัฒนธรรมเปรียบเทียบ ปกติผมจะสอนวัฒนธรรมญี่ปุ่น และให้คำปรึกษางานวิจัยแก่นักศึกษาชาวต่างชาติ วันนี้หัวข้อที่ได้รับมา คือ “จากเฮเซสู่เรวะ” ซึ่งเป็นหัวข้อที่ใหญ่ ผมจึงอยากจะพูดปาฐกถาในหัวข้อ “ยุคแห่งการรังสรรค์งานวิจัยเพื่อแบ่งปันความรู้เฉพาะทาง”
まず本論に入ります前に、簡単に私の経歴を簡単にご説明させていただきたいと思います。私はもともと工学部の出身でして、大学、大学院時代は生物化学を専攻しておりました。その後、繊維会社に入りまして、新規ポリエステル繊維の開発業務を6年間行なっていました。つまり、30歳までは完全に理科系の人間だったのです。	ก่อนที่จะเข้าเรื่อง ขออนุญาตเกริ่นประวัติส่วนตัวสักเล็กน้อย เดิมผมเป็นนักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ ในระดับปริญญาตรีและปริญญาโท ผมเอกวิชาชีวเคมี (biochemistry) ต่อมาได้เข้าทำงานในบริษัทสิ่งทอ และทำงานด้านพัฒนาเส้นใยสังเคราะห์โพลีเอสเตอร์ เป็นเวลา 6 ปี พูดง่าย ๆ ว่า เป็นคนสายวิทยาศาสตร์จนอายุ 30
ところが、30歳を目の前にして、人生に迷いを感じました。ちょうど21世紀になろうかという時期です。このまま理科系だけのことをしていればいいのか、自分の文化や歴史のことを知らずに人生を終えていいのだろうか。当時、そんなことばかり考えて悩んでおりました。	แต่เมื่อใกล้ถึงวัย 30 ผมรู้สึกสับสนกับชีวิต พอถึงช่วงที่จะเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 ผมเริ่มรู้สึกว่าจะอยู่สายวิทยาศาสตร์อย่างนี้ โดยไม่มีความรู้เรื่องวัฒนธรรมหรือประวัติศาสตร์ของตัวเองเลยนั้นจะดีหรือไม่ ตอนนั้นก็เริ่มสับสนคิดไม่ตก
その頃、出会ったのが日本文化に関する入門書や研究書でした。そうした本を見て、日本文化研究とはなんて自由な学問領域なんだろう、自分もこの領域で自由に面白い研究をしたい。そう思うようになりました。そして21世紀は、文科系の研究者になって社会で活躍してみたい、という気持ちが日に日に強くなっていました。	ในจังหวะนั้นเอง ผมก็ได้พบกับตำราพื้นฐานและหนังสือวิจัยด้านวัฒนธรรมญี่ปุ่น และก็รู้สึกว่าการศึกษาค้นคว้าด้านวัฒนธรรมญี่ปุ่น เป็นแขนงวิชาที่มีอิสระทางความคิด จึงคิดว่าอยากจะศึกษาค้นคว้าอะไรสนุก ๆ บ้าง พอคิดได้เช่นนั้น ก็เกิดความรู้สึกที่ปรารถนาจะเป็นนักวิจัยสายมนุษยศาสตร์มากขึ้น
そこで、一念発起して、会社を辞め、文科系の大学院へ行き直しました。博士号を取得し、国際日本文化研究センターという研究所で3年間働いた後、タイのチュラーロンコーン大学で	ในที่สุดก็เลยตัดสินใจลาออกจากบริษัทไปศึกษาต่อระดับปริญญาเอกสายมนุษยศาสตร์ หลังสำเร็จได้ปริญญาเอกแล้วก็ทำงานที่ศูนย์วิจัยวัฒนธรรมญี่ปุ่นเพื่อนานาชาติได้ 3 ปี

<p>勤めることになり、5年半そでお世話になりました。2007年から2012年のことです。</p>	<p>และก็ได้มาทำงานที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อยู่ 5 ปีครึ่ง ในช่วงปีค.ศ. 2007- 2012</p>
<p>その頃は研究するのに、大変苦労いたしました。なかなか読みたい本や論文が手に入らない。当時もCiNiiといったウェブサイトなどがあるにはありましたが、まだ無料で読める論文はとても少なかったのです。とにかく困りました。海外で日本文化研究をすることの難しさ痛感した次第です。</p>	<p>ในสมัยนั้น การทำวิจัยเป็นเรื่องที่ยากลำบากมาก จะหาหนังสือหรืองานเขียนงานวิจัยมาอ่านได้ยากมาก ตอนนั้นมีเว็บไซต์ที่รวมงานวิจัย CiNii แล้ว แต่งานวิจัยที่จะหาอ่านได้แบบไม่เสียค่าใช้จ่ายยังมีน้อยมาก ทำให้รู้สึกยากลำบากมาก นี่เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้รู้สึกถึงความยากลำบากของการค้นคว้าวิจัยด้านวัฒนธรรมญี่ปุ่นในต่างแดน</p>
<p>さて、自己紹介はこのくらいにして、そろそろ本題に入りましょう。「平成から令和へ」ということで、お題をいただいたときに、真っ先に頭に浮かんだのが、今日お話しする「論文時代の到来」ということでした。皆さんもよくご存知のように、これまで理科系は別として、文科系では論文よりも著書、つまり本の方がよく読まれ、評価も高いという状況が続いてまいりました。そうした状況はまだ完全に変わったとは言えません。</p>	<p>ผมขอแนะนำตัวไว้แต่เพียงเท่านี้ และจะขอเข้าเรื่องเลยแล้วกัน ตอนที่ได้รับโจทย์ให้พูดเรื่อง “จากเฮเซสู่เรวะ” สิ่งที่ผมคิดขึ้นมาในหัวก็คือเรื่อง que เลือกมาพูดในวันนี้ คือ เราได้เข้าสู่ยุคแห่งการเขียนงานวิจัยนั่นเอง ดังที่ทุกท่านอาจทราบกันดีอยู่แล้ว ทางสายวิทยาศาสตร์อาจจะเป็นคนละอย่างกัน แต่สายมนั้น ส่วนใหญ่จะศึกษาผ่านหนังสือแต่มากกว่าจะเป็นบทความวิชาการ อีกทั้งยังมีความนิยมแบบนั้นมากกว่ามายาวนาน และสภาพเช่นนั้นจะว่าเปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิงก็อาจจะไม่ถูกต้องนัก</p>
<p>ですが、最近、つまり平成の終わり頃から、状況が少し変わってまいりました。というのは、理科系、文科系問わず、論文への注目度が、これまでとは比べものにならないくらい高まってきたのです。いくつかの証拠がございますので、本日はその証拠をいくつかご紹介したいと思います。</p>	<p>แต่ว่า ช่วงหลังมานี้ นับตั้งแต่ช่วงปลายของสมัยเฮเซ สถานการณ์เปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือ คนเริ่มให้ความสนใจในบทความวิชาการมากขึ้น ทั้งงานวิจัยสายวิทยาศาสตร์ และสายมนุษยศาสตร์ วันนี้ผมจึงอยากจะขอยกตัวอย่างเพื่อให้เห็นเป็นหลักฐานสัก 2-3 ตัวอย่าง</p>
<p>きっかけとなったのは、2015年に出版された一冊の本でした。その本のタイトルは『ヘンな論文』というものでした。著者はサンキュータツオさんという方で、現在いくつかの大学で非常勤講師をされている研究者です。この本にはサンキュータツオさんが面白いと思った論文が紹介されています。</p>	<p>เรื่องนี้มีที่มาจาก หนังสือเล่มหนึ่งที่ตีพิมพ์ในปี 2015 หนังสือเล่มนั้นชื่อ “งานวิจัยแปลก แปลก” ผู้แต่งชื่อว่า ชังคิ่ว ทัดสีโอะ ปัจจุบันเป็นอาจารย์พิเศษให้แก่มหาวิทยาลัยหลายแห่ง ในหนังสือเล่มนี้ได้แนะนำงานวิจัยที่แปลก น่าสนใจในสายตาของคุณชังคิ่ว ทัดสีโอะ</p>
<p>たとえば、「世間話がどのように広まっているのか」「浮気をする男性の頭の中はどういう風になっているのか」「あくびはなぜうつるのか」「しりとりはいつまで続くのか」といった興味深いテーマに関する論文が、この本の中で面白く紹介されています。</p> <p>この本は好評を博したため、角川文庫の一冊として2017年に文庫化され、より多くの人目に止まることとなります。また続編である『もっとヘンな論文』という本も出版され、こちらも好評でした。ここでは、「プロ野球選手</p>	<p>ยกตัวอย่างเช่น งานวิจัยชื่อเรื่อง “เรื่องนิทานแพร่กระจายไปได้อย่างไร” “ในสมองของผู้ชายที่นอกใจเป็นอย่างไร” “ทำไมคนหวัดจึงหวัดตาม” “การเล่นต่อคำจากคำท้ายจะต้องเล่นนานแค่ไหน” ซึ่งงานวิจัยที่เกี่ยวกับหัวข้อเหล่านี้ นั้น ได้ถูกนำมาแนะนำแบบซ้ำกัน ภายในหนังสือ หนังสือเล่มนี้เป็นที่นิยมอ่านกันมาก ในปี2017 จึงได้ถูกตีพิมพ์เป็นหนังสือในพ็อกเก็ตบุ๊กของสำนักพิมพ์คาโดกาวะ ทำให้ผู้อ่านเพิ่มมากขึ้น และก็มีเล่มต่อเนื่องคือ “งานวิจัยที่แปลกยิ่งกว่า” ซึ่งก็ได้รับความนิยมอีกเช่นกัน ในเล่มนี้มี</p>

<p>と結婚する方法」「かぐや姫のおじいさんは何歳か」「縄文時代の栗のサイズ」といったテーマの論文が紹介されています。</p>	<p>งานวิจัยเรื่อง “วิธีที่จะได้แต่งงานกับนักกีฬาเบสบอลมืออาชีพ” “คุณตาในเรื่องคางุยะฮิเมะอายุเท่าไร” “ขนาดของเกล็ดในยุคลิโมน” เป็นต้น</p>
<p>こうした本がたくさん売れるということは、専門的な論文を面白がる文化、つまり専門知を共有し楽しもうとする文化が生まれ、まさに定着しようとしている証拠に他なりません。</p>	<p>การที่หนังสือแบบนี้ขายดี แสดงให้เห็นว่า ได้เกิดวัฒนธรรมที่ผู้อ่านรู้สึกสนุกกับการอ่านงานวิจัยเชิงวิชาการ หรือสนุกที่จะได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่องเฉพาะทางกันมากขึ้น</p>
<p>もう一つ証拠をお示ししましょう。</p>	<p>ขอยกอีกสักหนึ่งตัวอย่าง</p>
<p>それはテレビで起こりました。NHK 教育テレビが、2018 年 10 月から「ろんぶ〜ん」という番組をレギュラー放送し始めたのです。この番組は、先に紹介した『ヘンな論文』のテレビ版というべきものです。この番組では、毎週、1 つのテーマを決め、それに関する 2 本の論文を取り上げます。それらの論文を一般の人にわかりやすく説明するだけではなく、論文そのものを楽しもうという番組になっています。そこで取り上げられたのは、「ハゲ」「漫才」「猫」「アイドル」「盛り顔」「ラーメン」「食欲の秋」「恋愛」「ギャンブルと運」「仕掛学」「感動」「宇宙人」「詐欺」「服」「キス」「幽霊」「謝罪」に関する論文でした。どれも私たちの興味をひくテーマですね。こうしたテーマに関する論文と、論文の著者が番組内で紹介され、一般の視聴者にもわかりやすいように見せることによって、論文の面白さや奥深さを伝えようというのが、この番組の趣旨でした。</p>	<p>เรื่องนี้เกิดขึ้นในทีวี รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของNHK ซึ่งเริ่มออกรายการชื่อ “รมบุน-น” เมื่อเดือนตุลาคม 2018 รายการนี้อย่างที่ได้กล่าวไปคือ เป็น “งานวิจัยแปลกแปลก” ฉบับฉายทางทีวี ในรายการนี้ มีทุกสัปดาห์โดยจะกำหนด 1 หัวข้อ แล้วหยิบยกงานวิจัย 2 เรื่องที่เกี่ยวข้อง นอกจากจะอธิบายข้อความในงานวิจัยให้คนทั่วไปเข้าใจได้ง่ายแล้ว ยังเป็นรายการที่จะได้เพลิดเพลินกับงานวิจัยนั้น ๆ เรื่องที่นำมาเผยแพร่ได้แก่ “หัวล้าน” “จำอวด” “แมว” “ไคดอล” “โมริคาโอ(แอปพลิเคชันแต่งหน้าให้เด็ก)” “บะหมี่” “ฤดูใบไม้ร่วง ฤดูแห่งการกิน” “ความรัก” “การพนันกับโชคชะตา” “มายากลศาสตร์” “ความประทับใจ” “มนุษย์ต่างดาว” “การหลอกลวง” “เสื้อผ้า” “จุ่มพิต” “วิญญาณ” “การขอลอย” ทุกหัวข้อที่กล่าวมา น่าสนใจไปหมดสำหรับผม ในรายการจะมีการแนะนำบทความในหัวข้อเหล่านี้ และแนะนำผู้เขียน ทั้งนี้ โดยรายการนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อถ่ายทอดความน่าสนใจ และความขบถของงานวิจัยให้แก่ผู้รับฟังทั่วไป โดยการนำเสนอที่เข้าใจง่าย</p>
<p>実は私もこの番組に出演いたしました。2018 年 3 月の実験放送の時でしたが、その時のテーマは「痴漢」でした。私はそれまでに、「『痴漢』の文化史」、「『痴漢』の変容」、「世界『痴漢』発見」、「禅と痴漢」というタイトルで「痴漢」に関する論文を 4 本書いておりました。どうやら、それが CiNii で調べられ、テレビ局の目に止まったようです。これらの論文の内容は次のようなものでした。「痴漢」という言葉は、元来読んで字のごとく「ばかな男」というものでした。それが今では「女性に淫らな行為をする男性」というものになっています。この変化がいつごろ、どうして起こったのか、私は疑問に思い、研究を進めました。その結果、「痴漢」という語は中国で長く俗語あるいは口語として使われてきたもので、それが室町時代に禅宗を通して日本に入ってきたことや、江戸時代に中国の白話小説（口語を用いた小</p>	<p>อันที่จริง ผมก็ได้ไปออกรายการนี้ ซึ่งออกอากาศไปเมื่อเดือนมีนาคม 2018 หัวข้อตอนนั้นคือ เรื่อง “Chikan การลวนลามในที่สาธารณะ” ก่อนหน้านั้นผมเคยเคยเขียนบทความเรื่อง ประวัติศาสตร์วัฒนธรรมของ “Chikan การลวนลามในที่สาธารณะ” “การเปลี่ยนแปลงของ “การลวนลามในที่สาธารณะ”” “ข้อค้นพบ “การลวนลามในที่สาธารณะ” ของโลก” “นิยามเซนกับการลวนลามในที่สาธารณะ” ดูเหมือนว่า ทางสถานีโทรทัศน์ได้พบบทความเหล่านี้โดยสืบค้นผ่านทาง CiNii เนื้อหาในบทความวิชาการนี้ มีดังนี้</p> <p>คำว่า “Chikan” “การลวนลามในที่สาธารณะ” เดิมทีมีความหมายตามตัวอักษรคือ หมายถึง ชายโรคจิต แต่ปัจจุบันหมายถึง ชายที่มีพฤติกรรมลวนลามผู้หญิง ผมจึงสงสัยว่า เกิดความเปลี่ยนแปลงทางความหมายนี้ตั้งแต่</p>

<p>説) が日本に大量に入ってきたことで一般化し、書き言葉となって定着したこと、そして明治末期に起きた「出歯亀事件」という事件がきっかけとなって性的な意味が付与された結果、「ばかな男」という意味しかなかった「痴漢」という言葉に性的な意味とイメージが付いて、それ以後現在の意味で使われるようになり、今では中国でも新しい意味、つまり「女性に淫らな行為をする男性」という意味で使われ、定着し始めている、といったことがわかりました。テレビでは、禅と「痴漢」との関係が意外だったようで、そこがクローズアップされて取り上げられました。一見すると、全く関係なさそうな、禅と「痴漢」の間に実は密接な関係があったことが興味深かったようです。ちなみに、日本ではテレビの視聴率が1%でもあれば、100万人以上の人が見たことになりますから、その影響力はかなり大きいと言わざるを得ません。</p>	<p>เมื่อไหร่ จึงได้ทำการศึกษา และพบว่า คำว่า “Chikan” เป็นคำแสลงหรือภาษาปากที่มีใช้มายาวนานในประเทศจีน และเข้ามาในประเทศญี่ปุ่นในสมัยมูโรมาจิ(1336- 1568) โดยนิกายเซน ต่อมาในสมัยเอโดะ (1603- 1868) มีการนำนิทานเรื่องเล่าจำนวนมากจากจีนเข้ามาในญี่ปุ่น คำนี้จึงกลายเป็นภาษาจีนและมีการใช้ทั่วไป และจากเหตุการณ์คดี เตะบะคาเมะ (คดีฆาตกรรมโดยชายที่แอบมองหญิงสาวเปลือย) ในช่วงปลายสมัยเมจิ (1868-1912) ทำให้มีความหมายในเชิงเพศเข้ามาในคำนี้ จากเดิมที่มีความหมายว่า ชายโรคจิต ก็ได้มีความหมายในด้านเพศเพิ่มเข้ามาในคำว่า “Chikan” สถานีโทรทัศน์ค่อนข้างรู้สึกแปลกใจถึงความเชื่อมโยงระหว่าง นิกายเซนกับ “Chikan” ขอเสริมข้อมูลเล็กน้อย ที่ญี่ปุ่นนั้นหากมีอัตราการชมประมาณ 1% หมายความว่า มีผู้ชมประมาณ 1 ล้านคน นับว่าโทรทัศน์เป็นสื่อที่ทรงพลังมากที่สุดทีเดียว</p>
<p>ところで、この一連の「痴漢」論文は、テレビの他に、新聞や雑誌でも取り上げられましたし、変わったところではフランスで出版されたフランス語の小説にまで引用されました。小説の名は、ずばり“TCHIKAN” (ちかん) です。日本人の女性の体験談をもとにしてフランス人男性が書き上げた小説です。どうやらこの著者たちは私の「痴漢」論文を読んだことがきっかけで、この小説を書いてみようと思いついたようです。もう少しだけ詳しく申しますと、学術的には私が論文で書いたようなこと、たとえば意味の変遷などはわかっているけれども、この日本人女性が12歳の頃に体験した実際の経験談のようなものはまだ書かれておらず、したがって「痴漢」の実態や被害者の意識がまだ世の中に広く把握されてはいない、ということがわかったために、この小説を書こうと思ったというのです。</p>	<p>ขอกลับมาที่เรื่องงานวิจัยชุด “Chikan” นี้ ซึ่งได้รับการหยิบยกมาพูดถึงทั้งในโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และที่แปลกกว่านั้นก็คือ ได้มีการอ้างอิงในนวนิยายภาษาฝรั่งเศสที่ตีพิมพ์ในประเทศฝรั่งเศสด้วย นวนิยายนั้นมีชื่อเรื่องว่า “TCHIKAN”(การลวนลามทางเพศในที่สาธารณะ) เป็นนิยายที่ชายชาวฝรั่งเศสเขียนขึ้นโดยอิงจากบทสนทนาพูดคุยกันระหว่างผู้หญิงชาวญี่ปุ่น และดูเหมือนว่า ผู้แต่งเหล่านี้ได้เขียนนวนิยายนี้ขึ้นมาจากการที่ได้อ่านบทความวิจัยของผมหากกล่าวให้ละเอียดอีกนิดก็คือ ที่เขาเขียนนวนิยายเรื่องนี้ขึ้นมาก็เพราะ เรื่องที่ผมเขียนในงานวิจัยในเชิงวิชาการ เช่น เรื่องการเปลี่ยนแปลงทางความหมาย เรื่องราวที่เด็กหญิงวัย12 ปีคนนี้ได้ประสบพบเจอจริง ๆ นั้น ยังไม่เคยมีใครนำไปเขียน ดังนั้น ผู้คนทั่วไปจึงยังไม่ทราบว่า สภาพที่แท้จริงของ “TCHIKAN”(การลวนลามทางเพศในที่สาธารณะ) หรือ ความรู้สึกนึกคิดของผู้ที่เป็นเหยื่อเหตุการณ์นี้ จะรู้สึกอย่างไร เขาจึงได้เขียนนวนิยายเรื่องนี้ขึ้น</p>
<p>このようなことは、本などの著作物ではよくあることかもしれませんが、論文では、特に文科系の論文の場合は、稀にしかないことではないでしょうか。このように、論文を書けば注目されることが、少なくとも日本では多くなってきているのです。</p>	<p>เรื่องเช่นนี้ อาจพบเห็นได้ในสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือ แต่ในงานวิจัยนั้น โดยเฉพาะงานวิจัยสาขามนุษยศาสตร์ ต้องเรียกว่า เป็นเรื่องที่แปลกแบบหายากมาก ซึ่งจะเห็นได้ว่าเริ่มมีผู้คนให้ความสนใจกับการเขียนงานวิจัยมากขึ้น อย่างน้อยก็ในประเทศญี่ปุ่น</p>
<p>ここで注意しておきたいのは、先ほど紹介した本やテレビ番組では、論文の結果だけが紹介</p>	<p>สิ่งที่อยากจะบอกทุกท่านก็คือ สิ่งที่ถูกนำไปกล่าวถึงในหนังสือหรือรายการโทรทัศน์นั้น ไม่ใช่เฉพาะผลของงานวิจัย</p>

<p>されるのではない、ということです。むしろ結果というよりは、研究し始めた動機や、結果に至ったプロセス、苦労したこと、時には研究者の人柄なども紹介されているのです。そうしたところまで人々の興味が及んできたのだ、と言えるでしょう。こうした本やテレビ番組を通して、研究とは何か、研究者とはどのような思考をする人たちなのか、問題の発見と解決はどのようにすればうまくいくのか、といったことが、読者または視聴者に伝わるように工夫されているのです。</p>	<p>เขาไม่ได้สนใจที่ผลลัพธ์เท่านั้น เขาให้ความสนใจกับแรงจูงใจที่ทำให้เราเริ่มทำวิจัย กระบวนการศึกษาจนกระทั่งได้ผลลัพธ์ สิ่งที่เป็นอุปสรรค และในบางครั้ง เขาก็ต้องการนำเสนอ ลักษณะนิสัยใจคอของผู้วิจัยด้วย จึงอาจกล่าวได้ว่า มนุษย์เรานั้น มีความสนใจที่เจาะลึกไปถึงขนาดนั้นทีเดียว รายการนั้นได้พยายามนำเสนอให้แก่ผู้อ่านหรือผู้ชมได้รับรู้ว่าการวิจัยค้นคว้า คืออะไร นักวิจัยคือคนประเภทที่มีความคิดแบบไหน การค้นพบประเด็นปัญหาและวิธีการแก้ไขนั้น ทำอย่างไรจึงจะสำเร็จ</p>
<p>さて、ご存知の方も多いと思いますが、現在、日本は出版不況の中にあります。今後もこの不況はますます進んでいくことは確実です。特に学術書の出版は非常に難しい状態にあります。大学の出版会なども支援を行なっておりますが、それでもなかなか本を出すのは難しい状況です。</p>	<p>ทุกท่านอาจจะทราบกันดีอยู่แล้วว่า เวลานี้ธุรกิจสิ่งพิมพ์ในญี่ปุ่นไม่ค่อยดีนัก และสภาวะถดถอยนี้ก็จะรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การตีพิมพ์หนังสือทางวิชาการยังคงอยู่ในภาวะที่ยากลำบาก ปัจจุบัน สำนักพิมพ์ในมหาวิทยาลัยอาจจะให้การสนับสนุนอยู่ แต่การจะออกหนังสือสักเล่มเป็นเรื่องที่ยากยิ่ง</p>
<p>私は、本は長編小説のようなものであるのに対し、論文は短編小説のようなものだと思っています。本には本の難しさがありますが、論文には論文なりの難しさがあります。限られた字数の中でいかにインパクトを残せるかが、論文の難しさと言えるでしょう。それ以上に違うのは、即時性です。本は出版するまでに相当時間がかかります。執筆、編集、校正の繰り返しを経て、出版となりますが、通常、最低でも1年はかかると思います。ですが、論文なら執筆から掲載まで数ヶ月ですみます。ですから、成果を早く公表することができるというメリットがあります。ですから、もっと論文を出すことに価値を置いても良いと思います。これまでの本の出版ということに拘らず、論文を地道に書いていく、そうした姿勢が必要かと思います。</p>	<p>ผมคิดว่า หนังสือ เปรียบเสมือนนวนิยายยาวหลายตอนจบ ส่วนงานวิจัยจะเปรียบเสมือนเรื่องสั้น หนังสือก็มีความยากของหนังสือ งานวิจัยก็มีความยากของงานวิจัย ด้วยจำนวนตัวอักษรที่จำกัด ทำอย่างไรจะส่งผลกระทบเป็นวงกว้าง นั่นคือข้อที่ยากสำหรับงานวิจัย และสิ่งที่แตกต่างอีกประการคือ ความทันต่อเวลา หนังสือนั้นกว่าจะตีพิมพ์ออกมาได้ต้องใช้เวลานานมาก ตั้งแต่ เขียน เรียบเรียง แก้ไข และตีพิมพ์ ปกติ ต้องใช้เวลาอย่างน้อย 1 ปี แต่การเขียนบทความสักเรื่องใช้เวลาไม่กี่เดือน ตั้งแต่เขียนจนกระทั่งได้ลงตีพิมพ์ ดังนั้น ยังได้เผยแพร่ผลลัพธ์ได้เร็วเท่าไรก็จะเป็นผลดีมากชิ้นเท่านั้น ดังนั้น การที่เราจะให้คุณค่ากับการเขียนบทความวิชาการ ก็น่าจะดี อย่าไปยึดติดกับการตีพิมพ์หนังสือ เราต้องค่อย ๆ เขียนบทความวิจัยออกมาเรื่อย ๆ จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องปรับท่าทีการทำงานของเราเสียใหม่</p>
<p>その上で最も大切なことと、ここにいるみなさんにぜひお願いしたいのは、論文を広く公開する努力をしてほしいということです。とすると、こうしたシンポジウムの成果物はCiNiiなどで検索してもヒットせず、情報が埋もれてしまうということがよくあります。</p> <p>これはいろんな人にとって不幸です。というのも、どこで研究をする人でもまずはCiNiiやGoogle Scholarで先行研究を検索し、そこでヒットしなければいけないものとされる時代になってきたからです。研究者にとって、何より困るのはこうした検索サイトで論文がヒットしないこ</p>	<p>และสิ่งที่สำคัญมากที่สุด และ อยากจะขอร้องแก่ทุกท่านในที่นี้ก็คือ การพยายามที่จะเผยแพร่ผลงานวิจัยออกสู่สายตาสาธารณชน แม้ว่า ผลงานที่นำเสนอในงานประชุมวิชาการนี้ จะไม่สามารถสืบค้นได้ใน CiNii และก็มีความเป็นไปได้สูงที่ข้อมูลอาจถูกกลืนหายไป สำหรับคนหลายคน สิ่งนี้อาจเป็นความโชคร้าย แต่ไม่ว่าคุณจะทำงานวิจัยศึกษาค้นคว้าที่ไหนก็ตาม ก่อนอื่นขอให้ทบทวนวรรณกรรมจาก CiNii หรือ Google Scholar เพราะเราได้เข้าสู่ยุคที่หากไม่สามารถสืบค้นได้แล้ว ก็แสดงว่า มันไม่มีตัวตน สำหรับ</p>

<p>とです。ヒットしないとどうしたことが起こるか。それは、意図せずに、誰かがしたことと同じことをしてしまう、ということ。この行為は、人がしたことを意図せずに盗んでしまうこと、と言い換えることができます。そうすると盗用ということになってしまいます。こうなると最悪です。もちろん研究を本格的に進めていく過程で、もし先行研究がある場合、気づくことが多いのですが、できれば最初からそうしたリスクは避けたいものです。</p>	<p>นักวิจัยแล้ว สิ่งที่ยากลำบากที่สุดคือ การที่ สืบค้นแบบนี้แล้ว ไม่พบงานวิจัย หากไม่พบ จะหมายความว่าอย่างไร คือ เรามักจะไปทำในสิ่งที่เหมือนกับที่คนอื่นเขาทำแล้วโดยไม่รู้ตัว ซึ่งการกระทำเช่นนี้ อาจกล่าวได้ว่า เราไปขโมยความคิดของเขามาโดยไม่ได้ตั้งใจ ซึ่งจะเท่ากับเป็นการขโมยมาใช้ ซึ่งจะเป็นผลเสียอย่างร้ายแรงแน่นอนว่า ในกระบวนการที่จะทำวิจัยอย่างจริงจังนั้น การที่มีวรรณกรรมให้ทบทวน จะทำให้เราสะกิดใจได้ แต่ถ้าทำได้เราก็คงอยากจะทำหลุดพ้นจากความเสียดแทงเช่นนี้ตั้งแต่แรก</p>
<p>もう一つ広く公開しないと不幸だと思うのは、せっかく面白い成果があったとしても、それが知られないまま埋もれてしまうことです。</p> <p>以上、私が話しましたことをまとめますと、次のようになります。</p>	<p>และอีกประการหนึ่งที่น่าจะถือเป็นความโชคดีหากเราไม่เผยแพร่เป็นวงกว้าง นั่นก็คือ เราอุตสาหกรรมที่ได้รังสรรค์ผลงานที่น่าสนใจ แต่กลับถูกฝังหายไปโดยไม่มีใครรับรู้ ดังนั้น กล่าวโดยสรุปแล้ว สิ่งที่ผมอยากจะบอกก็คือ</p>
<p>まずは、論文を書きましょう。</p> <p>すると、注目される確率があります。特に令和になって、その確率は確実に高まっています。</p> <p>ただし、この場合、気をつけないといけないのは、広く公開するよう努力すること、です。できるだけ CiNii などの論文検索サイトで検索できるように努力してください。</p>	<p>ขั้นแรก เราต้องเริ่มลงมือเขียนก่อน จากนั้น เราก็จะได้รับการจับตามอง โดยเฉพาะในยุคสมัยแบบนี้ จะยังมีความเป็นไปได้มากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม ฟังตระหนกอยู่เสมอว่า จะต้องพยายามให้ออกสู่สายตาผู้คนในวงกว้าง ขอให้ทุกท่านลองพยายามให้บทความของท่านปรากฏได้ในเว็บไซต์สืบค้นของ CiNii</p>
<p>現在、私は「日本人はいつから、どうして写真で笑うようになったのか」という問いを立て、それに関する論文を書いております。古い写真の人物はどの国の写真でも笑っていないですよ。ですが、今では証明写真など公的な写真を除いて、普通の写真は笑顔で撮るのが当たり前になっていますね。それはどうしてなのでしょう、というのが私の問いです。タイの方もいつから、なぜ写真で笑うようになったのでしょうか。せっかくの機会なので、これまでにわかったことを簡単に紹介しておきましょう。日本では明治時代の終わり、つまり 1910 年代までは笑った写真はほとんどありませんでした。ですが、大正時代に入る頃、「ニコニコ主義」というものが非常に流行いたします。これはアメリカの Optimist Club というクラブ活動に影響された運動なのですが、とにかくニコニコすれば、家庭が円満になり、商売も繁盛し、健康も増進される、といった考えに基づいた活動でした。</p> <p>この「ニコニコ主義」を広めるために雑誌が発行されまして、多くの読者を獲得します。その雑誌は、森鷗外や夏目漱石といった皆さんもよくご存知の有名人たちに「はい、笑ってくだ</p>	<p>ปัจจุบัน ผมตั้งคำถามว่า “คนญี่ปุ่น เริ่มยิ้มในการถ่ายรูปมาตั้งแต่เมื่อไหร่” และกำลังเขียนบทความนี้อยู่ คนในรูปสมัยเก่า ๆ ไม่ว่าจะเป็นรูปของชนชาติไหนก็ตาม มักจะไม่ยิ้ม แต่ปัจจุบัน หากไม่นับรวมรูปที่ใช้ในงานทางการแล้ว รูปทั่วไปจะเป็นรูปที่ต้องยิ้มเป็นส่วนใหญ่ เป็นเพราะเหตุใด นั่นคือคำถามที่ผมสงสัย คนไทยก็เช่นกัน ท่านเริ่มยิ้มเวลาถ่ายรูปตั้งแต่เมื่อไหร่ ในโอกาสนี้ขออนุญาตแบ่งปันเท่าที่ทราบที่ญี่ปุ่น ปลายสมัยเมจิ กล่าวคือ ในยุค 1910 แทบจะไม่มีรูปคนยิ้มเลย แต่เมื่อเข้าสู่ยุคไทโช (1912-1926) เริ่มมีเหตุการณ์ที่บูมมากคือ “แนวคิดนิโกะนิโกะ” ซึ่งเป็นการรณรงค์ที่ได้รับอิทธิพลมาจากกิจกรรมชมของอเมริกา ชื่อ Optimist Club กล่าวคือ ถ้ายิ้มไว้ ความสัมพันธ์ในครอบครัวก็จะราบรื่น การค้าก็จะรุ่งเรือง สุขภาพก็จะดี เป็นกิจกรรมที่มาจากแนวคิดเช่นนี้ มีการตีพิมพ์นิตยสารขึ้นเพื่อเผยแพร่แนวคิดนิโกะนิโกะ ทำให้มีผู้อ่านเป็นจำนวนมาก นิตยสารนี้ ได้ไปขอถ่ายรูป โมริ โออิง หรือ นัทสึเมะ โซเซกิ ซึ่งพวกเราน่าจะได้รู้จักกันดี และพูดว่า “เฮ้ ยิ้มหน่อยครับ” แล้วก็ถ่ายรูปไปลง กล่าวคือ ช่วงปี 1910 เริ่มมีรูปถ่ายหน้ายิ้มเพิ่มขึ้นอย่างมาก และมา</p>

<p>さい」と頼んで写真を撮り、それを掲載したのです。こうした活動がきっかけとなって、新聞にも雑誌にも笑顔の写真が多く掲載されるようになったのです。つまり、日本では1910年代に笑顔写真が急激に増加し、1920年代には定着します。これ以降、通常のスナップ写真では笑うことの方が普通になったのです。心理学で言うところの「行動伝染」、または「表情伝染」作用によって笑顔写真が広まった、ということになりますね。この論文も出来上がり次第、しかるべき学会誌に投稿し、その成果をできるだけ広い範囲に公開したいと考えております。</p>	<p>อยู่ตัวในราวปี 1920 หลังจากนั้น หากมีการถ่ายรูปทั่วไป ก็จะต้องเป็นรูปที่ใบหน้าที่ยิ้ม รูปถ่ายหน้าที่ยิ้ม ในทางจิตวิทยา ถือว่าเป็นการแพร่ระบาดของพฤติกรรม หรือ การแพร่ระบาดของด้านการแสดงสีหน้า หากงานวิจัยชิ้นนี้ เสร็จเมื่อไหร่ ผมก็ตั้งใจว่าจะไปเผยแพร่ให้กว้างที่สุด โดยตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่เหมาะสม</p>
<p>論文の時代、つまり専門知を共有する時代が、確実に到来しております。これをもっと我々の力で盛んにして行こうではありませんか。</p>	<p>ยุคแห่งการรังสรรค์งานวิจัย กล่าวคือ ยุคที่เราต้องแบ่งปันความรู้เฉพาะทางแก่คนทั้งหลาย ซึ่งปัจจุบันได้เข้าสู่ยุคนี้แล้ว พวกเราจึงควรต้องช่วยกันทำให้มันเฟื่องฟูยิ่ง ๆ ขึ้นมิใช่หรือ</p>
<p>では、これで私の話を終わります。長い時間、ご静聴くださり、ありがとうございました。</p>	<p>ผมขอจบการพูดไว้เพียงเท่านี้ ขอขอบคุณสำหรับการรับฟังอย่างตั้งใจ ขอขอบคุณมากครับ</p>

Can-do Statements for Japanese Language Learners and Supporters:

Consideration upon Learning Objectives in Cognitive, Affective and Psychomotor Domains

Professor Mika SUZUKI

Institute of Japan Studies, Tokyo University of Foreign Studies

email: mika@tufs.ac.jp

Introduction

In the 21st century, education in countries around the world has been undergoing major shifts as society changes. Along with this, reforms have begun at each stage of school education. In Japanese language education, teachers and staff have also been facing problems in course management as the educational system changes and learners diversify, although various responses to these challenges, such as including learner-centered activities, have been implemented.

In this speech, I would like to talk about the educational objective descriptions used in Japanese language education as a suggestion for thinking about education as a response to recent social changes. Including the factors related to this, the talk will proceed in the following order.

- (1) Knowledge-based society and 21st century skills
- (2) Clarification of language operation levels and language use through the Can-do list
- (3) Academic Japanese (AJ) and the AJ Can-do list
- (4) Three areas of learning objectives and language use activities

Keywords: three domains of learning, setting learning objectives, 21st century skills

1. Knowledge-based society and 21st century skills

In this century, technology is becoming more sophisticated and society is changing at an unprecedented speed. Under such circumstances, a large-scale “ATC21S Project” conducted by researchers all over the world advocates “21st century skills” as something necessary for modern people. Their report also shows the necessity to provide education to cultivate skills that access and utilize vast information networks and solve problems with creativity and various forms of interpersonal cooperation. The ATC21S project classifies and presents “21st century skills” as 10 skills in 4 categories (Griffin et al. 2012 Japanese translation 2013).

Way of thinking

1. Creativity and innovation
2. Critical thinking, problem solving, decision making
3. Learning methods

How to work

4. Communication
5. Collaboration (teamwork)

Tools for working

6. Information literacy
7. ICT literacy

Live in the world

8. Citizenship—local and global
9. Life and career skills
10. Personal and social responsibility—including cultural competence

This type of “ability to work creatively using knowledge” would not be measured based on a traditional memorization test, but rather by assessing using self-evaluation of learning by the learner him/herself. The project proposes the “KSAVE Framework (Knowledge, Skills, Attitude / Value / Ethics)” as an evaluation framework and demonstrates examples for each of the 10 skills which can be regarded as acquired objectives. Table 1 shows a “communication” excerpt.

Some examples will illustrate developing 21st century skills in Japanese language education practice. One possible cases of would be to have students attending a Japanese language course in Thailand that accepts internship students from a Japanese university interact with the interns. Communicating together and interviewing the Japanese interns could have a positive effect on Communication skills. Interns from Japan would also be able to develop Communication, Citizenship, and Life and Career skills.

Table 1: Operational Definition of “communication” from Griffin (2012; p.45)

Knowledge	Skills	Attitudes/values/ethics
<p><i>Competency in language in mother tongue.</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Sound knowledge of basic vocabulary, functional grammar and style, functions of language • Awareness of various types of verbal interaction (conversations, interviews, debates, etc.) and the main features of different styles and registers in spoken language • Understanding the main features of written language (formal, informal, scientific, journalistic, colloquial, etc.) <p><i>Competency in additional language/s.</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Sound knowledge of basic vocabulary, functional grammar and style, functions of language • Understanding the paralinguistic features of communication (voice-quality features, facial expressions, postural and gesture systems) • Awareness of societal conventions and cultural aspects and the variability of language in different geographical, social, and communication environments 	<p><i>Competency in language in mother tongue and additional language/s.</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Ability to communicate, in written or oral form, and understand, or make others understand, various messages in a variety of situations and for different purposes • Communication includes the ability to listen to and understand various spoken messages in a variety of communicative situations and to speak concisely and clearly • Ability to read and understand different texts, adopting strategies appropriate to various reading purposes (reading for information, for study, or for pleasure) and to various text types • Ability to write different types of texts for various purposes and monitor the writing process (from drafting to proofreading) • Ability to formulate one's arguments, in speaking or writing, in a convincing manner and take full account of other viewpoints, whether expressed in written or oral form • Skills needed to use aids (such as notes, schemes, maps) to produce, present, or understand complex texts in written or oral form (speeches, conversations, instructions, interviews, debates) 	<p><i>Competency in language in mother tongue.</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Development of a positive attitude to the mother tongue, recognizing it as a potential source of personal and cultural enrichment • Disposition to approach the opinions and arguments of others with an open mind and engage in constructive and critical dialogue • Confidence when speaking in public • Willingness to strive for aesthetic quality in expression beyond the technical correctness of a word/phrase • Development of a love of literature • Development of a positive attitude to intercultural communication <p><i>Competency in additional language/s.</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Sensitivity to cultural differences and resistance to stereotyping

As another example, when students create and present an introductory video of their school or town in a group, such group activities require Collaboration, Information literacy, and Creativity skills. Challenges undertaken in Japanese language courses, especially those in which students work with people inside or outside of school together, can be categorized as leading to the skills considered “21st century skills”.

2. Clarification of learners’ language level and language use through objective description (Can-do list)

Currently, Common European Framework of Reference for Languages (CEFR)” (Council of Europe 2001) has had an enormous impact on countries around the world as having provided a useful framework for measuring learners’ language level while also placing emphasis on plurilingualism and pluriculture. In Japanese language education, the Japan Foundation (JF) developed “The JF standard for Japanese-language education” (JF 2009) based on the CEFR and demonstrated “The JF standard tree” which visually captures the structure of language skills of the entire 534 JF can-do descriptors and 580? CEFR can-do descriptors. The language use of learners is described in a six-level format from A1 (Introduction) to C2 (Skilled).

As it is such a large system, many institutions have developed can-do lists which have been pruned based upon their learners’ characteristics and levels. Examples include the “JLPTUFS Academic Can-do List (AJ Can-do List)” (Tokyo University of Foreign Studies 2017) and the Toyota Can-do List System (Nagoya University internet). The former was intended to describe abilities in Japanese for academic purposes in university education. The latter was developed for describing the general Japanese level of foreign nationals (Nagoya University internet, Murakami 2015), and the list were corresponded to CEFR levels, for reference. An A0 level was newly added and the can-do list was prepared focusing on A0 to A2 levels from data which showed that learners mainly could be categorized from below A1 up to A2 levels (Murakami 2015).

Using can-do lists set for course creation has many benefits such as:

- ① Common understanding of teachers and learners involved in the program/course
- ② Articulation of learner accomplishments
- ③ Function as a language passport

Tests are also used to demonstrate the learner's language skills. Passing certain levels of the Japanese Language Proficiency Test (JLPT), for many years, has among the strongest criteria/qualifications when entering a university or getting a job, as this indicates that the learner has significant ability in Japanese. A JLPT statistical study also shows the results of self-evaluations of success at each level of the JLPT Test vis-à-vis using Japanese, although the data does not show how well learners can actually perform utilizing Japanese in their daily life.

3. Academic Japanese (AJ) and the AJ Can-do list

In this paper, AJ is divided into ① Japanese language knowledge/skills (AJ1) and ② Skills related to finding and solving problems, objective thinking, and academic interaction (Neustupny 2002) (AJ2). When using Japanese on/outside campus, both AJ1 and AJ2 are required at the same time. Word and grammar knowledge (AJ1) can be thought out smoothly if the processing is automated. The concept considers that AJ is easy to understand when viewed as a combination of basic Japanese and applied (or specialized)

Japanese.

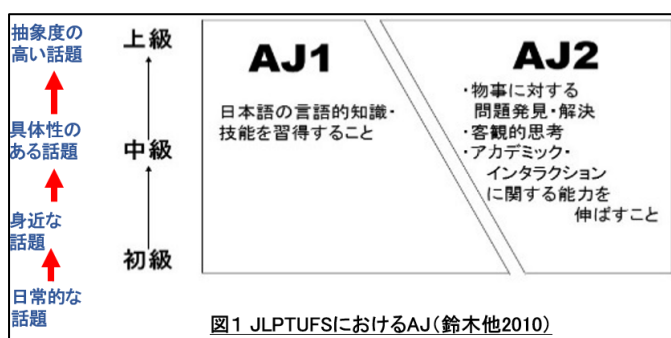

Fig.1: Two Category of AJ (Suzuki et als. 2010)

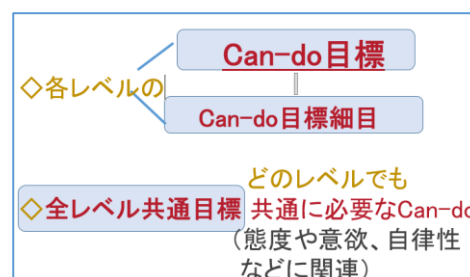

Fig.2: Three Types of AJ Can-do

The ratio of the two required AJs at each level is different, and both may interact and produce learning outcome together.

Under this framework, the AJ Can-do list was developed and published by Tokyo University of Foreign Studies (2017) demonstrating how Japanese learners from beginner level (CEFR A1) to the ultra-advanced class (CEFR C1 or C1 +) can perform various tasks in Japanese. The AJ Can-do list is divided into three types: “Can-do goals,” “Can-do details” that support them, and “Common goals” that are required at all levels. Let's take a look at some of the details and the Can-do goals for Elementary 2, the equivalent of CEFR A2-level Can-do.

<Can-do target (Can-do 目標)>

- One is able to read and understand sentences about familiar matters such as learners' experiences and schedules, as well as Japanese culture, which are written in easy Japanese.
- One is able to read and understand descriptions and instructions about events that are written in easy Japanese.

<Samples from Daitailed Can-do targets (Can-do 細目)>

- One is able to understand typical types of sentence structures (“introduction,” “body” and “conclusion”) a little and be aware of them while reading. [Whole Structure]
- One is able to read explanations about people or things/events, and comprehend their characteristics by comparing with changes or counterpoints. [Subject Clarification]

Common targets at all levels make up the Can-do items that are necessary to improve Japanese language skills and are considered prerequisites for all levels of learning. These are related to the learners' individual will, motivation and judgment.

[(1) Comprehension of information]	▼ One is able to read sentences according to the purpose and get necessary information.
[(2) Discourse Construction]	▼ One is able to understand the flow of entire sentences and the construction of sentences that make up each paragraph.
[(3) Use of knowledge already obtained]	▼ One is able to make connections between information or concepts indicated in sentences and knowledges already obtained.
[(4) Autonomous reading]	▼ One is able to determine one's comprehension of sentences and choose/implement necessary actions (e.g. use/non-use of a dictionary).
[(5) Implementation of tasks and actions]	▼ One is able to comprehend purposes and implement tasks and actions related to the contents of sentences.
[(6)Attitude (Eagerness)]	▼One is able to read and grasp the meaning of sentences actively. Can select and execute.

Fig. 3: Common Targets at all levels of AJ Can-do (Reading Comprehension)

Table2: AJ Can-do List in Three Levels (Basic1,2 and Intermediate1: Reading Comprehension)

(Japanese Language Center for international Students at Tufs 2017)

Can-do目標		Can-do目標細目					理解	
		言語	文構成	結束性	スタイル	推測・調整	情報抽出・整理	理解再生
Can-do目標		読語構成 (文章全体)	読語構成 (段落内・段落相互)	文構成	結束性	スタイル	推測・調整	理解再生
初級 1	テーマ・トピック例 自己紹介、私の好きな食べ物、日記、説明文	【読語・内容】 ・身近なトピックの短い文章を読み、流れに沿って内容を理解できる。	【対象の明示】 ・人あるいは物・ことについての説明を読み、その変化または対照するものとの比較などから、その特徴がだいたいわかる。	【単文・構文】 ・主に単文や非常に単純な構文で構成された文がわかる。	【接続詞】 ・非常に基本的な接続詞（例：しかし／そして／それから）を見て、後でどんな内容が来るかわかる。	【です・ます体】 ・「です・ます」体で書かれた文章を見て、読み進められる。	【要約整理】 ・「いつ、どこで、だれが、何を、したか」(4W)がわかる。	【内容再生】 ・シートまたは口頭、書き添えることができる。
		【読語・内容】 ・比較・対照的な構文の文章を読み、意味的なまとまりに区切ることで、要点がわかる。	【対象の明示】 ・人あるいは物・ことについての説明を読み、その変化または対照するものとの比較などから、その特徴がわかる。	【単文・構文】 ・比較的単純な構文で構成された文がわかる。 【呼吸・文末表現】 ・単純な呼吸、文末表現がわかる。 (例：ぜんぜん～ない、どうも～ようだ)	【接続詞】 ・基本的な接続表現を見て、文書中の前後の関係がわかる。 例：それで／その後で／～の(に) 【指示内容】 ・やや単純な文書中の指示語の指示内容がわかる。	【です・ます体】 ・「です・ます」体で書かれた文章を見て、読み進められる。 【指示内容】 ・やや単純な文書中の指示語の指示内容がわかる。	【要約整理】 ・「いつ、どこで、だれが、何を、したか」(5W 1H)がわかる。	【内容再生】 ・空欄を埋め、内容整理の要約を必要に応じて入れる。
初級 2	説明文 説明文、手紙、文、手紙、地図、地蔵	【読語・内容】 ・構文が明確な文章を読み、意味的なまとまりに区切ることで、要点がわかる。	【対象の明示】 ・人あるいは物・ことについての説明を読み、その変化または対照するものとの比較などから、その特徴がわかる。	【単文・構文】 ・比較的単純な構文で構成された文がわかる。 【呼吸・文末表現】 ・単純な呼吸、文末表現がわかる。 (例：ぜんぜん～ない、どうも～ようだ)	【接続詞】 ・基本的な接続表現を見て、文書中の前後の関係がわかる。 例：それで／その後で／～の(に) 【指示内容】 ・やや単純な文書中の指示語の指示内容がわかる。	【です・ます体】 ・「です・ます」体で書かれた文章を見て、読み進められる。 【指示内容】 ・やや単純な文書中の指示語の指示内容がわかる。	【要約整理】 ・「いつ、どこで、だれが、何を、したか」(5W 1H)がわかる。	【内容再生】 ・空欄を埋め、内容整理の要約を必要に応じて入れる。
中級 1	日本の国土、日本人の食生活、住まいの工夫	【読語・内容】 ・構文が明確な文章を読み、意味的なまとまりに区切ることで、要点がわかる。	【対象の明示】 ・人あるいは物・ことについての説明を読み、その変化または対照するものとの比較などから、その特徴がわかる。	【単文・構文】 ・比較的単純な構文で構成された文がわかる。 【呼吸・文末表現】 ・単純な呼吸、文末表現がわかる。 (例：ぜんぜん～ない、どうも～ようだ)	【接続詞】 ・基本的な接続表現を見て、文書中の前後の関係がわかる。 例：それで／その後で／～の(に) 【指示内容】 ・やや単純な文書中の指示語の指示内容がわかる。	【です・ます体】 ・「です・ます」体で書かれた文章を見て、読み進められる。 【指示内容】 ・やや単純な文書中の指示語の指示内容がわかる。	【要約整理】 ・「いつ、どこで、だれが、何を、したか」(5W 1H)がわかる。	【内容再生】 ・空欄を埋め、内容整理の要約を必要に応じて入れる。
		【読語・内容】 ・構文が明確な文章を読み、意味的なまとまりに区切ることで、要点がわかる。	【対象の明示】 ・人あるいは物・ことについての説明を読み、その変化または対照するものとの比較などから、その特徴がわかる。	【単文・構文】 ・比較的単純な構文で構成された文がわかる。 【呼吸・文末表現】 ・単純な呼吸、文末表現がわかる。 (例：ぜんぜん～ない、どうも～ようだ)	【接続詞】 ・基本的な接続表現を見て、文書中の前後の関係がわかる。 例：それで／その後で／～の(に) 【指示内容】 ・やや単純な文書中の指示語の指示内容がわかる。	【です・ます体】 ・「です・ます」体で書かれた文章を見て、読み進められる。 【指示内容】 ・やや単純な文書中の指示語の指示内容がわかる。	【要約整理】 ・「いつ、どこで、だれが、何を、したか」(5W 1H)がわかる。	【内容再生】 ・空欄を埋め、内容整理の要約を必要に応じて入れる。

全レベル共通目標	【①情報把握】 【②読語構成】 【③既得知識の活用】 【④自発的な読み】 【⑤課題・活動の遂行】 【⑥態度（意欲）】	目的に合わせた読み、文章中の必要な情報を得ることができる。 ▼文章全体の流れを理解し、各段落など、文章の構成部分の位置づけがわかる。 ▼文章を読んで、その中に示されている情報や考え方を既得知識と結びつけることができる。 ▼文章をどの程度理解したかを自ら判断し、必要に応じて（例：辞書使用／不使用）を適切、実行できる。 ▼理解した内容に関する課題や活動について、その目的を理解し、遂行することができる。 ▼文章を積極的に関心、意欲的に取り組むことができる。
----------	---	--

4. Three areas of learning objectives and language use activities

Learning outcome consists of three domains (Bloom 1956). This division serves as a framework for evaluating 21st century skills. Traditional learning outcome has been measured based upon performance with cognitive goals; however, the essence of learning could be assessed from the combination of all three aspects: the cognitive, the affective and the psychomotor aspects.

All three domains are divided into three stages: for the cognitive domain, ① recall of facts, ② interpretation, ③ and problem solving (application, analysis); for the affective domain, ① acceptance, ② reaction, and ③ internalization; and in the psychomotor area, ① imitation, ② control, and ③ automation (Gilbert 1987, Beaumont 2005).

I would like to give one example for setting objectives in all three domains. This a case where there would be a task in which students compare the expressions of a comic book such as Dragon Ball or Chibi Maruko with the corresponding expressions in Japanese textbooks and find some factors that indicate differences. They would describe the flow of the stories and conversations and associate the conversational expressions of friends with similar expressions in textbooks. Objectives such as ① to be able to understand and analyze differences in language expressions depending upon interpersonal relationships, to be able to summarize them in report form, ② to be able to find enjoyment in manga and to figure out how to analyze the story and have a positive attitude toward understanding the culture and ③ to be able to present their analysis to other students and demonstrate the conversations would be involved. This type of task is an example of one activity designed to develop 21st century skills; it will also lead to deeper understanding of the language and cultures of Thailand and Japan.

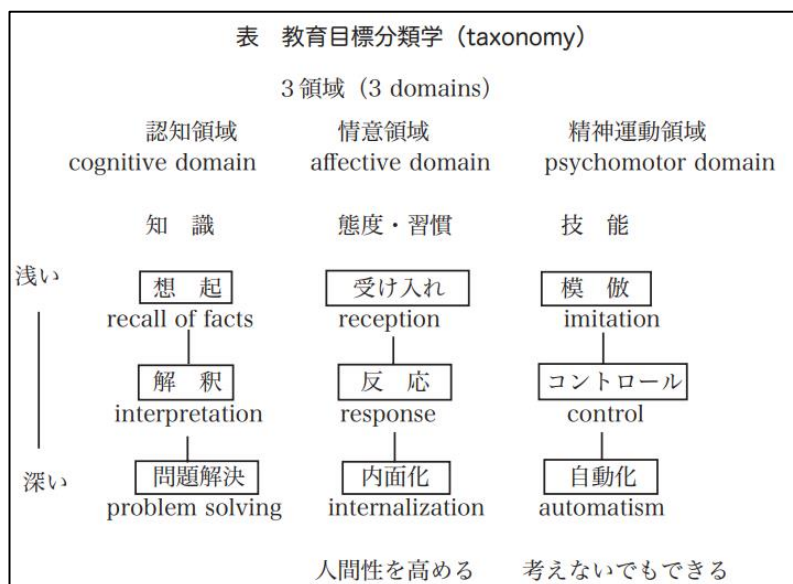

Fig.4: Three domains of Learning Outcomes

taken from the webpage of the Institute for the Advancement of Higher Education, Hokkaido University (2015)<<https://high.high.hokudai.ac.jp/wp-content/uploads/2015/04/mokuhyo.pdf>>

Skills in the affective and psychomotor domains are essential for performance in the cognitive domain, but they have not received as much attention in education. Skills in the cognitive domain have been centered on until recently. This was also due to the fact that objective descriptions and measurements of the other two domains are more difficult than the cognitive domain.

The 21st century is said to be the “brain age.” Cognitive objectives describing cognitive processing that occurs in the brain, are composed of both emotional and physical components and the two interact. Japanese language education should be able to describe Can-do in all three areas to develop autonomous learners with 21st century skills.

References

- Beaumont, R. (2005) .Learning outcomes - A practical guide: A workbook to encourage debate and feedback. Retrieved from <http://www.tempus lb.org/sites/default/files/Learning_Outcomes_Handbook.pdf>
- Bloom, B. (1956). *Taxonomy of educational objectives The classification of educational goals: Handbook 1 the cognitive domain*, Longmans, New York.
- John Trim, Brian North, Daniel Coste. (2002) . *Common European Framework for Reference of Languages: Learning, teaching, assessment*. 3rd, 2002, Council of Europe, Cambridge University Press,
- Strasbourg (吉島茂・大橋理 枝訳・編. (2008) . 『外国語教育 II－外国語の学習、教授、評価のためのヨーロッパ共通参照枠－』 初版第 2 版、朝日出版社).
- Griffin et als. (2012). *Assessment and Teaching of 21st Century Skills —Educational Assessment in an Information Age*, Springer, Heidelberg.
- Guilbert, J.J. (1987) . (6th ed.) *Educational handbook for health personnel*. World Health Organization
- Institute for the Advancement of Higher Education at Hokkaido University (2015) Mini Koogi: Gakushuu Mokuhyoo (ミニ講義 学習目標; Mini Lecture: Learning Objectives) <<https://high.hokudai.ac.jp/wp-content/uploads/2015/04/mokuhyo.pdf>>
- The Japan Foundation. (2010) . *JF Standard for Japanese-Language Education*, The Japan Foundation (国際交流基金 (2010) 『JF 日本語教育スタンダード 2010』 国際交流基金) < https://jfstandard.jp/pdf/jfs2010_all_en.pdf >
- Japanese Language Center for International Students at Tokyo University of Foreign Studies. (2011) . “JLPTUFS Academic Japanese Can-do List (AJ Can-do List)” <<http://www.tufs.ac.jp/common/jlc/kyoten/development/ajcan-do/>>
- Kadokura, Masami et als. (2006) . “A Challenge toward Academic Japanese” (『アカデミックジャパニーズの挑戦』) Hituzi Shobo, Hituzi Syobo.
- Kusumi, T. (2011). *Cultivating critical thinking skills*, Yuhikaku, Tokyo.
- Murakami, K. (2009) . The Developments of ‘Can Do’ Statements for Foreign Residents Working in Japan—Validation Using Performance Tests, *Assessment and Evaluation in Language Education*, 1, 21-33.

- Neustupny, J.V. (2003). Academikku Intaaakushon no Rikai ni Mukete (「アカデミック・インターアクションの理解にむけて」; Toward Comprehension of Academic Japanese), 『日本留学試験が日本語教育に及ぼす影響に関する調査・研究－国内外の大学入学前日本語予備教育と大学日本語教育の連携のもとに－平成 14 年度～16 年度 科学研究費補助金基盤研究費 (A)(1) 課題番号 14208022 研究成果報告書』, 139-150.
<<http://academicjapanese.jp/dl/publications02/01/139-150.pdf>>
- M. Suzuki, A. Nakamura and H. Fujimori. (2010) . “To improve academic Japanese language skills-What we have seen from the practice of intermediate to advanced classes-” *15th European Japanese Language Education Symposium Proceedings*.
- M. Suzuki, A.Kawauchi, K.Kudo, T.Otsu, I.Ijuin, H.Kaneko, H.Fujimori and Y. Oka. (2017). “JLPTUFS Academic Japanese Can-do List”, JLPTUFS Academic Japanese Can-do List International Symposium, Japanese Language Center for International Students at Tokyo University of Foreign Studies.

Panel Discussion

Japan-Mekong:

Peace and Prosperity in the Heisei Era

November 14, 2019

LA 107 Faculty of Liberal Arts,

Thammasat University

Tha Prachan Campus

Toward an Economic Influence of Japan over the CLMVT in the Heisei Era

Phanhpakit Onphanhdala

Deputy Director of Center for Enterprise Development and Economic Integration Policy

National Institute for Economic Research (NIER)

Lao PDR

email: o.phanhpakit@gmail.com

Abstract

The era of Heisei was dominant Japan over three decades since 1989. There was good cooperation between Japan and countries in the Mekong region, namely Cambodia, Laos, Myanmar, Thailand and Vietnam, through many bi-regional relations. However, the significant relation between both regions was in the year of 2009, which was the First Mekong-Japan Summit Meeting in Japan. While a year earlier, in 2008, the First Japan-Mekong Foreign Ministers' Meeting was kicked-off in order to initiate in building trust, enhancing development and stability in the region and continue since then. For these reasons, it is worth to grasp an influence of Japan toward the CLMVT countries in the course of economic perspective during 2009 to 2019 in the Heisei Era. This can be seen from three dimensions such as ODA, investment, and trade. Among the CLMVT, Japan's ODA are grant aid, technical cooperation and loan. This ODA mostly goes to infrastructure and human resource development. Despite this, Japan is the largest investor with a quarter of net accumulated FDI inflow of total investment among CLMVT countries, while Thailand and Vietnam are the most attractive destinations. When it comes to trade in goods, Japan is the third largest trade partner of CLMVT after ASEAN and China. Overall, Japan attempts to integrate the Mekong region via an Economic Corridor within the sub-region and to larger extent on connecting Indo-Pacific. Japan has played a significant role on the economic development in the Mekong region, especially in the last decade of Heisei era toward peace and prosperity.

Keywords: Japan-Mekong, economic cooperation, Heisei era

A Comparative Assessment of Industrial Policies under East Asian Economic Integration: Policy Implications for Myanmar

SAI Seng Sai

*Associate Professor, Department of Economics,
Yangon University of Economics, Ministry of Education, Yangon,
Myanmar*

email: drsaisengsai.nu@gmail.com

Abstract

Japan and Myanmar have been a close relationship throughout the period before, during and after World War II. Recently, the government of Japan has been implementing the cooperation for the development of Thilawa Special Economic Zone, located suburbs of Yangon, as to be the center of the Myanmar economy. The Japanese government has carried out with positively the economic development of Myanmar. Hence, the role of Japan and its participation under regional economic integration with ASEAN is essential for the Myanmar economy in the future. This study assesses the possible policy initiatives for Myanmar in promoting its industries under regional economic integration through East Asia Free Trade Area (EAFTA), using the Global Trade Analysis Project (GTAP) model for general-equilibrium policy simulations. A comparative study of industrial policies selected from the Association of Southeast Asian Nations (ASEAN) is conducted to draw implications for designing initiatives of industrial promotion with Myanmar's economy in mind. In designing general-equilibrium policy simulations in the GTAP framework, the GTAP 9 database and policy environment and initiatives based on the most recent Myanmar data collected by the author's field survey are utilized. Impacts of hypothesized policy initiatives on welfare levels, macroeconomics, sectoral outputs, and changes in export and import bundles are scrutinized in order to select suitable policies for Myanmar. The results show that i) Myanmar's welfare level can be easily undermined due to adverse trade diversion effects, if it seeks narrow regional Free Trade Area (FTA) only with ASEAN members; ii) Myanmar tends to secure positive welfare gains if the ASEAN Free Trade Area (AFTA) expands to include China, Japan, or South Korea; iii) capital and technology augmentation through regional Foreign Direct Investment (FDI) is essential for Myanmar to achieve industrialization; and iv) productivity improvement in key industries will produce a large advancement in its industrial transformation, leading to sizable welfare gains.

Keywords: industrial policy, FDI, technology transfer, GTAP, FTA, Myanmar

Japan-Thailand Peace and Prosperity in the Heisei Era

Saikaew Thipakorn

Institute of Asian Studies, Chulalongkorn University

Thailand

email: Saikaew.T@chula.ac.th

Abstract

Economic cooperation had always been the character of Thailand-Japan relations after the WWII period. Japanese trade, investment, and ODA took a significant role in economic development of Thailand since Showa era. During Heisei era, Thailand and Japan shared the same economic downturn period resulted from economic bubble burst. However, these days, Japan continues to be one of the top investors in Thailand and our relationship has grown mature and expanded to the people-to-people relations.

The researcher studied Japanese companies' human resource development in Thailand which was seriously begun since 1960s. Originally, scholarship from both government and private sector aimed at improving labor shortage situation which had been the major obstacle of Japanese investment in this region. However, the outcome was proved to be far reaching. Those scholarships created a pool of alumni who understood Japanese language and Japanese working culture. They became the bridge between Japan and Thailand. The HRD scheme not only trained local labors for Japanese factories. It also raised quality of labor in Thailand. Japanese government support networking of these alumni. With financial support from Japanese companies, a higher education institution was created. Thai-Nichi Institute of Technology was the outcome of cooperation between Japanese business sector and the Technology Promotion Association which was assembly of alumni of Japan. From the perspective of business sector, HRD contributed mainly to the economic development of Thailand. The unexpected outcome, friendship beyond border, has not been adequately mentioned. Popular culture, which circulated successfully during the Heisei Era, is a result of Japan's scholarship. Popular culture stimulated interest in Japanese high culture and the country itself. Mobility of Japanese and Thai between the two countries is a proof of people-to-people relationship. Number of Japanese residing in Thailand, number of Japanese restaurants, the growth of Japanese community mall and Japan town explain the width of Japanese influence in Thai society.

Keywords: Thailand-Japan relation, people-to-people relationship, HRD, co-prosperity

Vietnam-Japan Relations: a Retrospect of the Heisei Period and Prospects for the Reiwa Era

Thuy Thi Do

Diplomatic Academy of Vietnam, Hanoi

Vietnam

email: dothuy@dav.edu.vn

Abstract

Unlike most other major bilateral relationships in East Asia, the Vietnam-Japan ties are generally “problem-free.” Despite many upheavals in regional and international politics, the two countries managed to establish diplomatic relations in 1973 and since their normalization of ties in 1992, bilateral efforts have made one of the most fruitful relationships in East Asia. In the Heisei era, the Vietnam-Japan relationship was driven by the two countries’ shared economic and strategic interests, ranging from trade and investment to maritime cooperation. Based on strong political trust and well-developed people-to-people connections, Vietnam-Japan relations have been continuously upgraded to better serve their expanding national interests and to respond to the shifting geopolitical landscape of the region. In 2009, Vietnam and Japan established their “strategic partnership” framework. In March 18, 2014, the two countries agreed to elevate their ties to a new height – an Extensive Strategic Partnership for Peace and Prosperity in Asia.

The Vietnam-Japan relationship is that of two mutually complementing economies and strategic partners of many common interests. This has served as the solid foundation for enhancement of their ties in the Heisei era. Given their shared common interests and the solid foundation of high political trust and the deep empathy among the two peoples they have cultivated, it can be said that now is the best time in the history of Vietnam-Japan bilateral relations with no major hindrances for furthering the ties at the bilateral level. However, the changing regional geo-political landscape due to China’s rise and its increasing assertiveness in territorial and maritime disputes, the ambiguity of U.S. commitment to Asia, and the lack of effective multilateral frameworks for conflict prevention and management in the region, has made it necessary for Vietnam and Japan to strengthen their strategic partnership as a hedge against economic, security, and strategic challenges of mutual concern. The fruit of this enhanced strategic partnership between Vietnam and Japan is not only limited to the two countries’ benefits but will also have significant impact on the promotion of regional cooperation, particularly through ASEAN-driven regionalism.

This research reviews the developments in Vietnam-Japan relations in the Heisei era and analyzes the prospects for the two countries in materializing their “Extensive Strategic Partnership” in the Reiwa era. It argues that there are chances for Vietnam-Japan’s Strategic Partnership to tap into its full potential given the good political and people-to-people trust they have forged, the extent to which their economies can mutually complement, and the many strategic concerns and interests they share. The study also suggests that an enhanced strategic partnership between Vietnam and Japan will not only serve the two countries’ interests but also contribute to promoting regional peace and prosperity, particularly in the context of evolving US-China geopolitics and ASEAN-driven regionalism.

Keywords: Vietnam-Japan partnership, Japan-ASEAN relations, Heisei, Reiwa, East Asian geopolitics

เสวนาพิเศษ

ความหมายของพิธี “ไดโจไซ” กับการเปลี่ยนผ่านในประวัติศาสตร์ญี่ปุ่น

เบญจรงค์ ใจใส แดร์ อาร์สตานีอง

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

email: benjang_jaisai@yahoo.com

บทคัดย่อ

พิธีไดโจไซ (大嘗祭) เป็นพิธีสำคัญของประเทศญี่ปุ่นจัดขึ้นเพียง 1 ครั้งในแต่ละสมัยของจักรพรรดิและจัดขึ้นหลังพิธีขึ้นครองราชย์ แตกต่างจากพิธีนินะเมะไซ (新嘗祭) ซึ่งจัดขึ้นทุกปีหลังฤดูเก็บเกี่ยว ประเทศญี่ปุ่นเป็นสังคมที่มีการปลูกข้าวมาแต่โบราณ และมีตำนานของเทพเจ้าเรื่องพิธีเกี่ยวกับ “ข้าว” เรียกว่า นินะเมะ

(新嘗) และโอนิอะะ (大嘗) พิธีที่เกี่ยวกับ “ข้าว” มีมาตั้งแต่สมัยยาโยะอิซึ่งในขณะนั้นมีชื่อเรียกหลายแบบ แต่ยังไม่มีการแบ่งแยกวิธีใช้อย่างชัดเจนจนกระทั่งถึงปลายสมัยนารา จากบันทึก “นิฮงโชกิ” มีการใช้คำว่า

「大嘗」 ตั้งแต่ค.ศ.673 ในสมัยจักรพรรดิเท็มมู จนถึงสมัยจักรพรรดิเฮวะ (ค.ศ.859) จึงเริ่มใช้คำว่า ไดโจไซ

(大嘗祭) นับตั้งแต่สมัยจักรพรรดิเท็มมูเป็นต้นมาจนถึงสมัยจักรพรรดิเฮเซมีการจัดพิธีไดโจไซรวมทั้งสิ้น 72 ครั้ง ยกเว้นในสมัยของจักรพรรดิ 9 พระองค์ในช่วงสมัยราชสำนักเหนือ-ใต้ ช่วงสงครามโอนินและช่วงสมัยเฮอังโกะจนถึงต้นสมัยเอโดะรวมทั้งสิ้น 221 ปี พิธีไดโจไซนับได้ว่าเริ่มต้นในสมัยจักรพรรดิเท็มมูซึ่งเป็นช่วงที่ประเทศญี่ปุ่นเปลี่ยนเข้าสู่การเป็นประเทศสมัยใหม่ตามแบบจีน พิธีขึ้นครองราชย์โดยใช้บัลลังก์ทาเกมิคุระ (高御座) ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากจีน เป็นพิธีที่แสดงอำนาจในการปกครองตามกฎหมายตามแบบสมัยใหม่ และพิธีไดโจไซเป็นพิธีในแบบของความเป็นลัทธิวิญญาณนิยม (Animism) และลัทธิบูชาอำนาจของผู้วิเศษ

(Shamanism) เป็นการอ้างถึงสิทธิในการสืบทอดอำนาจจากเทพเจ้าในฐานะผู้นำทางพิธีกรรมที่เกี่ยวข้องกับเทพเจ้าตามแบบสมัยโบราณ พิธีไดโจไซในช่วงแรกมีความหมายสำคัญคือการแสดงอำนาจของราชสำนักยามะโตะ ส่วนหนึ่งของพิธีกรรมคือการทำนายเลือกพื้นที่นาและการเลือกหญิงสาวบริสุทธิ์ การหยุดจัดพิธีเป็นเวลา 221 ปีทำให้รายละเอียดบางอย่างของพิธีถูกยกเลิกและสถานะของจักรพรรดิเป็นเพียงผู้นำทางพิธีกรรม ตั้งแต่สมัยเออัน และการปกครองถูกแบ่งเป็นสองอำนาจคู่ขนาน คือ อำนาจในการปกครองรัฐของผู้ปกครองและอำนาจในการเป็นผู้นำทางพิธีกรรมของจักรพรรดิ ในสมัยจักรพรรดิเมจิมีการรวมศูนย์อำนาจกลับมาสู่จักรพรรดิซึ่งเป็นผู้มีอำนาจทั้งในการปกครองและพิธีกรรมจนถึงสมัยจักรพรรดิโชวะ พิธีไดโจไซหลังสงครามโลกครั้งที่สองของจักรพรรดิเฮเซในฐานะของจักรพรรดิที่เป็นสัญลักษณ์ของประเทศ จึงเป็นการแสดงสถานะของจักรพรรดิในฐานะผู้นำทางพิธีกรรมของการปกครองแบบคู่ขนาน ถึงแม้แต่พิธีไดโจไซจะมีการเปลี่ยนแปลงจากพิธีเดิมในสมัยโบราณซึ่งมาจากการปกครอง แต่ความหมายในการแสดงอำนาจในฐานะของผู้นำทางพิธีกรรมของจักรพรรดินั้นยังคงอยู่จนถึงปัจจุบัน

คำสำคัญ: พิธีไดโจไซ, การเปลี่ยนแปลงทางการปกครอง, อำนาจคู่ขนาน, ลัทธิวิญญาณนิยม, ลัทธิบูชาอำนาจของผู้วิเศษ

Special Talk

The Signification of “Daijosai” in Japanese History

Benjang Jaisai Der Arslanian

Faculty of Humanities, Chiang Mai University

email: benjang_jaisai@yahoo.com

Abstract

Daijosai is an important ceremony of Japan, and it is held once after each enthronement ceremony of the emperor, which is different from “Niinamesai,” a ceremony that is held every year. Japan has been a society of rice from ancient times and there are legends about the rituals of rice, which are “Niiname” and “Onie.” These rice rituals have been held from the Yayoi period, which were called in many ways and had no name clarifications until the Nara period. In the “Nihonshoki” chronicles, there is the word “Daijo” used since 673 A.D. in the era of Emperor Temmu. The word “Daijosai” was first used during the era of Emperor Seiwa (859 A.D.). From the era of Emperor Temmu to Emperor Heisei, “Daijosai” was held 72 times, except for in 9 eras during the Namboku period, during the Onin war, and from the Sengoku period to the beginning of the Edo period. In other words, this ceremony was cancelled for a total of 221 years. Daijosai began during the era of Emperor Temmu, when Japan formed its own civilization after China. The usage of “Takamikura” during the enthronement ceremony influenced by China, expressed political power in a civilized way. Meanwhile, Daijosai was a ceremony of animism and shamanism that claimed the right of the emperor to rule by power of God and act as the ritual leader in ancient times. The first period of Daijosai had the signification to express the power of the Yamato Imperial Court, which was part of the ritual for choosing paddle fields and virgin women. However, due to the temporary cancellation of Daijosai for 221 years, some details of this ritual were discontinued and the status of the emperor changed to be only the ritual leader in the Heian period. Power of ruling was then divided into 2 parallel parts, which were power of political leaders and power of the emperor as the ritual leader. During the Meiji period, centralization in politics brought power to the emperor both as political leader and ritual leader until the Showa period. After WWII, in the era of Emperor Heisei, who was regarded as the symbolic emperor of Japan, Daijosai was used to present the status of the emperor as the ritual leader in the parallel governance system. Although Daijosai has changed over time due to political situations, it is still a ritual for expressing the rights of the emperor as the ritual leader until now.

Keywords: Daijosai, changing of politics, parallel power, animism, shamanism

เสวนาพิเศษ

“พระราชพิธีโตโจไซ” “พระราชพิธีขึ้นครองราชย์ของจักรพรรดิญี่ปุ่น” กับ “วัฒนธรรมข้าว” สรัญญา คงจิตต์

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

email: saranya.kongjit@cmu.ac.th

บทคัดย่อ

ประเทศญี่ปุ่นจะมีพระราชพิธีขอบคุณเทพเจ้าที่ช่วยเหลือให้ได้ผลผลิตที่ดีทางการเกษตรเป็นประจำทุกปีในช่วงฤดูใบไม้ร่วง พระราชพิธีที่ทำเป็นครั้งแรกในรัชกาลใหม่โดยจักรพรรดิองค์ใหม่จะเรียกว่าพระราชพิธี “โตโจไซ” ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของพระราชพิธีขึ้นครองราชย์ เป็นขั้นตอนสุดท้ายในการสืบทอดราชสมบัติ เป็นพิธีของราชสำนักตามคติชินโต และเป็นพระราชพิธีอันยิ่งใหญ่ซึ่งมีเพียงครั้งเดียวในแต่ละรัชสมัย พระราชพิธีนี้จะให้ความสำคัญกับข้าวเป็นอย่างมาก เริ่มตั้งแต่ทำพิธี “ไซเด็นเท็นเทโนะกิ” เสี่ยงทายเลือกสถานที่ปลูกข้าวจากฝั่งตะวันออกเรียกว่า “ยูกิเด็น” และ จากฝั่งตะวันตกเรียกว่า “ซูกิเด็น” ในช่วงฤดูใบไม้ผลิ มีพิธี “ไซเด็นนูกิโฮะ โนะกิ” เพื่อเก็บเกี่ยวเมล็ดพันธุ์ข้าวที่จะนำไปถวายในพิธี และระหว่างรอเก็บเกี่ยวจะสร้าง “โตโจคิว” พระราชวังชั่วคราวสำหรับเก็บเมล็ดพันธุ์ข้าวที่คัดสรรไว้รวมถึงข้าวหรือธัญพืชซึ่งเป็นของถวายจากทั่วประเทศ พิธีโตโจไซจะเริ่มจากการที่จักรพรรดิถวายข้าวที่คัดสรรมาอย่างดีเพื่อแสดงความขอบคุณต่อเทพเจ้า แล้วสวดภาวนาให้ประเทศชาติและประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข โดยเฉพาะขอให้พืชพรรณธัญพืชอุดมสมบูรณ์ ปิดท้ายด้วยพิธี “นาโอไร” เป็นการรับประทานอาหารร่วมกันกับเทพเจ้าแสดงถึงความรักใคร่ผูกสัมพันธ์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับเทพเจ้า โดยพิธีกรรมจัดขึ้นสองวันเพื่อถวายข้าวจาก “ยูกิเด็น” และ “ซูกิเด็น” ตามลำดับ จะเห็นได้ว่า พิธีโตโจไซนี้ให้ความสำคัญกับ “ข้าว” มากที่สุดในบรรดาพืชพรรณธัญพืชทั้งหมด เนื่องจากวิถีชีวิตที่เป็นวัฒนธรรมข้าวของชาวญี่ปุ่น ประเทศญี่ปุ่นในปัจจุบันบริโภคข้าวเป็นอาหารหลัก แม้แต่สุรา ขนมหวานต่างๆ ต่างมีข้าวเป็นส่วนประกอบหลัก เมื่อก้าวถึงอาหารญี่ปุ่น “วาโชกุ” ผู้คนก็จะนึกถึงเป็นชุดอาหารที่ประกอบด้วย ข้าวเป็นอาหารหลัก มีกับข้าว ผักดอง และ ซุป เน้นอาหารประจำฤดูกาล ซึ่งในงานเลี้ยงเฉลิมฉลองของงานพิธีสถาปนาจักรพรรดิที่เรียกว่า “โตเกียว โนะจิ” ก็ได้จัดเลี้ยงอาหารญี่ปุ่น “วาโชกุ” หากแต่แตกต่างจากอาหารญี่ปุ่นที่จัดเลี้ยงในราชสำนักแบบดั้งเดิมที่เรียกว่า “โตเกียวเรียวริ” ซึ่งเป็นการจัดเลี้ยงอาหารและสุรាយาวนานตลอดคืน อีกทั้งมีการแสดงคั่นระหว่างบริการอาหารแต่ละรอบ มีส่วนคล้ายกันบ้างที่มีการจัดเลี้ยงแยกกลุ่มผู้เข้าร่วมงาน ซึ่งครั้งนี้แบ่งจัดเป็น 4 ครั้ง (4 วัน) และจัดรายการอาหารที่แตกต่างกันตามสถานะ แต่ที่แตกต่างคือ ในครั้งนี้ จัดเลี้ยงอาหารเพียงรอบเดียวที่ประยุกต์ให้เรียบง่าย ที่น่าสนใจคือและถึงแม้จะตัดความหรูหราเกินจำเป็นออกไป แต่ก็ใส่ใจในรายละเอียดเช่นจัดเตรียมเมนูพิเศษและจัดวางช้อนส้อมในถาดอาหารเพื่ออำนวยความสะดวกให้ชาวต่างชาติ เหล่านี้ล้วนแสดงถึงจิตบริการ “โอโมเทนาชิ” ที่ใส่ใจดูแลต้อนรับแบบญี่ปุ่นที่แม้จะเรียบง่ายแต่ใส่ใจรายละเอียด ซึ่งมีรากฐานมาจากการผูกสัมพันธ์กับเทพเจ้าในการจัดเตรียมของถวายแด่เทพเจ้าในพิธีกรรมต่างๆ โดยเฉพาะในพิธี “โตโจไซ” ซึ่งเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมข้าวของชาวญี่ปุ่น ดังกล่าวข้างต้น รายละเอียดพิธีกรรมของพิธีโตโจไซและรูปแบบการจัดอาหารงานเลี้ยงในพระราชพิธีขึ้นครองราชย์ของจักรพรรดิญี่ปุ่นดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงอย่างมากกับวัฒนธรรมข้าวของชาวญี่ปุ่น

คำสำคัญ: “พระราชพิธีโตโจไซ” “พระราชพิธีขึ้นครองราชย์ของจักรพรรดิญี่ปุ่น” “วัฒนธรรมข้าว” “วาโชกุ” “โอโมเทนาชิ”

Special Talk

Daijosai Ceremony, Enthronement of the Japanese Emperor, and Rice Culture

Saranya Kongjit

Faculty of Humanities, Chiang Mai University

email: saranya.kongjit@cmu.ac.th

Abstract

Japan has a thanksgiving ceremony to give thanks to deities for plentiful harvests, which is annually held in autumn. “Daijosai” is a ceremony that is held as part of the enthronement of the new emperor and considered the last step of the coronation process. It is a Shinto ceremony, which is performed once in each reign. This ceremony places great importance on rice, starting from the “Saiden Tente Noki” process in spring, which includes the selection of rice plantation area in the eastern side called “Yukiden” and the southern side called “Sukiden.” There is the “Saiden Nukiho Noki” process to harvest rice crops for offering to deities in the main ceremony. During harvesting process, a temporary palace called “Daijokyo” will be built to store the harvested crops, selected rice seeds, and high-quality grains that are sent from all over the country. The Daijosai ceremony begins with the emperor offering ceremonial rice to deities and praying for the prosperity of the nation, happiness of the people, and abundant harvests. The ceremony ends with the “Naorai” feast, in which people and deities have a meal together and show their love and unity towards each other. This ceremony is held for two days in order to separately offer ceremonial rice from the “Yukiden” and “Sukiden” sides. It can be seen that, the Daijosai ceremony gives the most importance to rice among various kinds of crops because rice plays a key role in the Japanese cultures.

Rice is the main staple food in today’s Japan. Alcoholic drinks and desserts also have rice as the main ingredient. When talking about Japanese food or “Washoku,” people will think about a full-course meal, comprising rice, soup, and pickles that are made from seasonal ingredients. “Washoku” is also served in “Daikyo No Gi”, a banquet held during the enthronement ceremony. However, the food served in “Daikyo No Gi” is different from the royal court cuisine served in “Daikyo Ryori,” a grand banquet that provides an abundance of food and drinks all night long and offers various performances after each round of food. “Daikyo No Gi” and “Daikyo Ryori” have a similar principle in serving different kinds of food to different types of guests. During the enthronement of the present Japanese emperor, “Daikyo No Gi” was held for 4 days (4 times) and served only one round of food per day. The Japanese food served in the banquet was simple, while special menus such as halal and vegetarian dishes as well as a set of cutlery were specially provided to foreign guests for convenience purposes. This reflects the Japanese service mind or “Omotenashi” that focuses on simplicity, kind hospitality, and attentive care. The concept of “Omotenashi” is originated from the preparation of food offerings for deities in various occasions, especially the Daijosai ceremony that is closely related to the rice culture in Japan.

Keywords: Daijosai Ceremony, Enthronement of the Japanese Emperor, Rice Culture, Washoku, Omotenashi

Memo

บทคัดย่อภาษาไทย-ภาษาอังกฤษ

บทความวิชาการที่นำเสนอใน
การประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 13
สมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย

วันที่ 14 พฤศจิกายน 2562

(เรียงลำดับตามตัวอักษรของรายชื่อผู้เขียนบทความ)

**การเปรียบเทียบลักษณะทางกลศาสตร์ของสระเสียงสั้นและสระเสียงยาว
ภาษาญี่ปุ่นที่ออกเสียงโดยผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้
ที่มีภาษาแม่แตกต่างกัน : กรณีศึกษาจังหวัดปัตตานี***

ชัยยศ รongเดช

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

email: chaiyot.r.23@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบลักษณะทางกลศาสตร์ของสระเสียงสั้นและสระเสียงยาว ภาษาญี่ปุ่นที่ออกเสียงโดยเจ้าของภาษา (JP) และกลุ่มผู้เรียนที่มีภาษาแม่ต่างกัน 3 กลุ่มคือ ภาษาไทยกลาง (TH), ภาษาไทยถิ่นใต้ (ST) และ ภาษามลายู (ML) ซึ่งมีการวัดค่าทางกลศาสตร์ ได้แก่ ค่าความถี่ฟอร์แมนต์ ที่ 1 และที่ 2 (คุณสมบัติของเสียงสระ) และค่าระยะเวลา (ความสั้นยาวของเสียง) ของกลุ่มผู้เรียนที่มีภาษาแม่ต่างกันจำนวน 6 คน โดยเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยใช้โปรแกรม PRAAT ในการวิเคราะห์ลักษณะทางกลศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ค่าความถี่ฟอร์แมนต์ที่ 1 และที่ 2 ของสระเสียงสั้นและสระเสียงยาวในภาษาญี่ปุ่นพบว่า ค่าความถี่ฟอร์แมนต์ของสระเสียงสั้น กลุ่มผู้เรียนที่มีภาษาแม่ต่างกัน 3 กลุ่ม TH, ST และ ML ออกเสียงแตกต่างกับกลุ่ม JP ได้แก่ เสียง /i/, /e/, /u/, /o/ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนค่าความถี่ฟอร์แมนต์ของสระเสียงยาว กลุ่มผู้เรียนทั้ง 3 กลุ่ม TH, ST และ ML ออกเสียงแตกต่างกับกลุ่ม JP ในทุกๆ เสียงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และผลการวิเคราะห์ค่าระยะเวลาพบว่า กลุ่มผู้เรียนที่มีภาษาแม่ต่างกัน 3 กลุ่ม TH, ST และ ML ออกเสียงสระเสียงสั้นภาษาญี่ปุ่นยาวกว่ามาตรฐาน TH > ST > ML > JP กล่าวคือ สระเสียงสั้นจะออกเป็นสระเสียงยาวที่มีพยัญชนะหรือโมระเพิ่มเข้า ส่วนการออกเสียงสระเสียงยาว ภาษาญี่ปุ่น กลุ่มผู้เรียนที่มีภาษาแม่ต่างกันทั้ง 3 กลุ่มออกเสียงสระเสียงยาวได้สั้นกว่าเจ้าของภาษา JP > ST > TH > ML กล่าวคือ จำนวนพยัญชนะหรือโมระลดไป 1 เสียง ส่งผลให้เกิดความไม่เป็นธรรมชาติได้

คำสำคัญ: สระเสียงสั้นภาษาญี่ปุ่น สระเสียงยาวภาษาญี่ปุ่น ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ความแตกต่างของภาษาแม่ ค่าความถี่ฟอร์แมนต์ ค่าระยะเวลา

* งานวิจัยชิ้นนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเรื่อง : การศึกษาปัญหาการออกเสียงสระเสียงสั้นและสระเสียงยาวภาษาญี่ปุ่น“ กรณีศึกษาเปรียบเทียบผู้เรียนชาวไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้”

A Comparison of the Acoustic Characteristics of Short and Long Vowels in Japanese Produced by Thai Learners in 3 Southern Border Provinces with Difference Mother Tongues: A Case Study of Pattani Province in Thailand

Chaiyot Rongdech

Faculty of Education, Prince of Songkla University

email: chaiyot.r.23@gmail.com

Abstract

The objectives of this research were to analyze and compare the acoustic characteristics of Japanese vowels pronounced by Japanese native speakers (JP) and 3 groups of Thai students with different mother tongues: Thai standard (TH), the Thai Southern dialect (ST), and the Malay dialect (ML). The first and second formant frequencies, F1 and F2 (vowel quality), and the durations (length), were studied. The sample group consisted of 6 upper secondary students with different mother tongue. The data were analyzed using the PRAAT (program).

According to the results of F1 and F2, the TH, ST, and ML students pronounced the formant frequencies of the short vowels differently from the Japanese native speakers, as with the /i/, /e/, /u/, /o/ sounds, and were significantly more peripheral. The formant frequencies of the long vowels were pronounced differently by TH, ST and ML students from the Japanese native speakers in all sounds and were significantly more peripheral. Further, the duration results indicated that —TH, ST, and ML— pronounced the short vowels longer than those pronounced by Japanese native speakers (TH > ST > ML > JP). That is, the short vowels were pronounced longer than the native speakers while the long vowels were shorter than those pronounced by Japanese native speakers (JP > ST > TH > ML). That means that the long vowels pronounced by TH were one syllable (Mora) shorter than the native speakers and this made the pronunciation fairly unnatural.

Keywords: short vowels in Japanese, long vowels in Japanese, Thai learners in 3 southern border provinces, different mother tongues, formant frequencies, durations

ประสิทธิผลของภาษาที่ใช้ในการเล่าเรื่องและระดับความสามารถทางภาษา ในการอ่านภาษาที่สอง

ธัญญารัตน์ สงวนศรี

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

email: s.thanyarat@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลของภาษาที่ใช้ในการเล่าเรื่อง(พูดเล่า/เขียนเล่า)และระดับความสามารถทางภาษา เพื่อเพิ่มความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนชาวไทยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่2-4 ซึ่งเรียนวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น จำนวน 90 คน ผลการศึกษาพบว่าหลังการอ่านแล้วเล่าเรื่องโดยใช้ภาษาแม่ ผู้เรียนสามารถเล่าเนื้อหาส่วนที่เป็นข้อมูลสำคัญและเนื้อหาส่วนที่เป็นรายละเอียดได้มากกว่าการเล่าโดยใช้ภาษาที่สอง กล่าวคือทำให้ผู้เรียนเล่าเรื่องด้วยภาษาไทยหลังการอ่านเนื้อเรื่องภาษาญี่ปุ่น ส่งผลดีต่อความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ และผู้เรียนชาวไทยที่มีความสามารถภาษาญี่ปุ่นระดับสูง มีคะแนนทดสอบการอ่านและการเล่าเรื่องด้วยภาษาญี่ปุ่นสูงกว่าผู้เรียนที่มีความสามารถภาษาญี่ปุ่นระดับต่ำ

คำสำคัญ: การเล่าเรื่อง ระดับความสามารถทางภาษา การอ่านเพื่อความเข้าใจ ผู้เรียนชาวไทย

The effectiveness of L1 and L2 on recall tasks and language proficiency in L2 reading comprehension

Thanyarat Sanguansri

Faculty of Humanities and Social Sciences, Burapha University

email: s.thanyarat@gmail.com

Abstract

The objective of this research was to study the effectiveness of L1 and L2 on recall tasks (oral recall/written recall), and to study the language proficiency of Thai learners in L2 reading comprehension. The target group of this study consisted of 90 Japanese majors ranging from their 2nd to 4th year at a certain university in Thailand. The study revealed that the learners performed better recall tasks concerning L2 reading comprehension in their native language (L1) than in their L2 (Japanese) --that is more important and detailed information was recalled better in L1 than in L2, which indicated the benefit of text recalls using L1 on L2 reading comprehension. The study also revealed better performances on reading comprehension and recall tasks among Thai learners with higher Japanese proficiency than those with lower proficiency.

Keywords: recall task, language proficiency, reading comprehension, Thai learners

การศึกษานำร่องการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทย กรณีศึกษาการอ่านด้วยกลวิธี Slash Reading

ธิติสรณ แสงอุไร

Graduate School of Global Studies, Tokyo University of Foreign Studies

email: thitisorn.sa@kmitl.ac.th

บทคัดย่อ

ในปัจจุบันยังไม่มีงานวิจัยที่รายงานประสิทธิผลของ Slash Reading ในการเรียนการสอนด้านการอ่านภาษาญี่ปุ่น งานวิจัยชิ้นนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่าการใช้ Slash Reading สามารถเพิ่มความเร็วและระดับความเข้าใจในการอ่านเหมือนผลลัพธ์ที่มีการรายงานไว้ในจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหรือไม่ ผู้เข้าร่วมวิจัยคือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาภาษาญี่ปุ่น คณะศิลปศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวน 60 คน เมื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนและหลังเรียนหลังจากผู้เรียนได้รับการฝึก Slash Reading สัปดาห์ละ 1 ครั้งรวมระยะเวลา 4 สัปดาห์ ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนที่มีความเร็วในการอ่านเพิ่มขึ้น มีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 60 และผู้เรียนที่มีระดับความเข้าใจเพิ่มขึ้น มีสัดส่วนร้อยละ 70 จึงกล่าวได้ว่า Slash Reading เป็นหนึ่งในกลยุทธ์ที่ช่วยเพิ่มประสิทธิผลในการอ่านภาษาญี่ปุ่นเช่นเดียวกับที่มีการรายงานในการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษ

คำสำคัญ: การอ่านภาษาญี่ปุ่น Slash Reading กลยุทธ์การอ่าน

A Pilot Study on Improving Japanese Reading Ability for Thai Learners: A Case Study of Slash Reading

Thitisorn Saeng-urai

Graduate School of Global Studies, Tokyo University of Foreign Studies

email: thitisorn.sa@kmitl.ac.th

Abstract

To date, the effectiveness of “slash reading” in Japanese language teaching and education has been little investigated. This study thus attempts to bridge this gap by examining whether slash reading can increase reading speed and reading comprehension in Japanese in the same way that it can in English, as found in some English language teaching and education research studies. The participants were 60 third-year students majoring in Japanese in the Faculty of Liberal Arts at King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang in Thailand. By comparing the pretest-posttest results, the findings revealed that after the participants were given a slash reading training session once a week for four weeks, 60 percent gained higher reading speed and 70 percent received higher scores in reading comprehension. These findings suggest that slash reading can be an effective strategy for Japanese reading, as reported in many research studies in the field of English language teaching and education.

Keywords: Japanese reading, slash reading, reading strategies

การวิเคราะห์สำนวนคันจิประสม 4 ตัวอักษรที่มีตัวเลขในภาษาญี่ปุ่น*

นภสินธุ์ แผลงศร

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

e-mail: napasin@g.swu.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะทั่วไปของสำนวนคันจิประสม 4 ตัวอักษรภาษาญี่ปุ่น ที่มีตัวเลข และเพื่อวิเคราะห์ความหมายแฝงของตัวเลขในสำนวนคันจิประสม 4 ตัวอักษร เก็บรวบรวมข้อมูลสำนวนคันจิประสม 4 ตัวอักษรที่มีตัวเลข โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากพจนานุกรมสำนวนคันจิประสม 4 ตัวอักษรภาษาญี่ปุ่นจำนวน 5 เล่ม พบสำนวนคันจิประสม 4 ตัวอักษรที่มีตัวเลขทั้งสิ้น 1,611 สำนวน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ลักษณะทั่วไปของสำนวนคันจิประสม 4 ตัวอักษรที่มีตัวเลขในภาษาญี่ปุ่น มี 4 รูปแบบ คือ สำนวนคันจิประสม 4 ตัวอักษรที่มีตัวเลขตัวเดียว ตัวเลขสองตัว ตัวเลขสามตัว และตัวเลขสี่ตัว การปรากฏของคำในสำนวนคันจิประสม 4 ตัวอักษรที่มีตัวเลข มี 3 ลักษณะ คือ สำนวนคันจิประสม 4 ตัวอักษรที่ใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน ความหมายตรงกันข้าม และความหมายอยู่ในกลุ่มเดียวกัน ส่วนลักษณะการซ้ำในสำนวนอยู่ 3 ลักษณะ คือ ซ้ำตัวเลข ซ้ำคำ และซ้ำทั้งตัวเลขและซ้ำคำ ความหมายแฝงของตัวเลขในสำนวนคันจิประสม 4 ตัวอักษรในภาษาญี่ปุ่น มีทั้งความหมายแฝงที่เกี่ยวกับจำนวนหรือปริมาณ และความหมายแฝงที่ไม่เกี่ยวกับจำนวนหรือปริมาณ ตัวเลขทุกตัวในสำนวนมีความหมายแฝงเพราะไม่สามารถแจกแจงจำนวนหรือความถี่ในการนับ แต่เป็นตัวเลขที่แสดงความหมายในเชิงเปรียบเทียบเพื่อสื่อความหมายถึงสิ่งอื่น

คำสำคัญ: สำนวนคันจิประสม 4 ตัวอักษรภาษาญี่ปุ่น ความหมายแฝงของตัวเลข ลักษณะทั่วไปของสำนวน การปรากฏของคำในสำนวน ลักษณะการซ้ำในสำนวน

* งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณเงินรายได้คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประจำปีงบประมาณ 2557

Analysis of Japanese four-character idiomatic compounds with numbers

Napasin Plaengsorn

Faculty of Humanities, Srinakharinwirot University

email: napasin@g.swu.ac.th

Abstract

This research aims to analyze the general characteristics of Japanese four-character idiomatic compounds with numbers and the connotations of numbers in four-character idiomatic compounds. Purposive sampling was employed for the data collection of the four-character idiomatic compounds from five Japanese idiom dictionaries of four-character idiomatic compounds containing 1,611 idioms. The research findings affirmed that the general characteristics of Japanese four-character idiomatic compounds with numbers consist of four patterns, i.e. four-character idiomatic compounds with one number; four-character idiomatic compounds with two numbers; four-character idiomatic compounds with three numbers; and four-character idiomatic compounds with four numbers. The presence of word in the four-character idiomatic compounds with numbers comprises three types: four-character idiomatic compounds of similar meaning words; four-character idiomatic compounds of opposite meaning words; and four-character idiomatic compounds with the same group of meanings. Three aspects of repeated idioms include repeated numbers, repeated characters, and repeated numbers and characters. The connotations of numbers in the four-character idiomatic compounds infer both amount or quantity and something unrelated to amount or quantity. All of the numbers in the idiom stand for some nuances because they do not refer to amount or counting but rather the denotation of something else.

Keywords: Japanese four-character idiomatic compounds, connotations of numbers, general characteristics, presence of word, aspects of repeated idioms

**การฟื้นฟูท้องถิ่นของประเทศไทยญี่ปุ่น : ศึกษาเปรียบเทียบ “คุโรกะเบะสแควร์โมเดล”
จังหวัดชิกะ กับพื้นที่เมืองเกาย่าน “หับโห้หิ้น” จังหวัดสงขลาและพื้นที่เมืองเก่า
ตำบลในเวียง จังหวัดแพร่**

เบญจรงค์ ใจใส แตร์ อาร์สถานีอง
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
email: benjang_jaisai@yahoo.com

บทคัดย่อ

ย่าน “คุโรกะเบะสแควร์” จังหวัดชิกะ ประเทศญี่ปุ่น เป็นย่านการค้าที่เคยมีความรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจซึ่งประสบปัญหาเศรษฐกิจซบเซาตั้งแต่ช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่สอง แต่เนื่องจากมีทุนทางสังคมทางประวัติศาสตร์ที่เป็นทุนทางกายภาพที่โดดเด่น คือ อาคารสีดำซึ่งเดิมเป็นธนาคารเรียกกันทั่วไปว่า อาคารคุโรกะเบะ และยังมีทุนทางสังคมทางด้านเครือข่ายของชุมชนที่เข้มแข็ง จึงมีการรวมตัวกันตั้งเป็นบริษัท “คุโรกะเบะ” ร่วมทุนระหว่างภาคเอกชนและภาครัฐ เป็นบริษัทแบบ third sector อาคารคุโรกะเบะจึงมีลักษณะเป็นพื้นที่สาธารณะในการฟื้นฟูท้องถิ่นและได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้มีความโดดเด่นในด้านความสามารถฟื้นฟูท้องถิ่นได้อย่างประสบความสำเร็จ ผู้วิจัยจึงทำการถอดโมเดลของ “คุโรกะเบะสแควร์” เพื่อเทียบกับการฟื้นฟูท้องถิ่นของย่านเมืองเก่า “หับโห้หิ้น” จังหวัดสงขลาและย่านเมืองเก่าตำบลในเวียง จังหวัดแพร่ พบว่า ย่านหับโห้หิ้น มีการใช้พื้นที่สาธารณะคือโรงสีแดง “หับโห้หิ้น” ซึ่งเป็นทุนทางสังคมทางประวัติศาสตร์ที่เป็นทางกายภาพอย่างชัดเจนเช่นเดียวกับคุโรกะเบะ ในขณะที่ย่านเมืองเก่าที่ตำบลในเวียงมีอาคารเก่าที่อยู่อย่างกระจายตัวไม่มีจุดเด่น ในด้านเครือข่ายของชุมชนพบว่า ทั้งย่านหับโห้หิ้นและย่านตำบลในเวียงมีเครือข่ายชุมชนที่มีความเข้มแข็งในระดับหนึ่ง แตกต่างกัน คือ ย่านหับโห้หิ้นมีผู้สนับสนุนทางงบประมาณสำคัญคือเจ้าของโรงสีหับโห้หิ้นแต่ย่านตำบลในเวียงจังหวัดแพร่ไม่มีแหล่งทุนสนับสนุนจากนักธุรกิจท้องถิ่น กิจกรรมไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับ การสนับสนุนจากภาครัฐและปัญหาการโยกย้ายของบุคลากรจากภาครัฐส่งผลต่อพื้นที่ทั้งสองแห่ง อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยพบว่า ย่าน “หับโห้หิ้น” มีลักษณะที่ใกล้เคียงกับย่าน “คุโรกะเบะสแควร์” ทางด้านกายภาพ ส่วนการบริหารจัดการนั้นพบว่า หากจะดำเนินการฟื้นฟูท้องถิ่นได้ตามแบบ “คุโรกะเบะสแควร์โมเดล” จะมีแนวโน้มที่ประสบความสำเร็จในการฟื้นฟูท้องถิ่นเช่นกัน

คำสำคัญ: การฟื้นฟูท้องถิ่น ทุนทางสังคมทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เครือข่าย พื้นที่สาธารณะ

Japanese Local Revitalization: A Comparison between “Kurokabe Square” in Shiga Province, “Hab Ho Hin Historical Area” in Songkhla Province, and “Naiwiang Old Town” in Phrae Province

Benjang Jaisai Der Arslanian

Faculty of Humanities, Chiang Mai University

email: benjang_jaisai@yahoo.com

Abstract

“Kurokabe Square” in Shiga Province, Japan, was once a thriving shopping area that experienced economic problems since the end of World War II. However, as this local area has distinctive social capital called Kurokabe Building, a historical black bank building, and strong community networks, Kurokabe Company was established as a third sector organization under a partnership between private and government sectors. Since then, Kurokabe Building has been used as a public space for local revitalization and continuously supported by the government, which significantly contributes to the success of local revitalization in this area. The researcher intended to study the revitalization model of Kurokabe Square in order to compare with the local revitalization of “Hab Ho Hin Preservative Area” in Songkhla Province and “Naiwiang Old Town” in Naiwiang Sub-District, Phrae Province. The results showed that, in Hab Ho Hin Historical Area, an old red rice mill called “Hub Ho Hin” is a unique social capital that has been used as a public space, which is similar to the local revitalization of Kurokabe Square. On the other hand, in Naiwiang Old Town, there are old buildings scattering around without any outstanding characteristics. In terms of community networks, both Hab Ho Hin Preservative Area and Naiwiang Old Town have relatively strong community networks. Hab Ho Hin Preservative Area is financially supported by the owner of the “Hub Ho Hin” rice mill, whereas Naiwiang Old Town receives no support from local businessmen. In addition, local activities in these two areas are not carried out in a continuous way and seem to depend mainly on government support. The relocation of government personnel is another problem that has an effect on the local revitalization in these two areas. However, the researcher found that the physical characteristics of Hab Ho Hin Preservative Area are similar to those of Kurokabe Square. As for the management aspect, the results showed that by adhering to the Kurokabe Square model, local communities are likely to achieve success in local revitalization.

Keywords: local revitalization, social, historical and cultural capital, network, public space

ตัวละครมนุษย์กับวัฒนธรรมศึกษาในมังงะญี่ปุ่น

ปพนพัชร กอบศิริธีร์วรา และ รัญวรัญญ์ กอบศิริธีร์วรา

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

email: paphonphatKo@gmail.com; ranwarat.p@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยในหัวข้อ “ตัวละครมนุษย์กับวัฒนธรรมศึกษาในมังงะญี่ปุ่น มุ่งศึกษาด้วยบทมังงะ”³ เรื่องที่นำเสนอตัวละครประเภท คือเรื่อง ”อมมนุษย์“ *โตเกียวภูล* Tokyo Ghoul(*Parasyte* หรือชื่อไทยว่า *ปรลิต* และเรื่อง *Attack on Titan* ชื่อไทยว่า *ฝ่าภิกพไททัน* พบว่ามังงะที่ได้รับความนิยมไปทั่วโลกกลุ่มนี้มีลักษณะร่วมกันคือการนำเสนอตัวละครประเภทอสุรกายหรืออมมนุษย์คือ ภูล ปรลิต และยักษ์ไททัน เมื่อศึกษาตัวละครอมมนุษย์ในมังงะสามเรื่องนี้ด้วยแนวคิดวัฒนธรรมศึกษาพบว่า การสร้างตัวละครอมมนุษย์ที่มีลักษณะลูกผสมและการกินเนื้อมนุษย์ก่อให้เกิดเสน่ห์แบบเป็นอื่น (exotism) ทำให้มังงะเหล่านี้ได้รับความนิยม ในขณะที่เดียวกันก็ก่อให้เกิดความหวาดสะพรึงต่อเผ่าพันธุ์มนุษย์ที่กำลังถูกคุกคามด้วยความเป็นอื่น (otherness) อีกทั้งสภาวะแปลกแยก (uncanny) ของตัวละครอมมนุษย์เหล่านี้ได้ตั้งคำถามเชิงปรัชญาเกี่ยวกับความเป็นมนุษย์และการดำรงอยู่แบบตั้งตนเป็นสิ่งมีชีวิตสูงสุดในห่วงโซ่อาหารของมนุษย์เพื่อนำไปสู่การทบทวนตนเอง และการสร้างจิตสำนึกต่อสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศของมนุษย์

คำสำคัญ: มังงะญี่ปุ่น, เสน่ห์แบบเป็นอื่น, สภาวะแปลกแยก, ความเป็นอื่น, นิเวศสำนึก

Non-human Beings and Cultural Studies in Japanese Manga

Paphonphat Kobsirithiwara and Ranwarat Kobsirithiwara

Faculty of Humanities, Kasetsart University

email: paphonphatKo@gmail.com; ranwarat.p@gmail.com

Abstract

This study aims to analyze 3 Japanese Manga that present non-human being characters: *Tokyo Ghoul*, *Parasyte*, and *Attack on Titan*. This study reveals that these popular manga share similarities in presenting non-human being characters, such as Ghoul, Parasyte, and Titan. Cultural study shows that the creation of hybrid non-human beings and cannibalism caused exoticism and their popularity. Meanwhile it arouses human fearfulness from the thought of humans being threatened by otherness. Additionally, the uncanniness of these non-human beings provides philosophical questions to human beings concerning humanity and humans positioning themselves at the top of the food chain in order to re-examine themselves and establish environmental and ecological consciences among them.

Keywords: Japanese manga, exoticism, uncanny, otherness, ecological conscience

ความเป็นมนุษย์ในมนุษย์: โทโนะโมะโนะกะตะริของมิสุกิ ชิเกะรุ

ภัทรธร พิพัฒน์กุล

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

email: paton@sg.swu.ac.th

บทคัดย่อ

มิสุกิ ชิเกะรุ (水木 しげる, 1922-2015) เป็นนักเขียนการ์ตูน (มังงะ) ผู้สนใจประวัติศาสตร์คนสำคัญของญี่ปุ่น เจ้าของผลงาน “เกะเกะเกะ โนะ คิตาโร่” (ゲゲゲの鬼太郎) ที่มีชื่อเสียงทั่วโลก ค.ศ.2010 เขาได้เขียนการ์ตูนที่เป็นนิทานพื้นบ้านของแถบตะวันออกเฉียงเหนือของญี่ปุ่นชื่อ “โทโนะโมะโนะกะตะริ” (遠野物語, 1912) งานเขียนชิ้นสำคัญของนักคติชนวิทยาชื่อ ยานากิตะ คุนิโอะ (柳田 国男, 1875-1962) โดยได้วาดภาพของมนุษย์ต่างๆ และใส่บทพูดที่แสดงความรู้สึกแบบมนุษย์ เขายังวาดตัวเองลงไปในฐานะนักเล่าเรื่อง และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนิทานเหล่านั้น การ์ตูนของมิสุกิเรื่องนี้นำเสนอแนวคิดทางพุทธศาสนา ความเชื่อเรื่องภูติผีที่สิงสถิตอยู่ตามธรรมชาติตามความเชื่อดั้งเดิมของญี่ปุ่น และยังสื่อถึงแนวคิดด้านการเกิดและตาย เวิร์กกรรมและภพชาติ แนวคิดเหล่านี้เกิดจากประสบการณ์ส่วนตัวของมิสุกิ ที่เคยผ่านความทุกข์ยากและความเป็นความตายเมื่อครั้งสงครามโลกครั้งที่สองมาแล้ว งานเขียนนี้สะท้อนการตีความนิทานพื้นบ้านใหม่ในบริบทของการ์ตูนที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของมิสุกิ

คำสำคัญ: โทโนะโมะโนะกะตะริ มิสุกิ ชิเกะรุ มนุษย์ การ์ตูน (มังงะ)

Humanness in the Nonhumans: Mizuki Shigeru's Tales of Tōno

Pat-on Phipatanakul

Faculty of Humanities, Srinakharinwirot University

Abstract

Mizuki Shigeru (1922-2015) was one of the great comic writers (manga artists) and was interested in history. His world-famous work is “Gegege no Kitarō”. In 2010, he wrote the comic book “Tales of Tōno, (Tōno Monogatari)” which were the folktales of north-eastern Japan, written by Yanagida Kunio (1875-1962). Shigeru drew many nonhumans, and added humanness and human emotional conversations to his work. He also drew himself as a storyteller and discussed his thinking about the tales in this book. This demonstrated his Buddhist beliefs, and also the *old beliefs* about the spirits of nature and the *supernatural* in Japan. Shigeru's Tales of Tōno represent beliefs about life and death, and retribution and rebirth, which came from his life enduring hardships during World War II. This literary work is a rewriting of folktales with the new meaning of Shigeru's style comics.

Keywords: Tales of Tōno (Tōno Monogatari), Mizuki Shigeru, nonhuman, comic (manga)

การเปรียบเทียบการใช้คำแทนตัวคุณชนนาในภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย: กรณีศึกษาในเรื่องสั้นญี่ปุ่นแปลไทย

ร้อยแก้ว สิริอาชา

นักวิชาการอิสระ

email: roykaew_s@yahoo.co.jp

บทคัดย่อ

บทความนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการใช้คำแทนตัวคุณชนนาในภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย โดยใช้คลังข้อมูลภาษาญี่ปุ่น-ไทยจากเรื่องสั้นญี่ปุ่นแปลไทยจำนวน 10 เรื่อง การวิเคราะห์แบ่งเป็นสองหัวข้อคือ จำนวนคำแทนตัวคุณชนนา และ ชนิดของคำแทนตัวคุณชนนา ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมภาษาญี่ปุ่นปรากฏการใช้คำแทนตัวคุณชนนายน้อยกว่าภาษาไทย โดยมีสาเหตุมาจาก ความแตกต่างของโครงสร้างไวยากรณ์ ความแตกต่างของประเภทการแสดงความสุภาพ และรูปประโยคที่เป็นธรรมชาติในแต่ละภาษา ในกรณีที่ปรากฏการใช้คำแทนตัวคุณชนนา สามารถแบ่งชนิดของคำแทนตัวคุณชนนาได้เป็น 1) สรรพนามบุรุษที่สอง 2) คำเรียกญาติ 3) ชื่อเฉพาะ 4) คำเรียกอาชีพหรือตำแหน่ง 5) คำเรียกสถานะ 6) คำนามอื่นๆ และเมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคู่แปลในภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่นพบว่าโดยส่วนใหญ่ในภาษาไทยใช้คำแทนตัวคุณชนนาชนิดเดียวกับภาษาญี่ปุ่น ส่วนกรณีที่ใช้ต่างชนิดกัน คำเรียกญาติเป็นชนิดของคำแทนตัวคุณชนนาที่มีความแตกต่างชัดเจนที่สุด

คำสำคัญ: คำแทนตัวคุณชนนา, การศึกษาเปรียบเทียบภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย, คลังข้อมูลภาษา

A Comparative Study of the Use of Address Terms in Japanese and Thai: A Case Study of Japanese Short Stories Translated into Thai

Roykaew Siriacha

Independent scholar

email: roykaew_s@yahoo.co.jp

Abstract

This paper aimed to study and compare the use of address terms in Japanese and Thai from a corpus based on 10 Japanese short stories and their Thai translation. The analysis was divided into two parts; the number of address terms, and the types of address terms. The results revealed that overall, the address terms were less frequently used in Japanese than in Thai. This pattern originates basically from the differences between the two languages in terms of grammatical structure, types of politeness, and natural expressions. On the other hand, when the address terms are present, the variation of address terms can be categorized into 6 types: 1) personal pronouns; 2) kinship terms; 3) proper nouns; 4) occupational or position titles; 5) status terms; and 6) other common nouns. Comparing the pairs of address terms in Japanese and Thai, it was found that the majority of the address terms were fairly similar—the most prominent difference was in the address terms for kinship.

Keywords: address terms, a comparative study of Japanese and Thai, corpus

ภาพลักษณ์ของกล้วยญี่ปุ่น (*Musa basjoo*) ในวรรณคดีโบราณ สำนวนสุภาษิต และ ตำนานเรื่องเล่าของญี่ปุ่น

สร้อยญา ชูโชติแก้ว

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

email: saranya.c@chula.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาพลักษณ์ของกล้วยในมุมมองของชาวญี่ปุ่น กล่าวคือศึกษาว่าชาวญี่ปุ่นพูดถึงกล้วยอย่างไรและใช้กล้วยในบริบทใดบ้าง โดยศึกษาค้นคว้าจากเอกสารที่เป็นลายลักษณ์อักษร เช่น วรรณคดี สำนวนสุภาษิต และบันทึกตำนานเรื่องเล่า จากการวิเคราะห์พบว่า สามารถแบ่งภาพลักษณ์ของกล้วยญี่ปุ่น (*Musa basjoo*) ออกเป็น 3 แบบ แบบแรกคือกล้วยในฐานะพืชศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นที่สิงสถิตของวิญญาณ ภาพลักษณ์นี้มีที่มาจากแนวคิดวิญญาณนิยมในวัฒนธรรมญี่ปุ่น แบบที่สองคือกล้วยในฐานะพืชที่เป็นสัญลักษณ์ของความเปราะบางและความไม่เที่ยงแท้แน่นอน ภาพลักษณ์นี้มีที่มาจากคำเปรียบเปรยในคัมภีร์พระพุทธศาสนาฝ่ายมหายานที่นำมาจากประเทศจีน และแบบสุดท้ายกล้วยในฐานะพืชที่เป็นสัญลักษณ์ของสิ่งหายากและงามดี ซึ่งภาพลักษณ์นี้เป็นลักษณะเฉพาะมีเพียงในวัฒนธรรมญี่ปุ่น โดยมีสาเหตุเกิดจากสภาพภูมิอากาศที่หนาวเย็นของประเทศญี่ปุ่นทำให้กล้วยมักจะไม่ค่อยออกดอกออกผล

คำสำคัญ: กล้วยญี่ปุ่น (*Musa basjoo*) วรรณคดีญี่ปุ่นโบราณ สำนวนสุภาษิตญี่ปุ่น ตำนานเรื่องเล่าญี่ปุ่น

The Perceptions of the Japanese Banana in Japanese Literature, Proverbs, and Folktales

Saranya Choochotkaew

Faculty of Arts, Chulalongkorn University

email: saranya.c@chula.ac.th

Abstract

This paper aims to study the perception of the Japanese banana plant (*musa basjoo*) from a Japanese perspective through written text analysis. Through the analysis of Japanese literature, it can be said that the perception of the Japanese banana plant in Japanese culture, and its subsequent appearance in proverbs and folktales, can be categorized into three types: as a spirit's residence (*yorishiro* 依代); as a metaphor to describe vulnerable and uncertain human life; and as a good omen and a symbol of rare opportunity. The first type comes from traditional animistic beliefs which are considered to be among the underlying principles of Japanese culture. The second type is based on phrases in Mahayana Buddhist sutras, and the third is based on the fact that it is a very rare opportunity to see Japanese banana bearing flowers and fruit because of the cold weather in Japan.

Keywords: Japanese banana (*musa basjoo*), Japanese literature, Japanese proverb, Japanese folktale

การศึกษาเปรียบเทียบหน่วยทางโครงสร้างที่แสดงการรับผลประโยชน์ในภาษาไทย
กับภาษาญี่ปุ่นระหว่างคำบุพบท “ให้” กับกริยาช่วย
「～てあげる / てくれる / てやる / てもら」

สลิลรัตน์ กวีจารุมงคล

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

email: Salilrat.K@chula.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์การแสดงการรับผลประโยชน์หรือบุญคุณของกริยา “ให้” ในภาษาไทย ที่ทำหน้าที่เป็นคำบุพบทในโครงสร้างประโยคที่ปรากฏกรรมรอง เปรียบเทียบกับการใช้กริยาช่วย 「～てあげる / てくれる / てやる / てもら」 ในภาษาญี่ปุ่นที่ใช้แสดงการรับผลประโยชน์หรือบุญคุณ โดยใช้ข้อมูลจากนวนิยายแปลญี่ปุ่น-ไทยและไทย-ญี่ปุ่น ผลการวิจัยเมื่อเปรียบเทียบจากการใช้ในสถานการณ์เดียวกันพบว่า ในสถานการณ์ที่ภาษาไทยใช้ “ให้” ที่ทำหน้าที่คำบุพบทใน “โครงสร้างแสดงกรรมรอง” “โครงสร้างแสดงการทำแทน” และ “โครงสร้างแสดงการเสนอความช่วยเหลือ” ภาษาญี่ปุ่นมีการใช้/ไม่ใช้กริยาช่วยในสัดส่วนที่แตกต่างกันตามข้อจำกัดทางโครงสร้างและการแสดง/ไม่แสดงการรับผลประโยชน์ สรุปได้ว่าความหมายของการแสดงการรับผลประโยชน์ในภาษาไทยเกิดจากบริบททางโครงสร้างอื่นในโครงสร้างประโยคที่ปรากฏกรรมรอง แตกต่างจากกริยาช่วยของภาษาญี่ปุ่นที่แสดงการรับผลประโยชน์จากการใช้กริยาช่วยโดยไม่จำเป็นต้องปรากฏร่วมกับคำช่วย เ

คำสำคัญ: กริยาให้ การรับผลประโยชน์ คำบุพบท กริยาช่วย นวนิยายแปล

A Comparative Study of Structural Units Expressing the Beneficent Meaning between the Thai Preposition “hây” and the Japanese Auxiliary Verbs “-te ageru/te kureru/te yaru/te morau”

Salirat Kaweejarumongkol

Faculty of Arts, Chulalongkorn University

email: Salirat.K@chula.ac.th

Abstract

The aim of this research was to analyze and compare the difference in using the beneficent meaning of the Thai preposition “hây” with the use of the Japanese auxiliary verbs meaning giving and receiving “-te ageru / te kureru / te yaru / te morau.” The data were derived from both Japanese novels with Thai translations and Thai novels with Japanese translations. The results revealed that in the same situations, the Thai preposition “hây” was used in a dative construction, a deputative construction, or an offer construction. On the other hand, the Japanese auxiliary verbs “-te ageru / te kureru / te yaru / te morau” were used in various proportion based on the structural language restrictions and the expression of the beneficent meaning in sentences. Thus, the function of the Thai preposition “hây” expressing the beneficent meaning depended on the structural and contextual sentences in the dative construction. This is different from the Japanese auxiliary verbs in that they can express this meaning without collocating with the particle “ni.”

Keywords: giving verbs, beneficent meaning, prepositions, auxiliary verbs, translated novels

ความเชื่อเกี่ยวกับเทพเจ้าที่มีอิทธิพลต่อชนชั้นนักรบและความสัมพันธ์นายบ่าว ในนิยายสงครามสมัยกลางของญี่ปุ่น

สุภา ธีรกิตติกุล

สาขาวิชาวัฒนธรรมและวรรณคดีญี่ปุ่น ภาควิชาภาษาตะวันออก

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

email: prussapa@hotmail.com

บทคัดย่อ

ในสมัยคะมะกุระ-มุโระมะชิหรือสมัยกลางของญี่ปุ่นเป็นสมัยที่นักรบเรื่องอำนาจเกิดการรบราฆ่าฟันซึ่งสะท้อน
สังกรรมของความไม่เที่ยงของชีวิต โดยจุดเริ่มต้นของเรื่องราวการรบพุ่งที่ถ่ายทอดเป็นนิยายสงครามนั้นมาจากการ
ต่อสู้แย่งชิงอำนาจที่เกิดขึ้นระหว่างกลุ่มนักรบผู้มีอำนาจ 2 ตระกูลใหญ่ อันได้แก่ ตระกูลเฮอิเกะ (平家)
กับตระกูลเก็นจิ (源氏) ในช่วงปลายสมัยเฮอันมาจนกระทั่งถึงช่วงต้นของสมัยคะมะกุระ ความขัดแย้งดังกล่าว
ถูกนำมาถ่ายทอดเป็นนิยายสงครามเรื่องเด่น 3 เรื่อง ได้แก่ เฮอิเกะ โมะโนะงะตะริ โชะงะ โมะโนะงะตะริ
และ กิเกะอิกิ จนในที่สุดมินะโมะโตะ โนะ โยะริโตะโมะได้ขึ้นมาเป็นผู้นำรัฐบาลทหารคนแรกของญี่ปุ่น อีกทั้ง
เขายังมีกองทัพนักรบอันเกรียงไกรในการรบตามคำบัญชาการของโยะริโตะโมะ นอกจากนี้ภาพความยิ่งใหญ่
ของโยะริโตะโมะนั้นยังประกอบสร้างมาจากการใช้ความเชื่อต่างๆ ผลักดันและสนับสนุนด้วยเช่นกัน งานวิจัย
ฉบับนี้จึงมุ่งเน้นการศึกษาความเชื่อที่ปรากฏในเรื่องเพื่อสะท้อนแนวความคิดของกลุ่มนักรบที่มีต่อโชกุนโยะริ
โตะโมะในนิยายสงครามทั้ง 3 เรื่อง จากการศึกษาพบว่าความเชื่อเกี่ยวกับเทพเจ้าและพระพุทธศาสนา
โดยเฉพาะความเชื่อเกี่ยวกับเทพอะชิมันดะอิโอะซะซะทซุ นั้นมีส่วนช่วยในการส่งเสริมภาพลักษณ์อันเกรียงไกร
ของโยะริโตะโมะว่าได้รับการสนับสนุนจากเทพเจ้า อีกทั้งความเชื่อเกี่ยวกับความฝันยังเป็นเสมือนนิมิตอันดีที่
เกิดขึ้นเพื่อสร้างความชอบธรรมในการต่อต้านตระกูลเฮอิเกะ และการขึ้นมาเรืองอำนาจของโยะริโตะโมะ

คำสำคัญ: เฮอิเกะ โมะโนะงะตะริ โชะงะ โมะโนะงะตะริ กิเกะอิกิ มินะโมะโตะ โนะ โยะริโตะโมะ
เทพอะชิมันดะอิโอะซะซะทซุ ความเชื่อ ความฝัน

The Beliefs about Gods that Influenced Master-retainer Relations in Japanese Medieval War Tales

Suwapa Theerakittikul

Department of Eastern Languages, Faculty of Arts, Chulalongkorn University

email: prussapa@hotmail.com

Abstract

This paper depicts the reasons behind Shōgun Yoritomo's likeness in relation to the Kamakura-Muromachi period or Middle Ages of Japan, a period in which Samurai warriors fought and killed one another and reflected on the impermanence of life. The story of warfare began as a collection of novels that outlined the power struggle between two powerful warrior clans, the Heike clan (平家) and the Genji clan (源氏), from the late Hei-an period until the beginning of the Kamakura period. The conflicts are depicted in three prominent tales of war: *Heike monogatari*, *Soga monogatari*, and *Gikeiki*. Finally, aided by his mighty army of warriors, Minamoto Yoritomo or Genji became the first shōgun or leader of the newly-created Japanese military government. Images of Shōgun Yoritomo's perceived greatness were taken from various beliefs. Therefore this paper draws information from the three tales of war and other sources in order to capture the ideas held by groups of warriors towards Shōgun Yoritomo and to reconstruct his likeness based on the research. The research reveals that beliefs about gods and Buddhism, especially beliefs about the god Hachiman Daibosatsu, helped to promote the majestic and god-like image of Shōgun Yoritomo as being supported by the gods. In addition to his likeness, the research reveals beliefs about dreams and how they relate to justifying the ascension of Shōgun Yoritomo in relation to the resistance of the Heike clan.

Keywords: *Heike monogatari*, *Soga monogatari*, *Gikeiki*, Minamoto Yoritomo, Hachiman Daibosatsu, beliefs, dream.

บทบาทของความฝันใน บันทึกชะระฉินะ

อรรธยา สุวรรณระดา

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

email: attaya_s@hotmail.com

บทคัดย่อ

บันทึกชะระฉินะ (更級日記) เป็นบันทึกการเดินทางและบันทึกเกี่ยวกับชีวิตของผู้เขียน เขียนขึ้นราว ค.ศ. 1060 ไม่ทราบชื่อผู้เขียน ทราบแต่ว่าผู้เขียนเป็นธิดาของขุนนางชื่อซุงะวะระะ โนะ ทะกะซุเอะ (菅原孝標) ในบันทึกชิ้นนี้ ผู้เขียนมักเล่าเกี่ยวกับความฝันของตนเองและของคนอื่นอยู่หลายครั้ง บทความวิจยชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับบทบาทของความฝันที่มีต่อชีวิตของผู้เขียนใน บันทึกชะระฉินะ ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจเกี่ยวกับความเชื่อในเรื่องความฝันของคนญี่ปุ่นสมัยเฮอัน จากการศึกษาพบว่า ความเชื่อที่ว่า สิ่งศักดิ์สิทธิ์จะมาชี้แนะให้แก่ผู้มีจิตศรัทธาในความฝันทำให้ผู้คนสมัยนั้นเชื่อว่าความฝันสามารถทำนายทายทักสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และยังช่วยชี้แนะให้ทราบเกี่ยวกับอดีตชาติได้ ความฝันยังมีบทบาทเป็นที่พึ่งทางใจและช่วยสร้างความหวังในชีวิต

คำสำคัญ: บันทึกชะระฉินะ ธิดาของซุงะวะระะ โนะ ทะกะซุเอะ ความฝัน

The Role of Dreams in *Sarashina Nikki*

Attaya Suwanrada

Faculty of Arts, Chulalongkorn University

email: attaya_s@hotmail.com

Abstract

Sarashina Nikki is a diary about the author's journey and her life, written around 1060 A.D. by an author known only as the daughter of Sugawara no Takasue. In this diary, the author often talks about her dreams and other people's dreams many times. This article aims to study the role of dreams in the author's life in *Sarashina Nikki*. It is hoped that this study will help in the understanding of the Japanese people's belief about dreams during the Heian period. From the study, the belief that the sacred manitou will come to give guidance to the believer in a dream caused the people of that period to believe that dreams can predict what will happen in the future and can help a person know about his or her former life. It is also suggested that dreams play a role as a spiritual anchor and help to create hope in life.

Keywords: *Sarashina Nikki*, the daughter of Sugawara no Takasue, dreams

Buddhist Image Carvers in Modern and Contemporary Japan:

Matsuhisa Hōrin's view of the identity of *busshi*

Alin Gabriel Tirtara

Graduate School of Language and Culture, Osaka University

email: alin.tirtara@yahoo.com

Abstract

This paper investigates the thinking of modern Buddhist image makers (Jp. 仏師 *busshi*) by focusing on the *Dai-busshi* Matsuhisa Hōrin (1901-1987), who can be considered one of the most important modern representatives of this traditional occupation. In doing so, we pursued two main tasks. The first was to place Matsuhisa in a historical context and to identify the main sources and influences on his ideas regarding art, religion, and Japanese identity that lie at the basis of his thinking. These are the ideas that helped Matsuhisa construct an image of Japanese culture in opposition to Western culture on the one hand, and of Japanese Buddhist sculpture in opposition to Western sculpture, on the other. The second task was to shed light on how Matsuhisa linked the identity of *busshi* with the need to protect and pass down to the next generation what he regarded as Japanese culture and sculpture, and also on how he portrayed Buddhist image carving as a religious experience that can ultimately lead to the discovery of one's inner Buddha nature (Jp. 仏性).

Thus, it became clear that, reflecting the more general discourse that emphasized Japanese-occidental dualism, Matsuhisa stressed the idea that Japan should act as the protector of the “spiritual civilization” of the East, centered around the idea of “selflessness,” which he regarded as being superior to the “material civilization” of the West, which focuses on the “self.” Further, Japanese Buddhist statues, he argued, were a symbol of this superiority, and therefore he considered himself to be guided by the Buddha to advocate this truth through ensuring the continuity of the Japanese Buddhist image carving tradition.

Keywords: Matsuhisa Hōrin, Buddhist image carvers, traditional occupation,
Japanese-occidental dualism

Iwaya Sazanami's Views on Children's Literature and Education as Tools for Nation-Building

Lisa Maria Sara Anna Beké

Graduate School of Language and Culture, Osaka University

email: beke.lisa@gmail.com

Abstract

Japan's father of children's literature, Iwaya Sazanami (1870-1933), was born at the beginning of the Meiji era, a period in which Japan aimed to redefine itself as a modern nation-state. Sazanami regarded children as "the nation's citizens of the future" and believed their education to be an important indicator of a country's level of civilization. He was convinced that school was not the only place where children should be educated; so were the home and society. Where did Sazanami position children's literature within this triad of education? This research sheds light on Sazanami's views on children's literature and its educational function during this time of nation-building. We examine his theoretical texts, as well as a practical application of his ideas: his series of readers for small children (*Yōnen Dokuhon*) on both Japan's and the world's history, geography, and important men, published around the turn of the 20th century. We find that Iwaya Sazanami believed children's "national education" should foster not only knowledge and morality, but also willpower. He based his ideas on Spencer's educational theory of intellectual, moral, and physical education, but adapted physical education to fit 1) the framework of children's literature and 2) Japan's need for nation-building. He considered willpower essential when striving for a place among the great powers.

Keywords: Iwaya Sazanami, Japanese children's literature, education, Meiji period, modern nation-state

Memo

บทคัดย่อภาษาไทย-ภาษาอังกฤษ

บทความวิชาการที่นำเสนอใน
การประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 13
สมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย

วันที่ 15 พฤศจิกายน 2562

(เรียงลำดับตามตัวอักษรของรายชื่อผู้เขียนบทความ)

กลวิธีการสื่อสารและความตระหนักรู้สำนวนขอร้อง ภาษาญี่ปุ่นของมัคคุเทศก์ชาวไทย

กมลลาสน์ กิตินันท์วัฒนา

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

email: Usadagon_k@hotmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้โครงสร้างและรูปแบบกลวิธีของสำนวนขอร้องของมัคคุเทศก์ภาษาญี่ปุ่นชาวไทยในสถานการณ์จริง โดยใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพและปริมาณ ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างมัคคุเทศก์รวม 10 คน ด้วยการบันทึกเสียงและเก็บข้อมูลจากมัคคุเทศก์ 15 คน ด้วยการทำแบบสอบถาม แบ่งสถานการณ์ตามปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ภาษาสุภาพ กล่าวคือ ปัจจัยภาระงานน้อย ปัจจัยผลประโยชน์ร่วมกันของผู้พูดและผู้ฟัง ปัจจัยอายุ ปัจจัยสถานการณ์ทางการ และปัจจัยความสนิทสนม โดยกำหนดสถานการณ์ดังนี้ 1) ขอร้องให้ช่วยเขียนใบประเมิน 2) ขอร้องอย่าลืมของบนรถ 3) ขอร้องให้ตรวจสอบพาสปอร์ต 4) ขอร้องให้ตั้งแถวรอ 5) ขอร้องให้รอรถจอด 6) ขอร้องให้ผู้สูงอายุกล่าวอีกครั้ง 7) ขอร้องลูกค้าที่เป็นเด็กชั้นประถมศึกษาให้กลับนั่งที่ของตน 8) ขอร้องลูกค้าสนิทให้เปลี่ยนที่กับลูกค้าที่ป่วยในการบันทึกเสียง พบข้อมูลในสถานการณ์จริงในกรณี 1) 2) 3) และ 4) เท่านั้น ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ภาษาสุภาพในสำนวนขอร้องของมัคคุเทศก์คือ 1) ปัจจัยภาระงานต่อผู้ฟัง ประโยชน์น้อยต่อผู้ฟังในสถานการณ์ที่ 1 พบว่า มัคคุเทศก์คำนึงถึงความสะดวกมากในการเลือกใช้โครงสร้างมากกว่ารูปแบบกลวิธีของประโยคขอร้องหลัก ผลของการบันทึกเสียงตรงกับแบบสอบถาม 2) ปัจจัยภาระน้อยต่อผู้ฟัง มีประโยชน์มากต่อผู้ฟังและมีความเป็นทางการในสถานการณ์ที่ 2 พบว่า มัคคุเทศก์เลือกแสดงความสุภาพที่โครงสร้างมากกว่ารูปแบบกลวิธีประโยคขอร้องหลัก ในสถานการณ์ที่ 2 ผลของการบันทึกเสียงตรงกับแบบสอบถาม แต่ในสถานการณ์ที่ 3 มีผลที่แตกต่างกัน กล่าวคือในแง่ของโครงสร้างประโยค ที่พบว่าผลจากการบันทึกเสียงมีการใช้โครงสร้างประโยคหลักมากที่สุด ในขณะที่ผลของแบบสอบถามพบว่ามีโครงสร้างประโยคเสริมหน้าก่อนประโยคขอร้องหลักมากที่สุด 3) ปัจจัยภาระมากต่อผู้ฟัง มีประโยชน์ทั้งสองฝ่ายดังในสถานการณ์ที่ 4 พบว่า มัคคุเทศก์คำนึงถึงความสะดวกมากในการเลือกใช้โครงสร้างมากกว่ารูปแบบกลวิธีของประโยคขอร้องหลัก ผลของการบันทึกเสียงตรงกับแบบสอบถาม 4) ปัจจัยภาระมากต่อผู้ฟัง มีประโยชน์มากต่อผู้ฟัง ในสถานการณ์ที่ 5 มัคคุเทศก์คำนึงถึงความสะดวกมากในการเลือกใช้โครงสร้างมากกว่ารูปแบบกลวิธีของประโยคขอร้องหลัก 5) ปัจจัยภาระน้อยต่อผู้ฟัง มีประโยชน์มากต่อผู้ฟังและปัจจัยอายุน้อยในสถานการณ์ที่ 6 และ 7 มัคคุเทศก์เลือกแสดงความสุภาพที่โครงสร้างมากกว่ารูปแบบกลวิธีประโยคขอร้องหลัก 6) ปัจจัยภาระมากต่อผู้ฟัง ประโยชน์น้อยต่อผู้ฟังและเรื่องของความสนิทในสถานการณ์ที่ 8 มัคคุเทศก์ชาวไทยแสดงความสุภาพผ่านโครงสร้างในประโยคขอร้องเท่ากันกับรูปแบบกลวิธี ในภาพรวม สรุปได้ว่า ทุกสถานการณ์ข้างต้นมัคคุเทศก์เลือกใช้โครงสร้างที่สุภาพมากกว่าใช้รูปแบบกลวิธีของประโยคขอร้องหลักที่สุภาพ

คำสำคัญ: สำนวนขอร้อง, ความสะดวก, มัคคุเทศก์, ปัจจัย, โครงสร้างประโยค, รูปแบบกลวิธี

A Study of Communication Strategies on Japanese Request Expressions of Thai Tourist Guides

Kamalas Keeratinanwatthana

Faculty of Liberal Arts, Thammasat University

email: Usadagon_k@hotmail.com

Abstract

The objective of this research is to study the use of request expressions of Thai Japanese guides in real situations. Using both qualitative and quantitative methods, the researcher collected voice recordings of 10 guides and administered a questionnaire to 15 guides. For this investigation, eight situations were chosen in relation to factors affecting the use of polite language, namely heavy-light burden to the listener; mutual benefit of the speaker and the listener; age; formality; and intimacy. These situations were namely: 1) requesting customers to fill out questionnaires, 2) requesting customers not to leave anything in the bus, 3) requesting customers to check their passport, 4) requesting customers to form a line, 5) requesting customers in need of a toilet to wait for the next stop, 6) requesting elderly customers to repeat what they have said, 7) asking customers who were primary school children to return to their seats, and 8) asking customers who they had a good relationship with to change places with sick customers. In the data from the recordings, only situations 1-4 were found. The study found five combinations of factors affecting the use of polite language in requests. 1) *High burden and low benefit for the listener*: In the first situation, it was found that the tour guide relied more on structure than strategies in conveying politeness in their requests. This was found to be the case in the data from both the audio recordings and the questionnaires. 2) *Low burden and high benefit for the listener and high formality*: In the second situation, it was found that the tour guide chose to show politeness through the structure than the strategy of the main request, with the data from the recordings matching that from the questionnaires. However, the results from the third situation appeared not to follow the same pattern in terms of sentence structures. That is, in the audio recordings, the main sentence structure was used the most, while the results of the questionnaires showed that the structure of adjunct sentences before the main requests was used the most. 3) *Heavy burden on the listener and mutual benefit of the speaker and the listener*: In situation 4, it was found that the tour guides chose to convey politeness through sentence structure more than through the strategy of the main request. The data from the audio recordings and from the questionnaires matched for this category. 4) *Heavy burden and high benefit for the listener*: In the fifth situation, the tour guides gave more weight to the structure rather than the strategy of the main request in conveying politeness. 5) *Low burden and high benefit for the listener and ages*: In the sixth and seventh situations, the tour guides relied more on the structure than the strategy of the main request in conveying politeness. 6) *Heavy burden and low benefit for the listener and high level of intimacy*: In the eighth situation, the Thai guides showed politeness through the structure of the request and the strategy in main sentence in equal measure. In general, it can be concluded that in all the situations above, the tour guides gravitated towards polite structures rather than the politeness strategy of the main request.

Keywords: request expressions, politeness, guides, factors, sentence structure, strategy

ร้านกาแฟในฐานะ “Third place” กับการพัฒนาท้องถิ่น : กรณีศึกษา พื้นที่เกียวโตคาวาระมะจิ (จากพื้นที่ย่านคาวาระมะจิถึงย่านคาราซิมะ)

คมพัชญ์ สิริอิวัตน์

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

email: kompat.siriatiwat@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของร้านกาแฟในฐานะพื้นที่ที่สามหรือ “Third Place” ในเมืองเกียวโตซึ่งเป็นแหล่งเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ มีวัฒนธรรมโบราณและได้รับการอนุรักษ์มานาน พื้นที่ Third Place นั้นเป็นพื้นที่ที่ผู้คนสามารถใช้ร่วมกับผู้อื่นหรืออาจใช้ส่วนตัวได้โดยไม่มีเวลาจำกัด ร้านกาแฟเป็นสถานที่หนึ่งจัดเป็นพื้นที่ Third Place มีอยู่ตามแต่ละพื้นที่ทั่วประเทศญี่ปุ่น มีบทบาทต่อชีวิตประจำวันของผู้คน มีการบริหารร้านและการบริการที่หลากหลายไปตามกาลเวลา นอกจากนี้ยังพบว่า งานวิจัยที่เกี่ยวกับร้านกาแฟนั้นมีความเกี่ยวข้องกับเรื่องการพัฒนาท้องถิ่นมีอยู่จำนวนมาก เกียวโตคาวาระมะจิ (京都の河原町) นั้นมีจุดเด่นคือ เป็นจุดศูนย์กลางของเมืองเกียวโตอีกทั้งเป็นสถานที่ท่องเที่ยว ทำให้มีผู้คนต่างมารวมตัวกันจำนวนมาก วัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้ คือ ศึกษาว่าร้านกาแฟนั้น นอกจากจะเป็นสถานที่ในการมาดื่มกาแฟแล้ว มีบทบาทอื่นๆ ต่อพื้นที่อย่างไร และสามารถเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาท้องถิ่นหรือไม่ สรุปได้ว่า ร้านกาแฟในเกียวโตคาวาระมะจิไม่เพียงแต่เป็นพื้นที่ในการดื่มกาแฟเพียงเท่านั้น ยังมีบทบาทหน้าที่หลายอย่างเช่นกัน อาทิ การสนทนาภายในร้าน การบริการเครื่องดื่มด้วยเทคนิคที่หลากหลาย เป็นสถานที่ที่ผู้คนมารวมตัวกัน และยังมีบริการในการสนับสนุนการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้คน ในด้านการพัฒนาท้องถิ่น ร้านกาแฟมีบทบาทเป็นสถานที่รวมตัวของทุกคนทั้งที่อาศัยอยู่มานานและผู้คนสมัยใหม่ ทำให้เกิดเครือข่ายภายในพื้นที่ อีกทั้งเป็นสถานที่สำคัญสำหรับแผนการส่งเสริมการท่องเที่ยวเข้ามาด้วย

คำสำคัญ: ร้านกาแฟญี่ปุ่น วัฒนธรรมกาแฟญี่ปุ่น การพัฒนาท้องถิ่น พื้นที่ที่สาม (Third place) แนวคิดทุนทางสังคมเกียวโตคาวาระมะจิ

The Regional Revitalization through Coffeehouses as a “Third Place”: A Study Taking Kyoto’s Kawaramachi (from Kawaramachi- dōri to Karasuma- dōri) as an Example

Kompat Siriatiwat

Faculty of Humanities, Srinakharinwirot University

email: kompat.siriatiwat@gmail.com

Abstract

The city of Kyoto in Japan is a city where traditional culture flourishes and where its historical background is well preserved. Within this city, many so-called kissaten (coffeehouses) can be found. In this paper, the role that these kissaten (classified as a third place) have fulfilled within this region is the central theme. This so-called third place, which functions as a place for people to freely spend their time in a private sphere while being in a public space, can be considered as an essential element within society. These kissaten, which are representative of the concept of third place, have spread throughout Japan and in order to meet the needs of people’s daily lives, overtime a variety of business models and unique services have come into existence. Furthermore, referring to prior research addressing this topic, the correlation between the emergence of these coffeehouses and urban development/regional revitalization is often mentioned. Kawaramachi (河原町), the region of Kyoto that has been taken as the target location in this research, is located in the center of Kyoto and serves as a sightseeing spot, thus is a place in which Japanese people as well as foreigners tend to congregate. It is for this reason that this region was selected for study. Additionally, except for drinking coffee, the role that these coffeehouses can potentially play within this region (e.g. regional revitalization) is taken up in this research. In this way, the coffeehouses in Kyoto’s Kawaramachi not only provide customers with a relaxing environment for drinking coffee, but also serve many other purposes as well, for example, the provision of a place that can be used for communication, offering customers high quality coffee by using various technologies and techniques, and bringing people together and fulfilling a wide range of other services that are useful in daily life. From the perspective of regional revitalization, the social network of people is strengthened due to the fact that this region has existed for a long time, as well as new communities. In conclusion, this paper shows that mainly by providing services during the morning period, Kawaramachi’s kissaten have successfully benefited the regional revitalization of Kyoto by fulfilling the needs of early morning sightseeing tourists.

Keywords: Japanese café (Kissaten) culture, Japanese coffee culture, regional revitalization, third place, socail capital, Kyoto’s Kawaramachi

ผลกระทบของปรากฏการณ์พาวเวอร์สปอตบูม ต่อความเชื่อและพฤติกรรมการไปศาลเจ้าของหญิงสาวชาวญี่ปุ่น

จิรัชญา ปันทนา

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

puntana.jiratchaya@gmail.com

บทคัดย่อ

ช่วงปลายศตวรรษที่ 20 ความคิดแบบ“ลัทธินิวเอจ”ซึ่งมีพื้นฐานความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องจิตวิญญาณถูกพัฒนาขึ้นในโลกตะวันตก ส่งผลให้ความเชื่อทางศาสนาทั่วโลก รวมทั้งในประเทศญี่ปุ่นเปลี่ยนแปลงไป ความเชื่อของคนต่อศาสนาดั้งเดิมลดน้อยลง และมีแนวโน้มที่จะหลุดออกจากกรอบขนบทางศาสนาที่เคร่งครัดกลายมาเป็นศาสนาที่มีความลื่นไหล ขึ้นอยู่กับตัวปัจเจกมากขึ้น ซึ่งแนวความคิดนี้เป็นตัวขับเคลื่อนให้ปรากฏการณ์พาวเวอร์สปอตเกิดขึ้นในประเทศญี่ปุ่น หลังจากนั้นในช่วงปี ค.ศ. 2010 ปรากฏการณ์นี้ได้ถูกจับตามองจากสื่อมวลชน และถูกพูดถึงบนสื่อแขนงต่าง ๆ โดยมีกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้หญิงช่วงวัย 20 ถึง 40 ปี หลังจากนั้นพบว่าผู้หญิงสาวที่ไปสักการะที่วัดและศาลเจ้าเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ทางด้านศาลเจ้าเองก็มีการยกพาวเวอร์สปอตขึ้นมาเพื่อปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ให้เข้าถึงได้ง่ายขึ้น ดังนั้นงานวิจัยเล่มนี้จึงมุ่งตอบคำถามว่าปรากฏการณ์พาวเวอร์สปอตบูมส่งผลต่อความเชื่อทางศาสนาและพฤติกรรมการไปศาลเจ้าของผู้หญิงชาวญี่ปุ่นวัย 20 ถึง 40 ปีได้อย่างไร โดยเน้นความสัมพันธ์ระหว่างศาลเจ้า สื่อมวลชน และหญิงสาวชาวญี่ปุ่นที่ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางความเชื่อและพฤติกรรมดังที่ปรากฏในปัจจุบัน

คำสำคัญ: พาวเวอร์สปอต สปิริชวล ศาสนา สื่อมวลชน ผู้หญิงญี่ปุ่น

The Effects of the “Power Spot” Phenomenon on Young Japanese Women’s Behaviour and Faith

Jiratchaya Puntana

Faculty of Arts, Chulalongkorn University

email: puntana.jiratchaya@gmail.com

Abstract

During the 1960s, New Age thinking—a spiritual belief—developed in the Western world, resulting in a change in religious beliefs all over the globe, including Japan. People’s traditional beliefs toward religions declined and tended to break out of rigid, religious conventions and became “fluid religions,” depending more on the individuals than traditional beliefs. This movement contributed to the emergence of the power spot phenomenon in Japan. In 2010, this phenomenon was viewed and discussed in a variety of media, targeting women aged 20 to 40 years. Thereafter, women that went to pay homage at temples and shrines increased dramatically. The shrines have also been rebranded as Power Spots to make them more accessible. Hence, this research aims at clarifying how the boom of the Power Spot has had an impact on religious beliefs and the behavior of visiting shrines in Japan, with Japanese women aged 20 to 40 years as the informants. Emphasis is placed on the relations among the shrines, the mass media, and the Japanese women that have contributed to the changes in beliefs and behavior that can be seen nowadays.

Keywords: power spot, spiritual, religious, mass media, Japanese women

ทัศนคติของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนการสอนร่วมระหว่างผู้สอนชาวไทยและชาวญี่ปุ่น ในรายวิชาการฟัง-พูดภาษาญี่ปุ่นขั้นต้น

ภรณ์ีย์ พินันโสติติกุล และ Yumiko Yamamoto

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

email: poranee.p@arts.tu.ac.th; sawadeeyumiko@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยในรายวิชาการฟัง-พูดภาษาญี่ปุ่นระดับขั้นต้นกรณีการจัดการเรียนการสอนร่วมระหว่างผู้สอนชาวไทยและผู้สอนชาวญี่ปุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยที่เคยมีประสบการณ์การเรียนรายวิชาการฟัง-พูดภาษาญี่ปุ่นแบบสอนร่วมระหว่างผู้สอนชาวไทยและชาวญี่ปุ่น จำนวน 74 คน ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล ผลการศึกษาพบว่า 1. โดยรวมผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนร่วมของของอาจารย์ชาวไทยและชาวญี่ปุ่นในระดับ “มาก” 2. ในรายวิชาการฟัง-พูดภาษาญี่ปุ่น 1 ผู้เรียนส่วนใหญ่คาดหวังให้การสอนร่วมระหว่างผู้สอนชาวไทยและชาวญี่ปุ่นสัดส่วน 50:50 และ 3. ผู้เรียนมีความคาดหวังสูงต่อการเป็นผู้สอนในรายวิชาการฟัง-พูดภาษาญี่ปุ่น โดยคาดหวังจากผู้สอนชาวญี่ปุ่นสูงในเรื่องการเป็นตัวอย่างเป็นการออกเสียง และคาดหวังจากผู้สอนชาวไทยมากในเรื่องการสร้างความรู้เข้าใจในการใช้ภาษาให้แก่ผู้เรียน นอกจากนี้คาดหวังสูงต่อทั้งผู้สอนชาวไทยและผู้สอนชาวญี่ปุ่นในการเป็นแรงผลักดันให้ผู้เรียนกล้าใช้ภาษาญี่ปุ่น ผลการศึกษายังแสดงให้เห็นว่าความแตกต่างเรื่องกลุ่มสังกัดของผู้เรียนอันได้แก่กลุ่มนักศึกษาวิชาเอกที่มีพื้นฐานความรู้ภาษาญี่ปุ่นก่อนเข้ามหาวิทยาลัย กลุ่มนักศึกษาวิชาเอกที่ไม่มีพื้นฐานความรู้ภาษาญี่ปุ่นก่อนเข้ามหาวิทยาลัย และกลุ่มนักศึกษาวิชาโทมีผลต่อความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถในการสื่อสารภาษาญี่ปุ่นของตนเองในอนาคต และความคาดหวังในเรื่องสัดส่วนผู้สอนในรายวิชาการฟัง-พูดตัวถัดไป

คำสำคัญ: ทัศนคติ ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทย การสอนร่วม การฟัง-พูด

Thai Students' Attitudes toward Co-Teaching between Thai Teachers and Japanese Teachers: the Case of a Conversation Class for Beginners

Poranee Pinunsottiul and Yumiko Yamamoto

Faculty of Liberal Arts, Thammasat University

email: poranee.p@arts.tu.ac.th; sawadeeyumiko@gmail.com

Abstract

The objective of this research was to study the attitudes of Thai learners in a beginner's Japanese conversation class. The population of the study was enrolled in the course Listening-Speaking I, which implemented co-teaching between Thai teachers and Japanese teachers. Data were collected using questionnaire with 74 students. The results revealed that the learners had positive attitudes toward the concept of co-teaching. As ideal ratio of Thai teachers to Japanese teachers delivering instruction for the course Listening-Speaking I, the ratio 50:50 was most selected compared with the ratio 100:0, 75:25, 25:75, and 0:100. The findings demonstrated the learners' beliefs and preferences toward Thai teachers and Japanese teachers. The learners expected the Japanese teachers to be a good pronunciation role model while they expected the Thai teachers to provide a better understanding of language usage. Both the Thai teachers and Japanese teachers had an essential role in encouraging the learners to be motivated to learn the language and to practice it. The results also showed differences in learners' attitudes toward self-expectations of communication skills between student groups, the experienced major students, the inexperienced major students, and the non-major students.

Keywords: attitudes, Thai learners of Japanese, co-teaching, conversation

การวิเคราะห์ปัญหาด้านการใช้ภาษาญี่ปุ่นที่พบในการฝึกงาน: กรณีศึกษาผู้เรียนวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น

วราลี จันทโร และ ธนภัส สนธิรักษ์

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

email: swaralee@hotmail.com; tanapats.ku@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ปัญหาด้านการใช้ภาษาญี่ปุ่นที่พบในการฝึกงาน โดยมีกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้เรียนวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นชาวไทยจำนวน 26 คน วิธีการเก็บข้อมูลแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ การใช้แบบสอบถามเพื่อสำรวจภาพรวมของปัญหาด้านการใช้ภาษาญี่ปุ่น และการสัมภาษณ์เพื่อให้ทราบรายละเอียดของสถานการณ์ที่เกิดปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม ผลการศึกษพบว่า ในบรรดาทักษะการใช้ภาษาญี่ปุ่น กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่ประสบปัญหาการใช้คำศัพท์ ได้แก่ “คลังคำศัพท์เฉพาะทางที่ใช้ในการปฏิบัติงาน” (ร้อยละ 100) ตามด้วย “การเลือกคำศัพท์ให้เหมาะสมกับสถานการณ์” (ร้อยละ 92.31) ในขณะที่ “การฟังภาษาถิ่นได้เข้าใจ” (ร้อยละ 84.62) ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มปัญหาทักษะการฟังเป็นปัญหาลำดับรองลงมา นอกจากนี้ ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ยังสะท้อนให้เห็นว่า แม้กลุ่มเป้าหมายจะสามารถประยุกต์ใช้ความรู้จากในชั้นเรียนเพื่อการสื่อสารทั่วไปได้ แต่เมื่ออยู่ในสถานการณ์การทำงานที่ซับซ้อน กลุ่มเป้าหมายกลับประสบปัญหาด้านการใช้ภาษาญี่ปุ่นอันเนื่องมาจากข้อจำกัดของการเรียนการสอนภายในชั้นเรียนที่ไม่สามารถครอบคลุมเนื้อหาเชิงธุรกิจได้อย่างเพียงพอ

คำสำคัญ: ปัญหาด้านการใช้ภาษาญี่ปุ่น การฝึกงาน ผู้เรียนวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น

An Analysis of the Problems of Japanese Language Use during an Internship Program: a Case Study of Students Majoring in the Japanese Language

Waralee Juntaro and Tanapat Sontirak

Faculty of Humanities, Kasetsart University

email: swaralee@hotmail.com; tanapats.ku@gmail.com

Abstract

This study aims to analyze the problems concerning Japanese language use that occurred during an internship program. The target group was 26 Thai students majoring in the Japanese language. Data were collected using 2 methods: questionnaires in order to obtain a general picture of the problems concerning Japanese language usage and an interview session to probe the details of the situations in which those problems occurred. The results showed that the target group mostly had problems with “lexicon of technical terms” (100%), “choice of words appropriate for the situation” (92.31%), and “dialect listening comprehension” (84.62%). Furthermore, the data from the interview session revealed that while the target group was capable of general communication by applying what they had learnt in the classroom, they found it difficult to use the Japanese language efficiently when engaged in complex working situations due to the lack of business-related contents that were not sufficiently covered in the classroom.

Keywords: Problems of Japanese language use, internship program, students majoring in the Japanese language

พระราชกรณียกิจของสมเด็จพระจักรพรรดิอากิฮิโตะ:

รูปแบบการเปลี่ยนแปลงและลักษณะเด่น

สรวิศ จินาณรงค์

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

email: sjmanagun@gmail.com

บทคัดย่อ

หลังจากที่ญี่ปุ่นแพ้สงครามโลกครั้งที่ 2 ในปี 1945 สถานะของจักรพรรดิญี่ปุ่นถูกเปลี่ยนให้ไร้อำนาจและต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐบาล โดยไม่สามารถปฏิบัติภารกิจได้เพียงตามการขึ้นาของรัฐบาล อย่างไรก็ตาม สมเด็จพระจักรพรรดิอากิฮิโตะของญี่ปุ่นทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจที่อยู่นอกเหนือจากรัฐธรรมนูญเป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังมีความนิยมสูงในสังคมญี่ปุ่น แต่ด้วยปัญหาสุขภาพและอายุดังที่ปรากฏตามข่าวส่งผลให้พระองค์ต้องลดพระราชกรณียกิจลง ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงมุ่งศึกษาแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของพระราชกรณียกิจว่าลดลงจริงดังรายงานตามสื่อหรือไม่ หากลดลงจริงแล้วมีรูปแบบการเปลี่ยนแปลงและลักษณะเด่นอย่างไร ผู้เขียนรวบรวมข้อมูลพระราชกรณียกิจทุกๆ 5 ปีตลอดรัชสมัยจากข้อมูล *พระราชกิจวัตรของสมเด็จพระจักรพรรดิและสมเด็จพระจักรพรรดินี* จากเว็บไซต์สำนักพระราชวัง รวบรวมและเรียบเรียงเป็นแผนภูมิ และวิเคราะห์ศึกษาได้ว่า ผิดไปจากข้อสังเกตที่มีการกล่าวกันได้ว่าโดยทั่วไปก่อนหน้านี้ พระราชกรณียกิจมีลักษณะเพิ่มขึ้น ลดลง และกลับมาเพิ่มขึ้นอีกครั้ง ซึ่งอาจวิเคราะห์ได้ว่าเป็นผลมาจากความนิยมในตัวพระจักรพรรดิที่เพิ่มมากขึ้นของคนญี่ปุ่น และทำให้พระจักรพรรดิปฏิบัติพระราชกรณียกิจมากขึ้นเพื่อตอบสนองต่อความคาดหวังของประชาชนนั่นเอง

คำสำคัญ: สมเด็จพระจักรพรรดิอากิฮิโตะ พระราชกรณียกิจ ความเปลี่ยนแปลง ความนิยม ชาวญี่ปุ่น

The Royal Duties of Japan's Emperor Akihito: Image Changes and Characteristics

Sorawit Jeenanurak

Faculty of Arts, Chulalongkorn University

email: sjmanagun@gmail.com

Abstract

Following Japan's surrender during WWII in 1945, the power and authority of the Emperor of Japan was revoked, and he fell under the control of the civilian government; he cannot work without the advice and permission of the government. However, Emperor Akihito has performed a lot of duties that are not designated for him in the Constitution of Japan. He is also very popular among the Japanese society. However, due to his health and age problems, he was reported in the news to have decreased his workload. This research aims to study the transition of Emperor Akihito's work over the course of his reign. The author accumulated information about Emperor Akihito's work for every five years throughout his reign from *His and Her Majesties Schedule* on the Imperial Household Agency website, put the information into graphs, and analysed it. The results indicated that, differing from what has been said about his work, the work of the Emperor increased, decreased, and then increased again. This might be because of the increase of Emperor Akihito's popularity among the Japanese people. In order for him to live up to the expectations of the people, he had to increase his workload towards the end of his reign.

Keywords: Emperor Akihito, royal duties, transition, popularity, Japanese people

ประโยชน์ของการศึกษาต่อที่ญี่ปุ่นและการบรรลุผลของนักเรียนไทย ภายใต้การรับทุนรัฐบาลญี่ปุ่น ระหว่าง ปี ค.ศ 1954 -2014

สุพัตรา โพธิ์ทอง

ศูนย์ญี่ปุ่น-อาเซียนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

email: supatrapothong@hotmail.com

บทคัดย่อ

จุดประสงค์ของการศึกษาวิจัยนี้ เพื่อพิสูจน์ความหมายของคำว่าประโยชน์และเป้าหมายโดยการสำรวจความคิดเห็นจากประสบการณ์ของนักเรียนไทยที่ได้รับทุนรัฐบาลญี่ปุ่น ซึ่งมีทุนทั้งหมด 7 ประเภท และสถานเอกอัครราชทูตญี่ปุ่นในประเทศไทยเป็นผู้คัดเลือกและเสนอชื่อผู้รับทุน ซึ่งเริ่มตั้งแต่ปี ค.ศ. 1954 หรือปี พ.ศ. 2497 ซึ่งมีนักเรียนไทยได้รับทุนนี้ มาแล้วประมาณ 3,000 คน ที่ได้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยจากประเทศญี่ปุ่น วิธีการวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยได้รวบรวมข้อมูลจาก ตำรา เอกสาร รายงาน และสิ่งพิมพ์ ต่างๆ และใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยการคัดเลือกอดีตนักเรียนทุนรัฐบาลญี่ปุ่นจำนวน 35 คน ที่ศึกษาในญี่ปุ่นช่วงปี ค.ศ. 1954 ถึง 2014 ซึ่งเป็นนักเรียนทุน ทั้ง 7 ประเภท การสัมภาษณ์นี้เริ่มตั้งเมื่อ เดือนสิงหาคม ถึง ธันวาคม พ.ศ. 2560 โดยมีจุดประสงค์ เพื่อสำรวจความคิดเห็นนักเรียนทุนในเรื่องที่เกี่ยวกับการเรียน สภาพแวดล้อมของสังคม ในขณะศึกษาที่ญี่ปุ่น และสอบถามถึงบทบาทในฐานะนักเรียนทุน ในด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างชาวญี่ปุ่นและไทย ทั้งระหว่างศึกษาในญี่ปุ่น และกลับประเทศไทยหลังจากจบการศึกษาแล้ว ผลการวิจัยนี้พบว่านักเรียนทุนได้รับทั้งประโยชน์และบรรลุเป้าหมายตามที่ตั้งใจไว้ ทั้งในขณะศึกษาในญี่ปุ่น และทั้งหลังจากสำเร็จการศึกษา แล้วกลับมาประเทศไทย นักเรียนทุนเหล่านี้ มีทัศนคติที่ดี และมีความเข้าใจชาวญี่ปุ่นดีขึ้น รวมทั้งสังคม และวัฒนธรรม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวัตถุประสงค์ของทุนรัฐบาลญี่ปุ่น บทบาทสำคัญในการกระชับความสัมพันธ์ระหว่างชาวญี่ปุ่นและไทย ระหว่างศึกษาในญี่ปุ่นและกลับประเทศไทยหลังจากจบการศึกษาแล้วนั้น ยังคงมีอย่างต่อเนื่อง นักเรียนทุนได้นำวิธีทางด้านวัฒนธรรมญี่ปุ่น มาปรับใช้ในสังคมและกลุ่มการทำงานของตนเอง ได้แก่ พื้นฐานทางวัฒนธรรม จริยธรรมในการทำงาน และการใช้ภาษาญี่ปุ่นได้อย่างลึกซึ้ง เชี่ยวชาญ ในแง่ของการแลกเปลี่ยนด้านสังคมของทั้งสองประเทศ ได้มีการเดินทางไปมาหาสู่ซึ่งกันและกัน เป็นประจำทั้งด้านส่วนตัวและทางธุรกิจ อีกทั้งมีโครงการ การแลกเปลี่ยน การประชุม การแลกเปลี่ยนความรู้ ระหว่างผู้เชี่ยวชาญ ในหลายๆ สาขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีชั้นนำ และนวัตกรรม ซึ่งนำมาปรับใช้ตามความต้องการของประเทศไทย เพื่อให้เศรษฐกิจและสังคมไทยดีขึ้น ในประเทศไทย ยังมีสมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่นในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่เป็นศูนย์รวมผู้จบการศึกษาจากญี่ปุ่นหลายแห่ง ที่มีบทบาทในการส่งเสริม สร้างความเข้าใจอันดีซึ่งระหว่างประเทศไทยและญี่ปุ่น โดยมุ่งหวังว่าจะยังยืนอยู่ยาวนานต่อไปอีกหลายทศวรรษ

คำสำคัญ: นักเรียนไทย ทุนรัฐบาลญี่ปุ่น ผลประโยชน์ ความสำเร็จ กระชับความสัมพันธ์ญี่ปุ่นและไทย สมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่น ชุมชนนักเรียนทุนรัฐบาลญี่ปุ่น

The Benefits of Studying in Japan and the Achievements of Thai Students Receiving a Japanese Government (Monbukagakusho-MEXT) Scholarship from 1954 to 2014

Supatra Pothong

Japan-ASEAN Studies Center, Institute of Asian Studies, Chulalongkorn University

email: supatrapothong@hotmail.com

Abstract

The main purpose of this research was to determine the benefits, the achievements, and to review the experience of Thai students that were granted a Japanese Government (Monbukagakusho-MEXT) Scholarship, which has been comprised of 7 types of scholarships under the recommendation of the Embassy of Japan in Thailand since 1954. Approximately 3,000 Thai students have received the scholarship and have successfully graduated from universities and colleges in Japan. The study utilized qualitative research methods and reviewed concerned documents, such as books, reports, and publications. A group of 35 high-profile persons in public organizations and in the private sector was drawn from a list of former Japanese Government Scholarship students from 1954 to 2014. They were categorized into 7 types. In-depth interviews were conducted from August to November 2017 in order to discuss and examine the former students' perspectives on the academic and social environment for study in Japan and their roles in strengthening Japanese -Thai relationships during their study and after returning to Thailand. The research findings revealed that the scholars gained not only personally benefits but also achieved what they set out to do—both whilst studying and on returning home. They possessed a very good attitude and a better understanding of the Japanese people, society, culture, and tradition in keeping with the objectives of the Japanese Government Scholarship. The important role of strengthening Thai-Japanese ties both during the students' study and after returning home was maintained. The scholars also imparted cultural aspects to their social and work colleagues, which included basic Japanese culture, the Japanese work ethic, and rich Japanese language. Additionally, they improved the social ties between the two countries by regularly visiting Japan for both private and business reasons. There have been exchange programs, meetings, and discourses between experts in many fields, especially regarding advanced technology and innovation adapted to the needs of Thailand for the betterment of the economy and society. The Japan alumni associations in Thailand have taken many initiatives to ensure a deeper and mutual understanding between Thailand and Japan that is expected to be sustained for decades.

Keywords: Thai students, Japanese Government Scholarship, benefits, achievements, strengthening Japanese-Thai relationships, Old Japan Students' Associations, Japan Student alumni in Thailand

The Present Condition of Japanese Elementary and Junior High School Instruction to Children with Roots in Foreign Countries In Maebashi City, Gunma prefecture, Japan

Yuki Takahashi

Japanese education, Tokyo University of Foreign Studies

email: prosit.uk.2830@gmail.com

Abstract

As the process of globalization continues, the importance of multicultural coexistence has been more evident. According to a study by the Ministry of Justice in Japan, at the end of 2017 there were 2,561,000 foreigners living in Japan. About 10 years ago, in 2005, 2,010,000 foreigners lived in Japan. It is clear that their number of those people who live in Japan is increasing. Globalization has made it necessary to think deeply and create a society in which people of different backgrounds can feel comfortable living together. In particular, language problems are the most serious, because being able to communicate is vital to living in a society. Foreign residents in Japan include not only adults, but children as well. Such children face a numbers of problems in regards to studying and living in Japan. In particular, it is difficult for them to keep up with classes because their language skills are insufficient to understand instruction in Japanese. If they cannot understand Japanese well, they will not able to study in high schools or universities, nor can they get a job in Japan. This may lead to problems of poverty or conflict. However, support for such students from the central government of Japan or local governments are inadequate. With this in mind, this paper investigates the present condition of the teaching of Japanese as a second language in junior high and elementary schools in Japan. Drawing from fieldwork conducted among children with roots in foreign countries and teachers who teach Japanese to such children. This paper focuses on how the Japanese as a Second Language (JSL) classes are managed, and how participants, both students and teachers, feel about these JSL classes? Through interviews conducted during fieldwork revealed, differences in the growth of language skills, the inadequacy of support from the government, and the diversity of the children with foreign roots in terms of personality and background. Researchers in this field have argued that it is not appropriate to simply group these children together, but rather to provide suitable environments for the study of Japanese which are suited for their individual needs. The necessity for tailoring Japanese language to individual needs is driven by the great diversity of ways in which children respond to being taught JSL, as well as how their culture interact with Japanese friends, teachers and the school system, where they are unable to use their mother tongue. In the future, it is expected that more those children will immigrate to Japan, meaning that dealing with problems related to JSL is all the more urgent. This research is one of a case study in Maebashi city, Gunma prefecture in Japan.

Keywords: Japanese education, JSL, foreign children, Maebashi city

รายนามผู้นำเสนอผลงานทางวิชาการในการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 13

สมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย

วันที่ 14 – 15 พฤศจิกายน 2562

ณ อาคารคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์

ชื่อ – นามสกุล	สังกัด
กมลასน์ กิตินันท์วัฒนา	คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
คมพัชญ์ สิริอติวัฒน์	คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
จิรัชญา ปันทนา	คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ฉันทนา จันทร์บรรจง	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
ชัยยศ รองเดช	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ธัญญารัตน์ สงวนศรี	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ธิตติสรณ์ แสงอุไร	Graduate School of Global Studies, Tokyo University of Foreign Studies
นภสินธุ์ แผลงศร	คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เบญจรงค์ ใจใส แดร์ อาร์สลานิอง	คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ปพนพัชร กอบศิริธีร์วรา และ รัญวรัชญ์ กอบศิริธีร์วรา	คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ภรณ์ีย์ พินันโสติติกุล และ Yumiko Yamamoto	คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ภัทรอร พิพัฒน์กุล	คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ร้อยแก้ว สิริอาชา	Graduate School of International Culture Studies, Tohoku University
วราลี จันทโร และ ธนภัส สนธิรักษ์	คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
สรวิศ จินานุรักษ์	คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สรัญญา ชูโชติแก้ว	คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สลิลรัตน์ กวีจารุมงคล	คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สุพัตรา โพธิ์ทอง	สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สุภา ธีรกิตติกุล	คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อรรธยา สุวรรณระดา	คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Alin Gabriel Tirtara	Graduate School of Language and Culture, Osaka University
Lisa Maria Sara Anna Beké	Graduate School of Language and Culture, Osaka University
Yuki Takahashi	Japanese Education Tokyo University of Foreign Studies

รายนามคณะกรรมการเครือข่ายญี่ปุ่นศึกษาในประเทศไทย ปี 2006 – 2008

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัลยาณี สัตสุวรรณ	ที่ปรึกษา
ศาสตราจารย์ ดร.ไชยวัฒน์ คำชู	ที่ปรึกษา
ศาสตราจารย์สุริชัย หวันแก้ว	ที่ปรึกษา
รองศาสตราจารย์ไฉ จามรมาน	ที่ปรึกษา
รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย ชคตระการ	ที่ปรึกษา
รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร วัชชวัลคุ	ประธาน
รองศาสตราจารย์ ดร.วรเวศม์ สุวรรณระดา	รองประธาน
รองศาสตราจารย์ปราณี จงสุจิตรธรรม	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไมตรี อินทรประสิทธิ์	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.ฉันทนา จันทบรรจง	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เดือนเต็ม ฤทธาธานนท์	กรรมการ
ดร.วรลักษณ์ แคล้วปลอดทุกข์	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์เบญจางค์ ใจใส	กรรมการ
อาจารย์นิศากร ทองนอก	กรรมการ
อาจารย์ทรายแก้ว ทิพากร	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติ ประเสริฐสุข	กรรมการและเลขานุการ

รายนามคณะกรรมการเครือข่ายญี่ปุ่นศึกษาในประเทศไทย ปี 2009 – 2011

ศาสตราจารย์ ดร.ไชยวัฒน์ คำชู	ที่ปรึกษา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัลยาณี สัตสุวรรณ	ที่ปรึกษา
ศาสตราจารย์สุริชัย หวันแก้ว	ที่ปรึกษา
รองศาสตราจารย์ทัศนีย์ เมธาพิสิฐ	ที่ปรึกษา
รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร วัชชวัลคุ	ประธาน
รองศาสตราจารย์ ดร.วรเวศม์ สุวรรณระดา	รองประธาน
รองศาสตราจารย์ปราณี จงสุจิตรธรรม	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.ฉันทนา จันทบรรจง	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.อรรถจักร์ สัตยานุรักษ์	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไมตรี อินทรประสิทธิ์	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติ ประเสริฐสุข	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วลัยพร กาญจนการุณ	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เดือนเต็ม ฤทธาธานนท์	กรรมการ
ดร.วรลักษณ์ แคล้วปลอดทุกข์	กรรมการ
อาจารย์นิศากร ทองนอก	กรรมการ
อาจารย์ทรายแก้ว ทิพากร	กรรมการ
นายเอกสิทธิ์ หนูนุกัถิ	กรรมการและเลขานุการ

รายนามคณะกรรมการบริหารสมาคมญี่ปุ่นศึกษาในประเทศไทย ปี 2012 – 2015

ศาสตราจารย์ ดร.ไชยวัฒน์ คำชู คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	ที่ปรึกษา
ศาสตราจารย์สุริชัย หวันแก้ว คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	ที่ปรึกษา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัลยาณี สัตสุพรรณ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	ที่ปรึกษา
รองศาสตราจารย์ทัศนีย์ เมธาพิสิฐ สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	ที่ปรึกษา
รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร วัชวัลคุ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	นายกสมาคม
รองศาสตราจารย์ ดร.วรเวศม์ สุวรรณระดา คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	อุปนายกสมาคม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไมตรี อินทรประสิทธิ์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น	อุปนายกสมาคม
รองศาสตราจารย์ปราณี จงสุจริตธรรม คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	เหรัญญิก
นายเอกสิทธิ์ หนูหนักดี ผู้ประสานงานโครงการสันติไมตรีไทยญี่ปุ่น	เลขาธิการ
รองศาสตราจารย์ ดร.ฉันทนา จันทบรรจง คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.สิริมนพร สุริยวงศ์ไพศาล คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.สุเนียรตัน เนียรเจริญสุข คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติ ประเสริฐสุข คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วไลยพร กาญจนการุณ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	กรรมการ
อาจารย์ทรายแก้ว ทิพากร สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	กรรมการ
อาจารย์สรัญญา คงจิตต ศูนย์ญี่ปุ่นศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	กรรมการ
อาจารย์นิศากร ทองนอก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	กรรมการ

รายนามกรรมการบริหารสมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย ปี 2016 – 2018

ศาสตราจารย์ ดร.ไชยวัฒน์ คำชู คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	ที่ปรึกษา
ศาสตราจารย์ สุริชัย หวันแก้ว คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	ที่ปรึกษา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัลยาณี สัตสุวรรณ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	ที่ปรึกษา
รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร วัชวัลคุ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	นายกสมาคม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไมตรี อินทรประสิทธิ์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น	อุปนายกคนที่ 1
ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.สิริมนพร สุริยวงค์ไพศาล คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	อุปนายกคนที่ 2
รองศาสตราจารย์ปราณี จงสุจริตธรรม คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	เหรัญญิก
คุณเอกสิทธิ์ หนูหนักดี โครงการสันติไมตรี ไทย-ญี่ปุ่น	เลขานุการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โสภา มะสินาริ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร	นายทะเบียน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิศากร ทองนอก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	สมาชิกสัมพันธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์เบญจรงค์ ใจใส แดร์ อาร์สถานอง คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	ผู้ช่วยสมาชิกสัมพันธ์
อาจารย์สรัญญา คงจิตต์ ศูนย์ญี่ปุ่นศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	ปฎิคม
รองศาสตราจารย์ทัศนีย์ เมธาพิสิฐ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยวรรณ อัคราพันธ์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันท์ชญา มหาพันธ์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วินัย จามรสุนิยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	กรรมการ

รายนามกรรมการบริหารสมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย ปี 2019 – 2021

ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ไชยวัฒน์ คำชู คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	ที่ปรึกษา
ศาสตราจารย์กิตติคุณ สุริชัย หวันแก้ว คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	ที่ปรึกษา
รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร วัชวัลคุ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	ที่ปรึกษา
รองศาสตราจารย์ทัศนีย์ เมธาพิสิฐ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	นายกสมาคม
ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.สิริมนพร สุริยวงค์ไพศาล คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	อุปนายก คนที่ 1
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โสภา มะสินาริ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร	อุปนายก คนที่ 2
รองศาสตราจารย์ปราณี จงสุจิตธรรม คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	เหรัญญิก
อาจารย์ ดร.ภัทร์อร พิพัฒน์กุล คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร	เลขานุการ
อาจารย์ ดร.เสกสรร จันทระจำนง คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์	ผู้ช่วยเลขานุการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชมนาด ศีตีสาร คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	นายทะเบียน
ดร.ทรายแก้ว ทิพากร สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	ผู้ช่วยนายทะเบียน
อาจารย์ ดร.เศกสิทธิ์ ปักซี่ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี	ปฎิคม
อาจารย์สรัญญา คงจิตต์ ศูนย์ญี่ปุ่นศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	ฝ่ายปฎิคม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันท์ชญา มหาจันทร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา	ฝ่ายสมาชิกสัมพันธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิศากร ทองนอก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	ฝ่ายสมาชิกสัมพันธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ มุนินทรวงศ์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	ฝ่ายประชาสัมพันธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุพกา พุกขิมา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	ฝ่ายประชาสัมพันธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยวรรณ อัครราชันย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วินัย จามรสุนิยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุนิศา ธรรมมาวิวัฒน์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี	กรรมการ

รายนามสมาชิกตลอดชีพ และ สมาชิกรายปี ณ เดือนตุลาคม 2562

ทะเบียนสมาชิก ประเภทสามัญตลอดชีพ

เลขที่สมาชิก	ชื่อ-นามสกุล	หน่วยงาน
ส 2557/ 1001	รศ.ดร.ศิริพร วัชวัลคุ	คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ส 2557/1002	ไม่ระบุรายชื่อผู้สมัคร	
ส 2557/1003	รศ.ทัศนีย์ เมธพิสิฐ	คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ส 2557/1004	รศ.ดร.ไมตรี อินทรประสิทธิ์	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ส 2557/1005	นายเอกนรินทร์ เอกอริยะสิริ	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
ส 2557/1006	นางสาวนิเ้ายะ จาหลง	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
ส 2557/1007	นางสาวอัจฉรา ชูพูล	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
ส 2557/1008	ผศ.นิศากร ทองนอก	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
ส 2557/1009	อ.ดร. เอกสิทธิ์ หนูนักดี	คณะสังคมวิทยาและมนุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ส 2557/1010	อ.สร้อยญา คงจิตต์	คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ส 2557/1011	รศ.ปราณี จงสุจิตรธรรม	คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ส 2558/1012	ศ.ดร.สิริมนพร สุริยวงศ์ไพศาล	คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ส 2558/1013	รศ.ดร.ชมนาด ศีตีสาร	คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ส 2558/1014	รศ.ดร. อรรถยา สุวรรณระดา	คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ส 2558/1015	ดร.ทรายแก้ว ทิพากร	สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ส 2558/1016	ผศ.ดร.กัลยาณี สัตสุวรรณ	คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ส 2558/0017	ศ.สุริชัย หวันแก้ว	ศูนย์สันติภาพและความขัดแย้ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ส 2558/1018	ผศ.ดร.วรุฒิ จิราสมบัติ	คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ส 2558/1019	ผศ.ดร.โสภา มะสินาริ	คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
ส 2558/1020	ผศ.ดร.ปิยวรรณ อัครวราชันย์	คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ส 2558/1021	ผศ.ดร.น้ำทิพย์ เมธเศรษฐ	คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ส 2558/1022	ผศ.ฮีโรนากะ โทมิตะ	สำนักงานมหาวิทยาลัยโตโก
ส 2558/1023	ผศ.เบญจรงค์ ใจใส แดร์ อาร์สลาเนียน	สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ส 2558/1024	ผศ.ดร.นันท์ชญา มหาพันธ์	ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ส 2558/1025	ผศ.ดร.วินัย จามรสุนิยา	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ม.ราชภัฏนครราชสีมา
ส 2558/1026	ศ.ดร.อรรถจักร์ สัตยานุรักษ์	คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ส 2558/1027	อ.ดร.ธีระวุฒิ สุนทรา	คณะมนุษยศาสตร์และประยุกต์ศิลป์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
ส 2558/1028	อ.ดร.คุนชัย สมชนะกิจ	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
ส 2558/1029	คุณสุทิน สายสงวน	สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ส 2558/1030	อ.ดร.ภัทร์ พัทฒนกุล	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ส 2558/1031	อ.อาทินันท์ กาญจนกุล	คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เลขที่สมาชิก	ชื่อ-นามสกุล	หน่วยงาน
ส 2558/1032	ผศ.ดร.กณภัทร รื่นภิรมย์	คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ส 2558/1033	อ.สุภา ธีรภิตติกุล	คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ส 2558/1034	คุณชยาพร ปรีชาปัญญา	คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ส 2558/1035	รศ.ดร.ฉันทนา จันทร์บรรจง	มหาวิทยาลัยนเรศวร
ส 2558/1036	Asst. Prof. Katsuyuki Takahashi	วิทยาลัยประชาคมอาเซียนศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร
ส 2558/1037	ผศ.ดร.นภดล ทิพย์รัตน์	คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ปัตตานี)
ส 2558/1038	อ.ดร.เศกสิทธิ์ ปักซี่	มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
ส 2558/1039	ผศ.ดร.ประทุม อังกูรโรหิต	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ส 2559/1040	รศ.ดร.ณัฐริรา ทับทิม	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ม.ราชภัฏพิบูลสงคราม
ส 2559/1041	Mrs. Elisa Nishikito	Faculty of Humanities and Social Sciences, Payap University
ส 2559/1042	ผศ.ดร.ยุพวรรณ โสภิตวุฒิวงศ์	คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ส 2559/1043	ดร.อัญญพัศดา จันทร์ชลอ	ผู้บริหารหน่วย บริษัทเอไอเอ
ส 2559/1044	ผศ.สุนิศา ธรรมาวิวัฒน์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ส 2559/1045	อ.ศิริวรรณ ปรีชานฤตย์	มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ บางนา
ส 2559/1046	Mr. Shinosuke Aoki	นักวิจัย (อดีตอ.มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปัตตานี)
ส 2559/1047	อ.ดร.ยอดสวรรณ อิกูจิ	หัวหน้าหลักสูตรภาษาญี่ปุ่น โรงเรียนสาธิตเกษตรโครงการศึกษาพหุภาษา
ส 2559/1048	นางสาววรรณมา ชินวิทย์	มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย
ส 2559/1049	นางสาววิมลณัฐ หวังสิทธิกุล	มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย
ส 2559/1050	นางสาวกมลลา พาณิขวิบูลย์	มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย
ส 2559/1051	Ms. Yoshie Wako	มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย
ส 2559/1052	อ.เนาวรัตน์ ทรัพย์ผักแว่น	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
ส 2559/1053	รศ.ปิยะ พงศาพิทักษ์สันติ	University of Nagasaki
ส 2559/1054	ผศ.ดร.อัษฎายุทธ ชูศรี	คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ส 2559/1055	อ. ดร.เผ่าสถาพร ดวงแก้ว	คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ส 2559/1056	อ. ดร.น้ำใส ดันตีสุข	คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ส 2559/1057	อ. ดร.ทานพร ตระการเกลิงศักดิ์	มหาวิทยาลัยมหิดล
ส 2559/1058	ผศ.ดร.ศิริวรรณ มุนินทรวงศ์	คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ส 2560/1059	ศ.วรินทร์ วุวงศ์	คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ส 2560/1060	ผศ.ดร.นรินทร์ ดำรงชัย	คณะภาษาและการสื่อสาร สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
ส 2560/1061	อ. ดร.อจรา อังตระกูล	ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
ส 2560/1062	คุณจิราวัฒน์ เทพพงษ์	มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย
ส 2560/1063	คุณปาจริย์ วิวัฒน์ปฐพี	คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ท่าพระจันทร์)
ส 2560/1064	อ. ดร.เสกสรร จันทร์จาง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ (บพิตรพิมุข จักรวรรดิ)

เลขที่สมาชิก	ชื่อ-นามสกุล	หน่วยงาน
ส 2560/1065	ผศ.ดร.ยุพกา พุกขิม่า	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ส 2560/1066	ผศ.ดร. Masayuki Nishida	Japanese Studies Center, Chiang Mai University
ส 2560/1067	พันเอกหญิง ผศ.นงลักษณ์ ลิ้มศิริ	สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์
ส 2560/1068	คุณสุพัตรา โพธิ์ทอง	นักวิชาการอิสระ
ส 2560/1069	อ.ดุสิตา ปริญาพล	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ส 2560/1070	คุณพิรภัทร ห้าวเหม	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ส 2561/1071	คุณสาธิตา กาญจนาภรณ์กุล	มหาวิทยาลัยโอซาก้า (Osaka University)
ส 2561/1072	ผศ.วลัยพร กาญจนการุณ	คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ส 2561/1073	ผศ.ดร.ทนพร ตริรัตน์สกุลชัย	คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ส 2561/1074	อ.ดร.รัฐกิตติ์ เลิศวิเศษ	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
ส 2561/1075	อ.ดร.กนกวรรณ สิริพิพร	สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
ส 2561/1076	คุณปิยธิดา ชลวร	Tenri University
ส 2561/1077	อ.พราวพรรณ พลบุญ	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ส 2561/1078	อ.ดร. ธวัช คำทองทิพย์	สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
ส 2561/1079	ผศ.ดร.ปิยะนุช วิริยะนวัตร์	สาขาภาษาญี่ปุ่น คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ส 2562/1080	ผศ.ดร.ธัญญารัตน์ สงวนศรี	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ส 2562/1081	รศ. นภสินธุ์ แผลงศรี	สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ส 2562/1082	อ. จิตติสรณ์ แสงอุไร	คณะศิลปศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ส 2562/1083	อ. ดร.สรัญญา ชูโชติแก้ว	คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ส 2562/1084	อ. ดร.สลิรัตน์ กวีจารุมงคล	คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ส 2562/1085	อ. ดร.มัทนา จาตุรแสงไพโรจน์	คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ส 2562/1086	อ. ดร.ภรณ์ีย์ พินันโสติกุล	คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ส 2562/1087	อ. ดร.ร้อยแก้ว สิริอาชา	สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
ส 2562/1088	ดร.สุตปรารถนา ดวงแก้ว	สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ส 2562/1089	อ. วรณนิตา ยมนา	ภาควิชาภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสาร คณะศิลปศาสตร์ ม.สยาม
ส 2562/1090	อ. Tomohito Takata	ภาควิชาภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสาร คณะศิลปศาสตร์ ม.สยาม
ส 2562/1091	อ.วราลี จันทโร	ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ทะเบียนสมาชิกประเภทสามัญรายปี

เลขที่สมาชิก	ชื่อ-นามสกุล	หน่วยงาน
สร.2560/2001 23 พย.60-22 พย.61 23 พย.61-22 พย.62 (ต่ออายุ)	Ms. Yumiko Yamamoto	คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
สร 2561/2015 9 พย. 2561 ถึง 8 พย.2562	ผศ.ดร.ไตรรงค์ สวัสดิกุล	คณะกรรมการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัย มหาสารคาม
สร 2562/2016 8 ก.ย. 2562 ถึง 7 พ.ย.2563	นายคมพัชญ์ สิริอติวัฒน์	สาขาวิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สร 2562/2017 8 พ.ย. 2562 ถึง 7 พ.ย.2563	นายสรวิศ จินาบุรุษ	สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สร 2562/2018 11 ก.ย. 2562 ถึง 10 ก.ย.2563	อ. ชัยยศ รองเดช	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
สร 2562/2019 30 ก.ย. 2562 ถึง 29 ก.ย.2563	นางสาวจิรัชญา ปันหนา	สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สร 2562/2020 25 ต.ค.2562 ถึง 24 ต.ค. 2563	อ.ดร.รัษฎา ทรัพย์ กอบศิริธีร์วรา	ภาควิชาวรรณคดี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
สร 2562/2021 25 ต.ค.2562 ถึง 24 ต.ค. 2563	อ.ดร.ปพนพัชร กอบศิริธีร์วรา	ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
สร 2562/2022 25 ต.ค.2562 ถึง 24 ต.ค. 2563	นายกมลลาสน์ กิตินันท์วัฒนา	นักศึกษาปริญญาโท คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

**รายนามคณะกรรมการดำเนินงานโครงการจัดประชุมวิชาการระดับชาติ
ร่วมกับสมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย**

ฝ่ายวิชาการ

1. ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.สิริมนพร สุริยะวงศ์ไพศาล	ประธาน
2. รองศาสตราจารย์ปราณี จงสุจริตธรรม	รองประธาน
3. อาจารย์สรัญญา คงจิตต์	รองประธาน
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โสภา มะสินาริ	กรรมการ
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยวรรณ อัครวราชันย์	กรรมการ
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วินัย จามรสุนทรียา	กรรมการ
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชมนาด ศีตีสาร	กรรมการ
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ มุนินทรวงศ์	กรรมการ
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันท์ชญา มหาจันทร์	กรรมการ
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุพกา พุกขิมา	กรรมการ
11. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิศากร ทองนอก	กรรมการ
12. อาจารย์ ดร.เศกสิทธิ์ ปักชี	กรรมการ
13. อาจารย์ ดร.ภัทรอร พิพัฒนกุล	กรรมการ
14. อาจารย์ ดร.เสกสรร จันทรวงศ์	กรรมการ
15. ดร.ทรายแก้ว ทิพากร	กรรมการ
16. นางสาวรัฐนันท์ วิจิตรกฤตพงศ์	กรรมการและเลขานุการ

ฝ่ายงบประมาณ

1. อาจารย์ ดร.สุธิดา วิมุตติโกศล	ประธาน
2. รองศาสตราจารย์ปราณี จงสุจริตธรรม	กรรมการ
3. อาจารย์ ดร.ภัทรอร พิพัฒนกุล	กรรมการ
4. อาจารย์ ดร.เสกสรร จันทรวงศ์	กรรมการ
5. นางสาวกฤตยา ประพันธ์โกมล	กรรมการและเลขานุการ

ฝ่ายประชาสัมพันธ์ ลงทะเบียน และประเมินผล

1. อาจารย์ไศจิรา กรรณสูต	ที่ปรึกษา
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ มุนินทรวงศ์	ประธาน
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุพกา พุกขิมา	กรรมการ
4. นางสาวชุตินา ชัยโอภาส	กรรมการ
5. นายธิตูตติ นาคแก้ว	กรรมการ
6. นางสาววงเดือน สมพันธ์	กรรมการและเลขานุการ
7. นางสาวชนิตา คิมกระโทก	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ฝ่ายต้อนรับและพิธีการ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยวรรณ อัครวราชนันท์	ประธาน
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วินัย จามรสุนทรียา	กรรมการ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นันท์ชญา มหาชนันท์	กรรมการ
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิศกร ทองนอก	กรรมการ
5. อาจารย์ ดร.เศกสิทธิ์ ปักซี่	กรรมการ
6. อาจารย์สรัญญา คงจิตต์	กรรมการ
7. นางสาวกรรณิการ์ มีศักดิ์	กรรมการและเลขานุการ
8. นางสาวอรรณพ ช่างกลิ้งเหมาะ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ฝ่ายอาคาร สถานที่ และอาหาร

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุนิศา ธรรมมาวิวัฒน์	ประธาน
2. นางวรรณีย์ คุ่มบำรุง	กรรมการ
3. นายสมชาย มากพันธ์ผล	กรรมการ
4. นางจรัสศรี ศรีขานนา	กรรมการ
5. นางบุญเหลือ ศรีมงคล	กรรมการ
6. นางสาวอรรรัตน์ ผดุงใน	กรรมการ
7. นางวาสนา ช่างกลิ้งเหมาะ	กรรมการ
8. นางสาวรัตนา บุปผามาตะนัง	กรรมการและเลขานุการ

ฝ่ายโสตทัศนูปกรณ์

1. อาจารย์ ดร.ภรณ์ย์ พินันโสตติกุล	ประธาน
2. นายสมชาย มากพันธ์ผล	กรรมการ
3. นายไชยะ นทีรัตนกำจาย	กรรมการ
4. นายประพันธ์ ประพันธ์โกมล	กรรมการและเลขานุการ

令和

